

הַזֹּהַר הַקָּדוֹשׁ

זֹהַר כִּי תִשָּׂא

The Holy Zohar

Zohar Ki Tisa

With English commentary by Zion Nefesh

Based on Zohar Hasulam, and the teachings of Rabbi Yehuda Halevi Ashlag

DailyZohar 2020 edition

** This is the first and an unedited edition. Please forgive any mistakes and share your comments by email to zion@dailyzohar.com

Future editions may include additional commentaries published on DailyZohar.com.

Copyright © 2020 DailyZohar.com, Zion Nefesh. All rights reserved.

You may share this file with your friends exactly AS IS. No change is allowed. You may print one copy for personal use and study. Reproduction and distribution beyond personal use of this file or parts of it without written permission is prohibited.

1. (שמות ל) וידבר יי אל משה לאמר. כי תשא את ראש בני ישראל לפקדיהם וגו', רבי אבא ורבי יוסי הוו אזלי מטבריה לצפרי. עד דהוו אזלי, זמנו ליה לר' אלעזר דהוה אתי, ורבי זוייא עמיה. אמר רבי אבא, ודאי נשתתף בהדי שכינתא. אוריכו להו, עד דמטו לגבייהו. כיון דמטו לגבייהו, אמר רבי אלעזר, ודאי כתיב, (תהלים לה) עיני יי אל צדיקים ואזניו אל שועתם. האי קרא קשיא וכו'. (זה המאמר תמצאנו בפרשת פקודי דף רכ"ה ע"ש, שם מקומו)

2. תא זויי, הא אוקמויה, לית ברכתא דלעילא שרייא על מלה דאתמני. ואי תיבא, ישראל היה אתמנון. אלא כופרא גטיל מנייהו, והא אוקמויה, וזושיבנא לא הוי עד דאתכניש כל ההוא כופרא, וסליק לזושיבנא. ובקדמיתא מברכין להו לישראל, ולבתר מנין ההוא כופרא, ולבתר אהדרן ומברכין לון לישראל. אשתכחו ישראל מתברכאן בקדמיתא ובסופא, ולא סליק בהון מותנא.

3. מותנא אמאי סליק במניינא. אלא בגין דברכתא לא שריא במניינא, כיון דאסתלק ברכתא, סטרא אזורא שריא עליה, ויכיל לאנזקא, בגין כך גטלין כופרא ופדיונא לסלקא (א מעלייהו) עליה במניינא, והא אוקמויה, ואתמר.

Exodus 30:12

כי תשא את-ראש בני-ישראל, לפקדיהם, ונתנו איש כפר נפשו ליהוה, בפקד אתם; ולא-יהיה בהם נגף, בפקד אתם.

"When you take the census of the people of Israel, then each shall give a ransom for his life to YHVH when you number them, that there be no plague among them when you number them."

The Portion of Ki Tisa begins with this verse. God instructs Moses to conduct a count of the people – not by headcount but by the money they give, so no harm will come to them.

The Zohar explains that the Israelites received blessings when they gave the money and then again when all the money was counted.

The blessing doesn't come on things that are counted, because counting is an aspect that projects limitations. The blessings that may exist on it leaves and attracts the

negative side. This exists only on the level of Malchut where everything has good and bad aspects.

Sharing is an act that creates continuation like light. It breaks limitations and draws blessings.

The name of the portion 'Ki Tisa', 'כי תשא', literally means 'when you elevate..' the heads of the children of Israel. That elevation could be done only when the people make a sharing connection with the light.

God doesn't need Moses to count the people for his records because he knows every soul in existence. When he asked for the counting of the Israelites he was creating an opening for the people to share and receive his blessings.

4. מצוה לתת מחצית השקל בשקל הקדש. רועה הנאמן מה זה מחצית השקל? זהו כמו חצי ההין, וזו ו', ממצע בין שתי ההי"ן. אבן לשקל בה, זו ו'. עשרים גרה השקל – זו וי"ד. העשיר לא ירבה – זה העמוד האמצעי, לא ירבה על ו'. וכך נאמר בספר יצירה, עשר ספירות בלימה, עשר ולא אחד עשר. והדל לא ימעט – זה צדיק, לא ימעט מעשר, כמו שנאמר עשר ולא תשע. ממחצית השקל – שהוא ו'. (מחצית השקל עשר הוא).

4. רעיא מהימנא פקודא ליתן מווצית השקל בשקל הקדש. מאן מווצית השקל איהו כגון ווצי ההין, ודא ו', ממוצע בין שני ההי"ן. אבנא למשקל בה, דא ו', עשרים גרה השקל: דא וי"ד. העשיר לא ירבה, דא עמודא דאמצעיתא, לא ירבה על ו'. והכי אתמר בספר יצירה, עשר ספירות בלימה, עשר ולא אחד עשר. והדל לא ימעט, דא צדיק, לא ימעט מעשר, כמה דאת אמר עשר ולא תשע. ממוצית השקל, דאיהו ו'. (נ"א מחצית השקל עשר הוא)

5. אמר לו רועה הנאמן, (מלאך) אתה בשמים, אחוב אתה מרבונך, אין תמיהה בכל אותם דברים נכבדים שיצאו מפיד, שהרי מי שהוא מלך או בן המלך, אין תמיהה שיעלו מרגליות בשלחנו, מלאות סגלות, מלאות אורות. לאדם אחר זוהי תמיהה. אמר לו, ברוך אתה הרועה הנאמן, משם ואילך אמר אתה, שהרי עליונים ותחתונים ירדו לשמע ממך. אמר לו, השלם דבורך. אמר לו, אין בעת לומר יותר, אמר אתה עד פעם אחרת.

5. אמר ליה רעיא מהימנא, (מלאך) אנת בשמים, רוזים אנת ממוארירי, לית תוהא בכל אינון מלין יקירין דיפקון מפומך, דהא מאן דאיהו מלכא, או ברא דמלכא, לית תוהא, דיפקון מרגלאין בפתוריה, מלין סגולות, מלין גהורין. לבר נש אורא, איהו תוהא. אמר ליה בריך אנת רעיא מהימנא. מתמן ואילך אימא אנת, דעלאין ותתאין נזותו למשמע מינך. אמר ליה, אשלים מלולך, אמר ליה, לא אית כען למימר יתיר, אימא אנת עד ומנא אורא.

The Zohar begins to discuss the subject of 'Half of the Shekel' that the Israelites were required to give for the special counting. The rich and the poor gave the same exact amount because it is a direct connection and elevation of the soul. It teaches us that every Israelite soul is equal in the eyes of God. Why it is 'called Half a Shekel'?

Why do we follow this 'tradition' every holiday of Purim? What is the connection to Shabbat Zachor?

I will write detailed explanations on this subject and more in the next Daily Zohars on Ki Tisa.

6. פתח הרועה הנאמן, מצוה אחר זו לקדש את החדש, משום שהכלה הקדושה היא כלה שמתקדשת על פי בית דין, שהוא גבורה, משום ששם לוי, שנאמר בהם וקדשת את הלוי. ואחר שנראית הלבנה שואתו לאורה, מברך עליה: ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, אשר במאמרו ברא שחקים, וברוח פיו כל צבאם. ובמי מתקדשת ומתברכת, בתפארת בלין דאיהו עטרת תפארת לעמוסי בטן. (עד כאן רעיא מהימנא)

7. רבי יוסי ורבי חייא היו הולכים בדרך. עד שהיו הולכים ירד הלילה. ישבו. עד שהיו יושבים התחיל הבקר להאיר. (אמרו, נקום ונלך) קמו והלכו. אמר רבי חייא, ראה את פני המזרח שמאירים. עכשו כל אותם בני המזרח של הרי האור משתחוים לאור הזה שמאיר במקום השמש טרם שיצא ועובדים אותו, שהרי בין שיוצא השמש, כמה הם שעובדים לשמש. ואלה הם שעובדים לאור הזה, וקוראים לאור הזה: אלהי המרגלית המאירה. ושבועתם היא באל"ה המרגלית המאירה.

8. ואם תאמר שעבודה זו היא לחנם – מימים ראשונים הקדמונים ידעו בה חכמה. בזמן שהשמש מאיר, טרם שיצא, אותו הממנה המפקד על השמש יוצא, והאותיות הקדושות של השם העליון רשומות על ראשו (של השמש), ובכח אותן האותיות פותח את כל חלונות השמים, ומכה בהם ועובר. ואותו ממנה נכנס לתוך אותו הזר שם מאיר סביב השמש, ושם נמצא, עד שיוצא השמש ומתפשט בעולם.

9. ואותו הממנה מפקד על הזקב ועל מרגליות אדמות, והם עובדים אל אותו הדיוקן של שם, ובנקודות וסימנים שירשו מהראשונים מימים קדמונים, הולכים

6. פתחו רעיא מהימנא, פקידא בטר דא, לקדש את החדש. בגין דסיהרא קדישא איהי כלה, דמתקדשת (דף קפ"ח ע"א) על פי בית דין, דאיהו גבורה, בגין דתמן ליואי, דאתמר בהו וקדשת את הלוי. ולבטר דאתווי סיהרא דיאותו לאורה, מברך עליה ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, אשר במאמרו ברא שחקים, וברוח פיו כל צבאם. ובמי מתקדשת ומתברכת, בתפארת בלין דאיהו עטרת תפארת לעמוסי בטן. (ע"כ רעיא מהימנא) (תצא דף ר"פ ע"ב כי ישבו אחיו יחדיו וכו')

7. רבי יוסי ורבי חייא הוו אולי בארזא, עד דהוו אולין רמש ליליא, יתבו. אדהו יתבין, שריאת צפרא לאנהרא, (ס"א אמרו קום ונהר) קמו ואילו. אמר רבי חייא, זומי אנפוי דמורוז דקא מנהרין, השתא כל אינן בני מדינא דטורי גהורא, סגדין לגבי האי גהורא, דגהיר באתר דשמשא, עד לא יפוק, ופלזין ליה, דהא בין דנפיק שמשא, כמה אינן (ל"ה ע"א) דפלזין לשמשא. ואלין אינן דקא פלזין לנהורא דא, וקראן להאי גהורא, אלהא דמרגלא דגהיר. ואומא דלהון באל"ה דמרגלא דגהיר.

8. ואי תיבא פולזנא דא למנא הוא. מיומין עתיקין קדמאי, וזכמתא ידעו ביה. בזמנא דשמשא גהיר, עד לא יפוק, והוא ממנא דפקיד על שמשא, נפיק, ואתון (ק"ל ע"ב) קדישין דשםא עלאה קדישא רשימן על רישיה, (דשמשא) ובזילא דינן אתון, פתחו לכל כוי שמיא ובטש בהו, ועבר. והוא ממנא עאל גו ההוא זהרא דגהיר סוזרניה דשמשא, ותמן שכיזו, עד דנפק שמשא, ואתפשט בעלמא.

9. והוא ממנא, איהו פקידא, על דהבא, ועל מרגלן סובקן. ואינן פלזין לההוא דיוקנא דתמן, ובנקודין וסימנין דירתו מקדמאי מיומין עתיקין, אולי וידעי

וַיִּדְעוּ עַם יִשְׂרָאֵל כִּי הָיָה יְהוָה מִתְּחִיל לְבָרֵךְ אֶתְּמוֹתָם לְמַעַן לִמְצָא מְקוֹמוֹת שֶׁל זָהָב וּמִרְגָּלִיּוֹת. אָמַר רַבִּי יוֹסִי, עַד כַּמָּה יֵהְיוּ עֲבוּדוֹת רַבּוֹת אֵלּוּ בְּעוֹלָם, שֶׁהָרִי שֶׁקָּרָא אֵין לֹא עֲמוּדִים לְתַמִּיכָהּ?

נִקְדָּוִין דְּשִׁמְשֵׁיא, לְמַשְׁכּוֹ אֶתְרִין דְּדִהָבָא וּמִרְגָּלָן, אָמַר רַבִּי יוֹסִי, עַד כַּמָּה יֵהוּן פּוֹלְחֵזִין סְגִיִּין אֵלֶין בְּעַלְמָא, דְּהָא שֶׁקָּרָא לִית לִיה קִיָּבִין לְקִיָּבָא.

10. פֶּתַח אַחֵר (רַבִּי חִיָּיא) וְאָמַר, (מִשְׁלִי יב) שְׁפַת אֱמֶת תִּכּוֹן לְעַד וְעַד אֲרֻגִיעָה לְשׁוֹן שֶׁקָּרָא. בָּא וְרָאָה, אֵלּוּ כָּל בְּנֵי הָעוֹלָם הָיוּ עוֹבְדִים לְשֶׁקֶר – הָיָה כֶּן, אֲבָל הָאֹר הָיָה וְהָזָהָר שֶׁמֵּאִיר וְדָאִי הוּא אֱמֶת. כּוֹכְבֵי רוֹם הִרְקִיעַ הֵם אֱמֶת. אִם בְּטַפְשׁוֹתָם וְחִסְרוֹן דַּעְתָּם הֵם אוֹמְרִים וְקוֹרְאִים לָהֶם אֱלֹהִים, לֹא צִרְיָהּ הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְכַלּוֹת אֶת מַעֲשֵׂי יָדָיו מִהָעוֹלָם. אֲבָל לְעֵתִיד לְבָא לֹא יִכְלוּ הַכּוֹכְבִּים וְהָאֹרוֹת שֶׁל הָעוֹלָם. אֲבָל מִי יִתְכַּלֵּה? אוֹתָם שְׁעוֹבְדִים לָהֶם.

10. פֶּתַחוּ אִידָךְ (ס"א רַבִּי חִיָּיא) וְאָמַר, (מִשְׁלִי יב) שְׁפַת אֱמֶת תִּכּוֹן לְעַד וְעַד אֲרֻגִיעָה לְשׁוֹן שֶׁקָּרָא. תָּא וְזוּי, אֵלּוּ כָּל בְּנֵי עַלְמָא הָיוּ פּוֹלְחִין לְשֶׁקֶרָא, הָיָה הַכִּי, אֲבָל הָאִי נִהָרָא וְהָרָא דְנִהָר, וְדָאִי קִשּׁוּט אִיהוּ. כּכְבִּי רוֹמָא דִּרְקִיעָא קִשּׁוּט אִינּוּן. אִי בְּטַפְשׁוֹ וְזִסְרוֹנָא דְרַעְתָּא דְלִהוּן, אִינּוּן אִמְרִי וְקִרְאָן לֵהוּ אֱלֹהָא, לֹא בְּעֵי קוֹדֶשִׁיא בְּרִיךְ הוּא לְשִׁיעָאָה עוֹבְדֵי מַעֲלָמָא. אֲבָל לְזַמְנָא דְאַתִּי לֹא יִשְׁתַּצֵּן כּכְבִּיא וְנִהָרִין דְּעַלְמָא. אֲבָל מִאֵן יִשְׁתַּצִּי. אִינּוּן דְּפִלְחוּ לֹן.

The sin of the Golden Calf story is in the portion of Ki Tissa. Because of it, Moses lost his elevation and we all lost a state of immortality.

The people were impatient for the return of Moses. The leaders of the Erev Rav, which were the two sons of Balaam pushed the Israelites with their magic to give Gold and build an alternative to God on earth. The Golden Calf was created and It was not as we would imagine it, a solid gold in the shape of a calf. It was a magical and animated entity.

When the people felt a distance from Moses and the Light they looked for alternative power on the physical level.

This is our weakness and we should overcome it before the coming of Mashiach.

At a time of weakness in America, the symbol of strength was a golden charging bull. Read http://en.wikipedia.org/wiki/Charging_Bull

It is called “The icon of wall street”

address: 26 Broadway

Weight 3200 kg

Length is 4.9 meters

The numbers are significant because there is nothing random in the created world. The artist Di Modica spent some \$360,000 to create, cast, and install the sculpture following the 1987 stock market crash as a symbol of the “strength and power of the American people”.

We live in a time when most people are Golden Calf worshipers. They focus only on their wealth and material comfort. They accumulate as many pyramids (one dollar bill <http://qsl.net/w5www/dollarbill.html>) as they can have honestly or not in their bank accounts.

Some rich people stay close to the Light with the agenda to have ‘relationship’ with the light so he can protect their wealth and social status. These people should find the path to have certainty in the light in every action they make. They should use their wealth honestly and wisely. No simple accumulation of money in the bank but to seek growth and expansion that would benefit many others. God made them channels to share their blessings with others.

1 Chronicles 29:14 (I suggest reading the entire chapter)

”וכי מי אני, ומי עמי, כי-נעצר כח, להתנדב כזאת: כי-ממך הכל, ומידך נתנו לך”

“But who am I, and who are my people, to stop from giving generously as this? Everything comes from you, and we have given you only what comes from your hand.”

11. וקרא דא הכי הוא. שפת אמת תכון לעד, אליו ישראל, דאינון שפת אמת. (דברים ו) ה' אלהינו ה' אחד. והכל אחד. וכלא איהו אמת, ורזא דאמת, ומסיימי ה' אלהיכם אלהיכם אמת. ודא איהו שפת אמת תכון לעד.

12. ועד ארגיעה, ועד רגע מבועי ליה, מאי ארגיעה. אלא, עד כמה יהא קיומא דלהון בעלמא, עד זמנא דייתי, ויהא לי גייוזא מפולחנא קשיא דעלוי. ובזמנא דארגיעה, ישתצי לשון שקר, אינון דקראן אלהא, למאן דלאו הוא אלהא. אבל ישראל דאינון שפת

אָמַת, כְּתִיב בָּהוּ, (ישעיה מג) עִם זֶה יִצְרֵתִי לִי תַהֲלֵתִי יִסְפְּרוּ.
אָמַת, כְּתוּב בָּהֶם (ישעיה מג) עִם זֶה יִצְרֵתִי לִי תַהֲלֵתִי יִסְפְּרוּ.

13. אִדְכָּרְנָא וְזָדָא זְמָנָא דְהוּינָא אֵיל בְּהַדִּי רַבִּי
אֶלְעָזָר, פָּגַע בֵּית הַגְּבוּלָא, אָמַר לִיה לְרַבִּי אֶלְעָזָר, אֲנִת
יִדְעַת מְאֻרִּיתָא דִּיהוּדָאִי. אָמַר לִיה יִדְעָנָא. אָמַר לִיה,
לִית אַתּוֹן אֲמִרִין דְּמַהִימְנוּתָא דְלָכוֹן קְשׁוּט, וְאִרְיִיתְכוֹן
קְשׁוּט, וְאַנֶּן דְּמַהִימְנוּתָא דִּילָן שְׁקָר, וְאִרְיִיתָא דִּילָן
שְׁקָר. וְהָא כְּתִיב שְׁפַת אָמַת תִּכּוֹן לֵעַד וְעַד אֲרֻגִיעָה
לְשׁוֹן שְׁקָר. אֲנִן מִיּוֹבִין דְּעַלְמָא, קִיּוֹבִין בְּמַלְכוּתָא, וְלֹא
אֶעֱדִי מִינֵן לְעַלְמִין, דְּרָא בְּתַר דְּרָא, תִּכּוֹן לֵעַד וְדָאִי.
וְאַתּוֹן, וְעִיר הָיָה לָכוּ מַלְכוּתָא, וּמִיד אֶעֱדִי בְּזִכּוֹן, וְקָרָא
אֲתַקִּיִּים בְּכוּ דְכְּתִיב וְעַד אֲרֻגִיעָה לְשׁוֹן שְׁקָר.

13. נִזְכַּרְתִּי פַּעַם אַחַת שְׁהֵייתִי הוֹלֵךְ עִם רַבִּי
אֶלְעָזָר, פָּגַשׁ בּוֹ הַגְּמוּז. אָמַר לְרַבִּי אֶלְעָזָר,
אַתָּה מְבִיר אֶת תּוֹרַת הַיְּהוּדִים? אָמַר לוֹ,
מְבִיר. אָמַר לוֹ, הַאִינְכֶם אוֹמְרִים שְׁאִמּוֹנְתְכֶם
אָמַת וְתוֹרַתְכֶם אָמַת, וְאַנּוּ שְׁאִמּוֹנְתֵנוּ שְׁקָר
וְתוֹרַתֵנוּ שְׁקָר? וְהִדִּי כְּתוּב, שְׁפַת אָמַת תִּכּוֹן
לֵעַד וְעַד אֲרֻגִיעָה לְשׁוֹן שְׁקָר? אָנּוּ מִימּוֹת
הָעוֹלָם עוֹמְדִים בְּמַלְכוּת וְלֹא סָרָה מִמֶּנּוּ
לְעוֹלָמִים דּוֹר אַחֵר דּוֹר, תִּכּוֹן לֵעַד וְדָאִי.
וְאַתֶּם מַעֲט הָיָה לָכֶם בְּמַלְכוּת, וּמִיד סָרָה
מִכֶּם, וְהִפְסִיק הַתִּקְוָה בְּכֶם שְׁכַתּוּב וְעַד
אֲרֻגִיעָה לְשׁוֹן שְׁקָר.

Our generation has the consciousness and dependency on the material and tangibles of this world. This is the aspect of the sin of the Golden Calf. People feel secure and comfortable when they have enough money in the bank and a big house. This comfortable feeling holds only until they realize that true power is not related to muscles or money.

All the wealth of the world cannot give a person guaranteed health. They may have a personal chef that matches a special diet to their personal physics but cancer and accidents are not something that they can avoid. Some of them are so lonely in their hearts that only the pursuit of more wealth and control satisfies them.

The billionaires of the world get sick and old like all people. Sooner or later they reach the end of their temporary existence.

The greed of the richest people of the world darkens their souls and puts them on the level of Pharaoh that controlled the material world. There is no government in the world that doesn't answer to at least one of these Pharaohs. They make them and destroy them.

Money moves the world and at the same time, it corrupts the world.

Deuteronomy 16:19 "Money blinds the eyes of the wise, and pervert the words of the righteous."

From Forbes.com

-The 85 Richest People In The World Have As Much Wealth As The 3.5 Billion Poorest.

Almost half of the world's wealth is now owned by just one percent of the population.

-The wealth of the one percent richest people in the world amounts to \$110 trillion. That's 65 times the total wealth of the bottom half of the world's population.

-The bottom half of the world's population owns the same as the richest 85 people in the world.

-The Pharaohs of the world are the multi billionaires that continue accumulating money by any means they can.

All the honest millionaires should pray that they won't fall prey to these giants and be swallowed by them. The middle class in the world is already in the process of losing their material stability. Even those with a few hundred million could be gone tomorrow.

They control the world's economy, health, and education. They manipulate the world to serve their needs to exercise power.

There is a hidden war between the Pharaohs of the west and the Pharaohs of the east (China). We pray that Mashiach will come before they go for the kill of each other. In 2010 China put its own Golden Calf in the finance district of Shanghai. It is a bigger and younger version of the charging bull of Wall Street.

Only the Zohar keeps our distance from the black hole of the Pharaohs. They cannot swallow us when we have the Zohar and Rabbi Shimon with us.

We are not falling for the gold and we are waiting for Moses. He promised us in the Zohar that we will merit the Redemption.

The portion of Ki Tisa is about the elevation of the Israelites through the use of Half a Shekel, overcoming the desire for the self and breaking the illusion, which is the lesson of the Golden Calf, and having the ultimate protection.

The Haftara of Ki Tissa is very much related to this commentary and B"H I will be able to have the time and explain it in the next DZ

PS.

We know that Gold is the left column and the expression of the desire for the self. Read how people that worship this 3200 kg metal bull call him golden...<http://www.businessinsider.com/shanghai-bull-balls-wall-street-bull-rub-smaller-saggier-2010-12>

14. אָמַר לֵיהּ, וְזַמִּינָא בְּךָ דְּאַנְתָּ וְזֻכִּים בְּאוֹרֵייתָא. תַּפְּזוּ רְחוּמֵיהּ (דף קפ"ח ע"ב) דְּהֵהוּא גְבָרָא. אֱלֹו אָמַר קָרָא, שִׁפְתָּ אֲמִת כּוֹנֵנָת לְעַד, הִוָּה כְּדִקְאִמְרוּן, אֲבָל לֹא כְּתִיב אֱלֹא תִכּוֹן, וְזַמִּינָא שִׁפְתָּ אֲמִת דְּתִכּוֹן, מִה דְּלֹא הָכִי הִשְׁתָּא, דְּהִשְׁתָּא שִׁפְתָּ שְׂקָר קִיִּיבָא, וְשִׁפְתָּ אֲמִת שְׂכִיבָא לְעַפְרָא, וּבִהֵהוּא וְזַמִּינָא דְּאַמִּת יָקוּם עַל 14. אָמַר לוֹ, אֲנִי רוּחָא בְּךָ שְׂאֲתָה תַּחֲסֵם בְּתוֹרָה. תַּפְּח רוחו של אותו האיש. אֱלֹו אָמַר הַכְּתוּב שִׁפְתָּ אֲמִת כּוֹנֵנָת לְעַד – הִיָּה כְּמוֹ שְׂאִמְרֵנִי. אֲבָל לֹא כְּתוּב אֱלֹא תִכּוֹן, עֲתִידָה שִׁפְתָּ אֲמִת שְׂתִכּוֹן מִה שְׂאִין בְּךָ עֲכָשׁוּ, שְׂעֲכָשׁוּ שִׁפְתָּ שְׂקָר עוֹמְדָת, וְשִׁפְתָּ אֲמִת שׂוֹכְבָת לְעַפְרָא, וּבִאוֹתוֹ זְמַן שֶׁל אֲמִת תַּעֲמִיד

קיומיה, ובגזו ארץ תעבמו, כדן שפת אמת תכון לעד וגו'.

15. אמר ליה ההוא הגמון, זכאה אנת. וזכאה עמא דאורייתא דקשוט ירתין. בטר יומין שבוענא דאתגזיר. אזלו, מטו זר בי זקל, וצלו צלותהון. כיון דצלו צלותהון, אמרו מכאן ולהלאה נתזבר בשכינתא, וגזיל ונתעסק באורייתא.

16. פתח רבי יוסי ואמר, (ישעיה מא) הן יבשו ויכלמו כל הנחלים בך וגו'. עתיד הקדוש ברוך הוא לעשות לישראל כל אותן טובות שאמר על ידי נביאי האמת, וישראל סבלו עליהם כמה רעות בגלותם. ואלמלא כל אותן טובות שמחכים ורואים שכתובים בתורה, לא היו יכולים לעמד ולסבל את הגלות.

17. אבל הולכים לבית מדרשות, פותחים ספרים, ורואים כל אותן טובות שמחכים, ורואים שכתובים בתורה שהבטיח להם הקדוש ברוך הוא עליהם, ומתנחמים בגלותם, ושאר העמים מחרפים ומגדפים אותם ואומרים: איזה אלהיכם? איזה אותן טובות שאתם אומרים שמעדות לקם, וכי כל עמי הארץ יתבישו מכם?

One important aspect of the sin of the Golden Calf is the education system. I watched Sir Ken Robinson, a creativity expert (<http://www.youtube.com/watch?v=ySvbePkjEJo>) talking about the education system. He said that the system is linear and modeled after the interests and needs of industrialists. With the industrial growth in the 19th century, there was a great demand for engineers and professional people to support the newly developed economy.

Our schools are still on the same path even though the world is changing. A college degree is no longer good to guarantee for a good job as it used to. Today only advanced degrees and good connections give you a chance for a job with an adequate salary. It is all about getting better pay.

The system drives parents to push their children on the ‘money-making’ path. They want them to have a better future and a good piece of the Golden Calf. The system makes us forget about the God-given gift of the child. And the path of money blinds us from seeing the beauty that could come into the world if we were to let the children express the light they have inside.

We get a glimpse into such beauty through autistic children. We are not able to communicate with them and force their brain into the wrong path. Their inner light is expressed in their art, music, math, memory, interaction with computers and a lot more.

Schools force parents with regulations, and many of them force the parents to work with the child on different projects so they can progress faster on the path to... the Golden Calf. It’s all business, not much time left to spend quality time with the child.

Quality time is studying together until they go to sleep. Not much time to hug and love the child. A yearly family vacation of a week or two in an exotic place doesn’t really satisfy anyone but the consciousness of the parents.

I heard from a parent that his kindergarten child told at school that his father touched his butt while playing together. The father was called to the school for an investigation on proper behavior with his own child. The current school policies and regulations kill the structure and natural family bond with such stupidity and politically correct rules. Another friend’s daughter played with her father’s pocket Swiss army knife (folded) and innocently put it in her school bag. At school, it was detected while inside the bag and the father was called immediately. The child’s record was marked as if she was carrying a dangerous tool. The child is a good student in a good school that doesn’t have any violence. The girl never had issues but the school had no tolerance policy and the father couldn’t make the system remove the record. Crazy...

We are all slaves to the Golden Calf and we don’t really see it. Most people are ‘stuck’ and unhappy in jobs that give them sustenance. They know that if they let go of the job, they will be on the street after a few months.

The inner light of people is swallowed by the system that the Pharaohs imposed on us. Most schools don’t teach art or music because it is not ‘productive’ or beneficial to the child. The Golden Calf rules the world and we need to wait for Moses to come down and burn it (Exodus 32:30).

To break out of this slavery we cannot change the school system or governments because they are already sold to the gold. The solution is to bring more light to the world because it is the only thing that can push away all kinds of darkness.

Put some effort to improve the future of our children and the entire world. Use the Zohar and the tools of the Daily Zohar projects to reveal light in the world.

18. זהו שכתוב, (שם 10) שמעו דבר ה' החרדים אל דברו אמרו אחיכם שנאיכם וגו'. מה זה החרדים אל דברו? אלו שסבלו כמה רעות, כמה שמועות שמעו אלה על אלה ואלה אחר אלה וחרדו עליהן, כמו שנאמר (ירמיה ל) כי וגו' קול חרדה שמענו פחד ואין שלום וגו'. אותם חרדים תמיד אל דברו כשנעשה הדין.

19. אמרו אחיכם שנאיכם – אלה הם אחיכם בני עשו. מנדיכם – כמו שנאמר (איכה ד) סורו טמא קראו למו. שאין עם שמבואים אותם בפנים ורוקקים בפני ישראל כמו בני אדום, וכלם אומרים שטמאים כמו נדה, וזהו מנדיכם. למען שמי יכבד ה', אנו (שאומרים) בני אל חי, שבנו יתכבד שמו, אנו שולטים על העולם בשביל אותו שנקרא גדול, (בראשית כז) עשו בנו הגדל. ובשם הזה נקרא הקדוש ברוך הוא גדול, (תהלים קמה) גדול ה' ומהלל מאד. אנו בני הגדול, והוא גדול. ודאי למען שמי יכבד ה'.

18. הָדָא הוּא דְכְתִיב, (ישעיה 10) שְׁמַעוּ דְבַר יְיָ הַחֲרָדִים אֶל דְּבָרוֹ אָמְרוּ אֲחֵיכֶם שְׁנָאִיכֶם וְגו'. מֵאִי הַחֲרָדִים אֶל דְּבָרוֹ, אֵינֻן דְּסַבְלוּ כְּמָה בִּישׁוּן, כְּמָה שְׂמוּעוֹת שְׂמַעִי, אֵלֶּיךָ וְאֵלֶּיךָ בְּתֵר אֵלֶּיךָ, וְזוֹרֵדֵן עֲלֵיהוֹן, כְּמָה דָּאֵת אָמַר (ירמיה ל) כִּי וְגו' קוֹל חֲרָדָה שְׁמַעְנוּ פִּזְזָה וְאֵין שְׁלוֹם וְגו'. אֵינֻן זוֹרֵדִים תְּדִיר אֶל דְּבָרוֹ כִּד אֶתְעֵבִיד דִּינָא.

19. אָמְרוּ אֲחֵיכֶם שְׁנָאִיכֶם, אֵלֶּיךָ אֵינֻן אֲזוּזִין בְּנֵי עֲשׂוֹ. מְנַדִּיכֶם, כְּמָה דָּאֵת אָמַר (איכה ד) סוּרוּ טָמָא קְרָאוּ לְמוֹ. דְּלִית עִמָּא דְקָא מְבִזִּין לֵון בְּאַנְפִּי, וּמְרַקְקִין בְּאַנְפֵיהוּ לְיִשְׂרָאֵל כְּבִנֵי אָדָם. וְאָמְרִי כִלְהוּ מִסְאָבִין כְּנִדָּה, וְדָא אִיהוּ מְנַדִּיכֶם. לְמַעַן שְׁמִי יִכְבֵּד יְיָ, אֲנִי (דאמרין) בְּנֵי דָאֵל זִי. דִּי בֶן יִתְיַקֵּר שְׁמִיָּה. אֲנִי שְׁלִטְנִין עַל עֲלָמָא בְּגִין דְּהוּא דְאֶקְרִי גְדוֹל. (בראשית כז) עֲשׂוֹ בְּנֵי הַגְּדוֹל. וּבְשֵׁמָא דָּא אֶקְרִי קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא גְדוֹל, (תהלים קמה) גְדוֹל יְיָ וּמְהוֹלֵל מְאֹד. אֲנִי בְּנֵי הַגְּדוֹל, וְאִיהוּ גְדוֹל. וְדָאִי לְמַעַן שְׁמִי יִכְבֵּד יְיָ.

Isaiah 66:5

שמעו, דבר-יהוה, החרדים, אל-דברו; אמרו אחיכם שנאיכם מנדיכם, למען שמי יכבד יהוה-ונראה בשמחתכם, "והם יבשו"

"Hear the word of YHVH, you who tremble at His word: 'Your brothers who hate you, who exclude you, for My name's sake, Have said, 'Let YHVH be glorified, that we may see your joy.' But they will be put to shame."

The Zohar quotes the prophet Isaiah telling us about the time that those who hate the Israelites see themselves as the controllers of the world. They will claim that God is with them and see the joy in their lives. But the time will come and they will be put to shame when they see all the good that comes on the Israelites.

The Israelites scattered all over the world in exile from the holy land and from the close relationship that they had with God. The suffering and the hard work that the Israelites need to go through in the process are part of God's plan for us. He wants us to earn the great benefit of the future.

It is like a father who owns a huge plant with a lot of managers and workers. He sent his son to start working on the lower levels of the plant so he can gradually grow and be able to inherit the control over the plant.

Those above him don't know that he is the son of the owner that pays their salaries. They treat him with disrespect and use his energy to their advantage. When the son proves himself and continues climbing up in the levels of the plant he will inherit full control over the plant.

Our duties as Israelites wherever we are on this earth is to do the spiritual work and draw light to the world. We may see all those who hate us raising their heads with pride but this is only temporary.

20. אָבֵל אֶתֶּן זְעִירִין מִכָּלֵא, (בראשית כז) יַעֲקֹב בְּנֵה הַקֶּטָן, כְּתוּב יַעֲקֹב בְּנֵה הַקֶּטָן, אֵיזָה אֱלֹהֵיכֶם? אֵיזָה אוֹתָן טוֹבוֹת שִׁיתְבִּישׁוּ כָּל הָעַמִּים מִשְׁמַחְתֶּכֶם? מִי יִתֵּן וְנִרְאָה בְּשִׁמְחַתְכֶם כְּמוֹ שְׂאֵתֶם אוֹמְרִים, וְהֵם יְבוֹשׁוּ, (רוח הַקֹּדֶשׁ אוֹמֵר וְהֵם יְבוֹשׁוּ) (עוֹד, כְּמִי) כְּמִי שֶׁתּוֹלָה קִלְלָתוֹ בְּאַחֶר, מִשׁוֹם שְׂאֵתֶם אוֹמְרִים שְׂאֵז יְבוֹשׁוּ וְיִכְלְמוּ, וּמִשׁוֹם כֶּךָ רוּחַ הַקֹּדֶשׁ הֵיטָה אוֹמֶרֶת הַדָּבָר כֶּךָ, וְעַל זֶה הֵן יְבוֹשׁוּ וְיִכְלְמוּ כָּל הַנִּחְרָסִים כֶּךָ. מִי הֵם כָּל הַנִּחְרָסִים כֶּךָ? אֵלֶּה שֶׁחִזְקוּ אֶת נַחֲרִיחֵם בְּרָגֵז עֲלֵיךְ בְּגָלוֹת הַזֶּה. בְּאוֹתוֹ זְמַן יְבוֹשׁוּ וְיִכְלְמוּ מִכָּל הַטּוֹבוֹת שֶׁיִּירָאוּ אֲצֵל יִשְׂרָאֵל.

20. אָבֵל אֶתֶּן זְעִירִין מִכָּלֵא, (בראשית כז) יַעֲקֹב בְּנֵה הַקֶּטָן כְּתִיב, אֵן הוּא אֱלֹהִיכֶם. אֵן הוּא אֵינֹן טָבָא, דִּיכְסִפּוֹן כָּל עַמִּינֵא מוֹדֵדֵי דְלָכוֹן. מֵאֵן יִתֵּן וְנִרְאָה בְּשִׁמְחַתְכֶם כְּמֵה דְאֶתֶּן אִמְרִין. וְהֵם יְבוֹשׁוּ (רוח הַקֹּדֶשׁ אוֹמֵר וְהֵם יְבוֹשׁוּ) (ס"א תו כמאן) כְּמֵאֵן דְּתִלִּי קִלְלָתָא בְּאַחֲרָא, בְּגִין דְּאֶתֶּן אִמְרִין דְּכִדִּין יְבוֹשׁוּ וְיִכְלְמוּ, וּבְגִין דָּא רוּחַ קֹדֶשׁ הוּא אִמְרֵי מִלָּה הַכִּי, וְעַל דָּא, הֵן יְבוֹשׁוּ וְיִכְלְמוּ כָּל הַנִּחְרָסִים כֶּךָ. מֵאֵי כָּל הַנִּחְרָסִים כֶּךָ. דְּאֶתְקִפּוּ נְזִירֵיהוֹן בְּרוּגְזָא עֲלֵךְ בְּגָלוֹתָא דָּא. בְּהֵוֹא וּמִנָּא, יְבוֹשׁוּ וְיִכְלְמוּ מִכָּל טָבִין דִּיזְמוּן לְהוֹן לִישְׂרָאֵל.

21. אָמַר רַבִּי חֲמִיא, כֶּךָ זֶה וְדָא, אָבֵל רָאִינוּ וְכֶךָ רָאוּ גְבוּרֵי הָעוֹלָם, שְׁהֵרִי הַגְּלוּת נִמְשַׁכֶּת וְעִדִּין בֶּן דָּוִד לֹא בָּא. אָמַר רַבִּי יוֹסִי, וְכָל זֶה כֶּךָ הוּא, אָבֵל מִי עָשָׂה שִׁיבְלוֹ יִשְׂרָאֵל אֶת הַגְּלוּת הַזֶּה? כָּל אוֹתָן הַבְּטָחוֹת שֶׁהִבְטִיחַ לָהֶם הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא. וְהֵרִי זֶה נִתְבָּאֵר, שֶׁנִּכְנָסִים לְבֵתִי כְּנִסִּיּוֹת וּלְבֵתִי מִדְּרָשׁוֹת וְרוּאִים כָּל אוֹתָן נִחְמוֹת, וּשְׂמִיחִים בְּלֶפֶס לִסְבֵּל אֶת כָּל מֵה שִׁיבָא עֲלֵיהֶם, וְלֹא זֶה לֹא יִכְלוּ לִסְבֵּל.

21. אָמַר רַבִּי חֲמִיא הַכִּי הוּא וְדָא, אָבֵל זְמוּיִן וְהַכִּי זְמוּיִן תִּקְיִפִּי עֲלֵמָא, דְּהָא גְלוּתָא אֶתְבַּשְׁרָה וְעִדִּין בְּרִיָּה דְּדָוִד לֹא אֶתִּי. אָמַר רַבִּי יוֹסִי, וְכָל דָּא הַכִּי הוּא, אָבֵל מֵאֵן עֲבִיד דִּיכְסִיפּוֹן יִשְׂרָאֵל גְּלוּתָא דָּא, כָּל אֵינֹן הַבְּטָחוֹת דְּאִבְטָחוּ לֹן קוֹדֶשׁ בְּרִיָּה הוּא. וְהָא אֶתְבַּר, דְּעֵאלִין לְבֵתִי כְּנִסִּיּוֹת וּלְבֵתִי מִדְּרָשׁוֹת, וְזִמְמָאן כָּל אֵינֹן נְזִמְמוֹת, וְזִדְדָאן בְּלִבֵּיהֶו לְמִסְבֵּל כָּל מֵה דִּיִּתִּי עֲלֵיהֶו, וְאִלְמָלָא דָּא לֹא יִכְלִין לְמִסְבֵּל.

The nations of the world feel greater than the Israelites because the exile is long and Mashiah did not come yet.

The sufferings that the Israelites go through are sweetened when we read the holy scriptures and the promises God gave the Israelites. The joy of having the promised future is the energy that supports them with the long-suffering of the exile.

From the prophecy of Isaiah.

Isaiah 40:8

”יִבֹּשׁ חֲצִיר, נָבֵל צִיץ, וְדִבְר־אֱלֹהֵינוּ, יִקוּם לְעוֹלָם.”

”The grass withers, the flower fades, But the word of our God stands forever.”

Isaiah 40:9

עַל הַר-גִּבְעָה עֲלִי-לָהּ, מִבְּשָׂרֵת צִיּוֹן, הֲרִימִי בָכֶם קוֹלְךָ, מִבְּשָׂרֵת יְרוּשָׁלַם; הֲרִימִי, אֶל-תִּירָאִי, אִמְרִי לְעָרֵי יְהוּדָה, הִנֵּה אֱלֹהֵיכֶם”

”Get yourself up on a high mountain, O Zion, bearer of good news, Lift up your voice mightily, O Jerusalem, bearer of good news; Lift it up, do not fear. Say to the cities of Judah, “Here is your God!”

The same translation with code interpretation.

Get yourself up on a high mountain (the spiritual elevation of the future), O Zion (Yessod of Malchut and the connection to the Light to Malchut), bearer of good news (The coming of Mashiach), Lift up your voice (the aspect of revelation in Malchut) mightily, O Jerusalem (Malchut, where the light appears first in the world.), bearer of good news; Lift it up, do not fear. Say to the cities of Judah, "Here is your God!" (Elijah the prophet will reveal himself on the mountain of Jerusalem announcing Mashiach and the full revelation of the Light of Binah in the world.

22. אָמַר רַבִּי זוֹרֵיָא וְדָאִי הָכִי אִיהוּ, וְכָלָא בְּתִשְׁבּוּבָה תְּלִיא. וְאִי תִּימָא דִּיכְלֹן הִשְׁתָּא לְאַתְעָרָא תִּשְׁבּוּבָה כְּלָהוּ כּוּזָרָא. לֹא יְכַלִּין. מֵאִי טַעְמָא לֹא יְכַלִּין. בְּגִין דְּכִתְיִב, (דְּבָרִים ל') וְהָיָה כִּי יָבֹאוּ עָלֶיךָ כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה. וְכִתְיִב וְהִשְׁבּוּתָ אֶל לְבָבְךָ בְּכָל הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הִדְיוֹנָה וְגו'. וְכִתְיִב וְשִׁבְתָּ עַד יְיָ אֱלֹהֶיךָ וְגו'. וְכִדְרִין (דְּבָרִים ל') אִם יִהְיֶה נִדְחוֹךְ בְּקִצָּה הַשָּׁמַיִם מִשָּׁם יִקְבָּצְךָ וְגו'. וְעַד דְּכָל אֵינוֹן מַלְכִין לֹא יִתְקַיְימוּן, לֹא יְכַלִּין (דף קפ"ט ע"א) לְאַתְעָרָא תִּשְׁבּוּבָה מִנִּיְהוּ.

23. אָמַר רַבִּי יוֹסִי, כְּמָה סִתְמַתָּ כָּל אֲרוּזִין וְשִׁבְלִין מִכָּל בְּנֵי גְלוּתָא, וְלֹא שִׁבְקַת לֹן פְּתוּזֹן פֶּה. אִי הָכִי, לָהּוּ כְּמָה דִּהּוּ בְּכָל דָּרָא וְדָרָא, דְּלֹא יִסְבְּלוֹן גְּלוּתָא וְלֹא אַגְרָא, וְיִפְקֹדוּ (ס"א א' ה'כ', לָהּוּ כְּמָה דִּלְהוֹן בְּכָל דָּרָא וְדָרָא, יִסְבְּלוֹן גְּלוּתָא וְלֹא יִפְקֹדוּ) מִדִּינָא דְּאֲוִרִיתָא, וְיִתְעַרְבוּן בְּשָׂרָא עַמִּין.

The Zohar reveals to us that the suffering we go through during the period of exile was planned to give us the opportunity to connect back to the roots of our souls that are in the Torah. This is the process of Teshuva, returning/connecting our souls to the Light.

Before Moses was taken by God he prophesied about the process that all the children of Israel will go through.

Deuteronomy 30:1

וְהָיָה כִּי-יָבֹאוּ עָלֶיךָ כָּל-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה, הַבְּרָכָה וְהַקְלָלָה, אֲשֶׁר נָתַתִּי, לְפָנֶיךָ; וְהִשְׁבַּתָּ, אֶל-לְבָבְךָ, בְּכָל-הַגּוֹיִם, אֲשֶׁר "הִדְיֹנָה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ שְׁמָה"

"So it shall be when all of these things have come upon you, the blessing and the curse which I have set before you, and you call them to mind in all nations where YHVH your God has banished you,"

30:2 "and return to the LORD your God, you and your children, and obey his voice in all that I command you today, with all your heart and with all your soul,"

30:3 "then the LORD your God will restore you from captivity, and have compassion on you, and will gather you again from all the peoples where the LORD your God has scattered you."

30:4 "אִם-יִהְיֶה נִדְחוֹךְ, בְּקִצָּה הַשָּׁמַיִם-מִשָּׁם, יִקְבָּצְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, וּמִשָּׁם, יִקְסְךָ"

“If your outcasts are at the ends of the earth, from there YHVH your God will gather you, and from there He will bring you back.”

Our 'Teshuva' draws the mercy of God and He will bring an end to the Exile. The Zohar reveals the Light of the Torah in the world and awakens the souls of many Israelites all over the world. They rise up and seek a deeper connection to the Zohar and Torah, finding an old and comforting home to return to.

24. פתחו ואמרו, (ישעיה כו) כמו הרה תקריב ללדת תחיל תזעק ברחליה וגו'. מה זה כמו הרה? דרך הוא למעברת שיעברו עליה תשעה חודשים שלמים. ויש בעולם כמה וכמה שלא עובר עליה אלא יום אחד או יומים מהתשיעי, וכל הצירים והחבלים של המעברת הם בתשיעי. ואף על גב שלא עבר עליה אלא רק יום אחד, נחשב עליה כאלו עברו כל התשיעי שלם. אף כך ישראל, כיון שטעמו טעם גלות – אם יחזרו בתשובה, יחשב עליהם כאלו עברו עליהם כל אותם דברים שכתובים בתורה. כל שכן וכל שכן שכמה וכמה יסורים עברו עליהם מיום שהתחילה הגלות.

24. פתחו ואמרו, (ישעיה כו) כמו הרה תקריב ללדת תחיל תזעק ברחליה וגו'. מאי כמו הרה, ארוז איהו לעוברתא, לאעברא עליה תשע יריון שלמין. ואית בעלמא כמה וכמה, דלא עבר עליה אלא יומא זור או תרין יומין מתשיעאה, וכל צירין וזבלין דעוברתא בתשיעאה אינון. ואף על גב דלא אעבר עליה אלא יומא זורא, אתזושיב עליה כאילו אתעברו כל תשיעאה שלים. אוף הכי ישראל, כיון דאטעמי טעם גלותא, אי יחזרון בתשובה, יתזושב עליהו כאילו אעברו עליהו כל אינון מלין דכתיבין באורייתא. כל שכן וכל שכן דכמה וכמה יסורין אעברו עליהו מן יומא דגלותא שרי.

25. אבל מאי דכתיב, (דברים ד) בצר לך ומצאוך כל הדברים האלה באחרית הימים – בא וראה כמה רחמנות רחם הקדוש ברוך הוא את ישראל בדרך הזה. למלך שהיה לו בן יחידי ואהב אותו אהבת נפש, ומתוך אהבתו נתן אותו לאמו הגבירה שתגדל אותו ותלמד אותו דרכים מתקנות. פעם אחת חטא לאביו, בא אביו והלקה אותו, ואחר כך עבר על חטאו. שב במקדש ושוב חטא לאביו, והוציא אותו אביו מביתו ורגז עליו. יצא אותו בן מביתו.

25. אבל מאי דכתיב, (דברים ד) בצר לך ומצאוך כל הדברים האלה באחרית הימים. תא זוזי, כמה רחמנותא רזים קודשא בריך הוא לישראל במלה דא. למלכא דהיה ליה ברא יוזיא, ורזים ליה רזימו דנפשא, ומוזו רזימו דיליה, יהב ליה לאמיה מטרוניתא דתרבי ליה, ותולף ליה ארזי מתתקנו. זמנא זורא זוב לזבי אבוי, אתא אבוי ואלקי ליה, ולבתר אעבר על זוביה. תב כמלקדמין וזוב לאבוי, ואפקיה אבוי מביתיה, וארגז עליה, נפק ההוא ברא מביתיה.

Deuteronomy 4:30

“בצר לך—ומצאוך, כל הדברים האלה; באחרית, הימים, ושבך עד-יהוה אלהיך, ושמעת בקלו.”

“When you are in distress and all these things have come upon you, in the latter days you will return to YHVH your God and listen to His voice.”

In the book of Deuteronomy Moses prepares the nation for the future process of correction that they will have to go through without him. Moses tells them about

the hardship and also tells them that the key to overcoming the process of correction is to follow the ways of the Torah.

Connecting to the Torah draws the mercy and protection of God, as it says in the following verse.

Deuteronomy 4:31

”כִּי אֵל רַחוּם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, לֹא יִרְפֶּךָ וְלֹא יִשְׁחִיתֶךָ; וְלֹא יִשְׁכַּח אֶת-בְּרִית אֲבֹתֶיךָ, אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לָהֶם”

“For the LORD your God is a merciful God. He will not leave you or destroy you or forget the covenant with your fathers that he swore to them.”

Isaiah 26:17

”כִּמוֹ הָרָה תִּקְרִיב לֵלֶדֶת, תִּחִיל תִּזְעַק בְּחִבְלֶיהָ—כֵּן הָיִינוּ מִפְּנֵיךָ, יְהוָה”

“As the pregnant woman approaches the time to give birth, She writhes and cries out in her labor pains, Thus were we before You, YHVH.”

The Zohar tells us that at the end of days the pain of the Tikkun process will be like a pregnant woman giving birth. The pregnancy may start with joy and ease but as it comes to the end we want to finish with the process as quickly as possible.

Many good people experience hardship in this generation. It comes in all aspects of life depending on the history of the individual Tikkun process.

People may live a good life and suddenly everything turns upside down and pain is coming from different directions. It is how God shows us his mercy. If God leaves us alone it is like a father that gave up on his child.

A process of painful cleansing must come before seeing the light. We should welcome the process because our goal is to see a new life and continuation of the light in the world. A pregnant woman waits for the moment to hold her baby and see his soul through his eyes. That baby for the mother represents the aspect of immortality because life continues. Accepting the process will lead us to the light at the end of the dark tunnel where we will see immortality.

26. ובמקום שילך בדרך אמת ויהיה צדיק
פראוי כדי שישמע אביו המלך ותהיה עליו
תשוקתו – מה עשה? אמר, הואיל ויצאתי
מהיכל אבי, אעשה מכאן והלאה כל מה
שאני רוצה. מה עשה? הלך להתחבר לזונות,
והתלכלך בלכלוך וטנפת עמון, ולא היה
נמצא אלא עמון בחבור שלהן. בשהגבירה
אמו פוקדת בכל יום על אותו הבן ויודעת
שבנה התחבר עם הזונות וכל חברותו היתה
עמהן, מתחילה לבכות ולמרר על בנה.

26. ובאתר דיהך בארז קשוט, ויהא זכאה כדקא
נאות, בגין דישמע מלכא אבוי, ויהא תיאובתיה
עליה. מיה עבד. אמר הואיל ונפקנא מהיכלא דאבא,
אעביר מכאן ולהלאה כל מה דאנא בעי. מיה עבד.
אזל ואתזבר בזונות, ואתלכלך בלכלוכא דטנופה
בהדייהו, ולא הוה משיחכוז אלא בהדייהו, בזבורא
דלהון. דמטרוניתא אמיה פקדת בכל יומא על ההוא
ברא, וידעת דברה בהדי זונות אתזבר, וכל זבורותא
דידיה בהדייהו הוות. שריאת למבכי, ולא תמרר על
ברה.

27. יומא זוד עאל מלכא לגבה, זומא לה דאיהי מבכה. שאיל לה על מה את בכאת. אמרה ולא אבכה, דהא ברנא לבר מהיכלא דמלכא. ולא די דהוא לא יתיב בהיכלא דמלכא, אלא דהוא יתיב בהדי זונות. ביה ימרון כל בני עלמא, ברין דמלכא איהו דיתייב בבי זונות. שריאת למבכי, ולא תזונא למלכא.

27. יום אחד נכנס אליה המלך ורואה אותה בוכה. שואל אותה: על מה את בוכה? אמרה: ואיך לא אבכה, שהרי בגנו מחוץ להיכל המלך? ולא די שאינו יושב בהיכל המלך, אלא שהוא יושב עם הזונות! מה יאמרו כל בני העולם – שגן המלך יושב בבית זונות? התחילה לבכות ולהתחנן למלך.

Isaiah 43:14

”כה-אמר יהוה גאלכם, קדוש ישראל: למענכם שלחתי בכלה”

“Thus says YHVH your Redeemer, the Holy One of Israel, “For your sake I have sent (the Shechina) to Babylon”

The Zohar continues to explain the state of exile that we are in and tells us that the Shechina was sent to exile with us to give us support. The Shechina was residing in the Holy Temple, and after the destruction, she went to exile with us.

Genesis 2:10

”ונהר יצא מעדן, להשקות את-הגן; ומשם, יפרד, ונהיה, לארבעה ראשים”

“A river flowed out of Eden to water the garden, and there it divided and became four rivers.”

The river is the aspect of Binah that brings life to the worlds below. When the Holy Temple was standing the Shechina had continuous support from the ‘river’ of Binah. When the people developed greater desires for the self alone the spiritual vessel shrank and the river became dry.

Job 14:11

”אזלו-מים, מני-ים; ונהר, יחרב ויבש”

“As water evaporates from the sea, And a river becomes parched and dried up,”

The disconnection of the people from the Light caused the destruction of the Holy Temple and the Shechina was removed from its dwelling place.

Shechina, שכינה, has two words שכנ and יה, meaning where the upper levels of Chokmah and Binah dwell.

Now the Shechina is wandering with us and can make temporary unification with the Light only on Shabbat, and when we make proper spiritual connections.

Rabbi Avraham Azulai and other great Kabbalists tell us that the main reason for Rabbi Shimon to write the Holy Zohar is to provide support for the Shechina while we are in exile.

When we study from the Zohar about the secrets of the upper levels we draw great light that is like the supernal river of Binah. It provides energy to the Shechina and she can help us and support our process.

28. אמר מלכא, בגיגה אהדר ליה, ואנת ערבא דיכיה. אמרת הא ודאי. אמר מלכא הואיל וכה הוא, לא אצטרף לאהדרא ליה ביממא באתגליא. הכסופא דילן איהו למהר בגיגיה לבי זונות. ואי לא הוי כנונא דא, דטנג גרמיה הכי וזלל יקרי. הוינא אנא, וכל זיילין דילי, אילין בגיגיה בכמה יקר, בכמה בוקינס קמיה, בכמה מאני קרבא, מימיניה ומשמאליה, עד דכל בני עלמא יודעון, ויגדעון כלל, דברא דמלכא איהו. השתא כיון דאיהו טנג גרמיה, וזלל יקרי, איהו יהדר בטמירי, דלא יגדעון ביה. אהדר לגבי מלכא, יהביה לגבי אמיה.

29. לימים סרח במקדש. מה עשה המלך? הוציא אותו ואת אמו עמו מתוך ההיכל ואמר: תלכו שניכם, ושניכם תסבלו את הגלות והמלקות שם. כיון ששניכם תסבלו כאחד, אזי אדע שבני ישוב בראוי.

30. כך ישראל, בני המלך הקדוש הם, הוריד אותם למצרים. ואם תאמר שבאותו זמן לא חטאו – הגזרה שגזר הקדוש ברוך הוא בברית בין הבתרים הייתה ראויה להתקיים, והקדוש ברוך הוא השגיח על שני דברים: אחד על אותו דבור שאמר אברהם (בראשית 15) במה אדע כי אירשנה, זוהי סבה ועלה. אבל עד שיצאו ממצרים לא היו גוי ולא היו ראויים בראוי.

29. ליומין סרוז כמלקדמין. מה עבד מלכא. אפיק ליה ולאמיה בהדריה מגו היכלא, אמר תרוויכו תהכו, ותריויכו תסבלון גלותא, ומלקיותא תמן. כיון דתריויכו תסבלון כוודא, כדין ידענא דברי יתוב כדקא זוי.

30. כך ישראל בגוי דמלכא קדישא אינון. אזוית לון למצרים. ואי תימא בההוא זמנא לא זאבו, גזרה דגזר קודשא בריך הוא בין הבתרים הוה אתונוי למהוי קיים, וקודשא בריך הוא אשגזו לתרין מלין, וזר בגין ההוא מלה דאמר אברהם, (בראשית 15) במה אדע כי אירשנה, דא הוא (דף קפ"ט ע"ב) סבה ועילה. אבל עד דנפקו ממצרים, לא הוי גוי, ולא אתונוי כדקא יאות.

The process of exile was planned by God from the beginning. When God made the covenant with Abraham (then he was Abram) he revealed that there will be a hard process until
Genesis 15:5

“ויצא אתו החוצה, ויאמר הבט נא השמימה וספר הכוכבים-אם-תוכל, לספר אתם; ויאמר לו, מה יהיה זרעך.”
“And He took him outside and said, “Now look toward the heavens, and count the stars, if you are able to count them.” And He said to him, “So shall your descendants be.”

God took Abram out and showed him the plan for the future. Abram saw it but didn't see himself as part of the plan. He asked God in Genesis 15:8

“וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי יְהוִה, בְּמָה אֲדַע כִּי אֵירֶשְׁנָה”

“He said, “O Lord GOD, how may I know that I will possess it?”

Then God took him through the process of the covenant, binding him to the right column and telling him:

Genesis 15:13

“וַיֹּאמֶר לְאַבְרָם, יָדַע תְּדַע כִּי-גֵר יִהְיֶה זֶרְעֶךָ בְּאֶרֶץ לֹא לָהֶם, וְעִבְדוּם, וְעָנּוּ אֹתָם-אַרְבַּע מֵאוֹת, שָׁנָה”

“descendants will be strangers in a land that is not theirs, where they will be enslaved and oppressed four hundred years”

The Israelites were in exile in Egypt for only 210 years. The number 400 mentioned in the verse represents the complete process that connects the souls of all Israelites on all levels and aspects of the YHVH name.

God also promised a day when He will release us from the difficult process.

Isaiah 51:22

“כֹּה-אָמַר אֲדֹנֵיךָ יְהוָה, וְאַלֵּהֶיךָ יָרִיב עִמּוֹ, הִנֵּה לִקְחָתִי מִיָּדְךָ, אֶת-כּוֹס הַתְּרַעְלָה-אֶת-קִבְעֶת כּוֹס חֲמָתִי, לֹא-תוֹסִיפִי”

“Thus says your Lord, YHVH, even your God Who contends for His people, “Behold, I have taken out of your hand the cup of reeling, The chalice of My anger; You will never drink it again”

31. פָּתַח וְאָמַר, (שִׁיר ב) בְּשׁוֹשְׁנָה בֵּין הַחוּחִים בֵּן רַעֲיָתִי בֵּין הַבְּנוֹת. רָצָה הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לַעֲשׂוֹת אֶת יִשְׂרָאֵל כְּמוֹ שְׁלֹמֶעֱלָה וְלַהֲיוֹת שׁוֹשְׁנָה אַחַת בְּאֶרֶץ כְּמוֹ שְׁלֹמֶעֱלָה. וְהַשׁוֹשְׁנָה שְׁמַעְלָה רִיחַ וּנְבַחְרָה מִכָּל שְׂאֵר הַיְּהוּדִים שֶׁבְּעוֹלָם אֵינָה אֵלָּא אוֹתָהּ שְׁעוֹלָה בֵּין הַחוּחִים. וְזוֹ דְּרָךְ בְּרָאוּי. וְלִכְּנֹן זֶרַע שְׁבָעִים זִוְגוֹת, שֶׁהֵיוּ שְׁבָעִים נֶפֶשׁ, וְהַכְּנִסָם לְבֵין הַחוּחִים, וְאוֹתָם חוּחִים, מִיָּד שֶׁהֵיוּ הֵם שֵׁם זִוְגוֹת, הָעֵלּוּ עֲנָפִים וְעָלִים וְשָׁלְטוּ עַל הָעוֹלָם, וְאֵז פָּרַחָה בִּינֵיהֶם הַשׁוֹשְׁנָה.

31. פָּתַח וְאָמַר, (שִׁיר הַשִּׁירִים ב) בְּשׁוֹשְׁנָה בֵּין הַחוּחִים בֵּן רַעֲיָתִי בֵּין הַבְּנוֹת. בָּעָא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְמַעַבְדַּ לֹון לְיִשְׂרָאֵל כְּזוֹנָא דְלַעֲיִלָּא וּלְמַהֲוֵי שׁוֹשְׁנָה וְזָדָא בְּאַרְעָא, כְּזוֹנָא עֲלָאָה. וְשׁוֹשְׁנָה דְסַלְקָא רִיזוּא, וְאַתְבָּרִיר מִכָּל שְׂאֵר וְוִרְדִין דְעֲלָמָא, לֹא הָוִי אֵלָּא הֵהִיא דְסַלְקָא בֵּין הַחוּחִים. וְדָא אֲרוּזָא כְּדָקָא יֵאוּת. וְעַל דָּא זֶרַע שְׁבָעִין זִוְגִין, דְהָוִי שְׁבָעִין נֶפֶשׁ, וְאַעֲיִל לֹון בֵּין הַחוּחִים, וְאַיִנֹון זִוְזוּם, מִיָּד דְהָוִי אֵינֹון זִוְגִין תַּמָּן, סְלִיקוּ עֲנָפִין וְטִרְפִין וְשִׁלְטוּ עַל עֲלָמָא, וְכַדִין פְּרוּזָת שׁוֹשְׁנָה בִּינֵיהֶו.

32. בֵּינֹון שְׂרָצָה הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהוֹצִיא שׁוֹשְׁנָה וְלִלְקֹט אוֹתָהּ מִבִּינֵיהֶם, אֵז יָבִישׁוּ הַחוּחִים וְנִזְרְקוּ וְהִתְכַּלּוּ וְלֹא נִחְשְׁבוּ לְכָלוּם. בְּשַׁעַה שְׁהוּלָף לִלְקֹט אֶת הַשׁוֹשְׁנָה הָזֵה וְלְהוֹצִיא בְּנוֹ בְּכוּרוֹ, בְּאוֹתוֹ זְמַן הָלַף הַמֶּלֶךְ בְּתוֹךְ כְּמָה חִילוֹת גְּדוּלִים וְשִׁלְטִים עִם דְּגָלִים פְּרוּשִׁים, וְהוֹצִיא אֶת בְּנוֹ בְּכוּרוֹ בְּכֶמֶה גְּבוּרוֹת, וְהִבִּיא אוֹתוֹ לְהִיכָלוֹ, וְיָשָׁב הָרֶבֶה בְּבֵית הַמֶּלֶךְ.

32. בֵּינֹון דְּבָעָא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאַפְקָא שׁוֹשְׁנָה וְלִקְיֹט לָהּ מִבִּינֵיהֶו, כְּדִין יָבִישׁוּ זִוְזוּם, וְאַזְדְּרִיקוּ, וְאַשְׁתַּצִּיאוּ, וְלֹא אֶתְזוּשְׁבוּ לְכָלוּם. בְּשַׁעַתָּא דְאַזִּיל לְמַלְקָט שׁוֹשְׁנָה דָּא, לְאַפְקָא בְּרִיָּה בּוֹכְרִיָּה, בְּהֵהוּא וּבְזָנָא אֹזֶל מַלְכָּא זֹו כְּמָה זִוְיִלִין רַבְרַבְזִין וְשִׁלְטִין, עִם דְּגָלִין פְּרִישִׁין, וְאַפִּיקָ לְבְּרִיָּה בּוֹכְרִיָּה בְּכֶמֶה גְּבוּרִין, וְאַיִתִּי לִיָּה לְהִיכָלִיָּה, וְיִתִּיב סָגִי בְּבִי מַלְכָּא.

Song of Songs 2:2

“כְּשׁוֹשְׁנָה בֵּין הַחוּחִים, בֵּן רַעֲיָתִי בֵּין הַבְּנוֹת”

“Like a lily among the thorns, So is my darling among the maidens.”

The Zohar reveals that God treats the Israelites as the supernal ‘Lily’, which is Malchut. The Lily has six leaves surrounding the center, like the six sefirot that feed Malchut. Because of its high connection, this Lily has a scent like no other flower in the world.

The Lily, Israel, went among the thorns that are the aspect of other nations. They went down to Egypt as 70 souls that God ‘planted’ among the thorns. The Egyptians were the aspect of thorns and with the energy and blessings of the Israelites, the Egyptians grew and controlled the world. The Lily could then grow and flourish among them.

The Holy One Blessed be He came to take his ‘Lily’ out of the ‘thorns’. When the Lily was taken out of the thorns they dried out, wasted and considered to nothing. God brought the Israelites to the Holy Land and treated them as his firstborn in his palace. While on the path of spiritual growth, we are ‘planted’ among thorns. It’s not an easy process but if we keep our desire for the Light together with spiritual connections then we are treated like the sons of God and when the time comes our pain is heard and we will be moved to our ‘Promised Land’.

33. כִּיֹּן דְיוֹב לְנָפִי אֲבוֹהָ, אוֹכּוֹז לִיהָ, וְאַלְקֵי לִיהָ, דְּכַתִּיב, (שופטים ב) וַיִּזְזֶר אֶף יְיָ בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּתְּנֵם בְּיַד עֲשׂוֹסִים וְגו', סָרוּז כְּמִלְקָדְמִין, וּמֵרַד בְּאֲבוֹהָ, אֶפְקִיָּה מִבֵּיתֶיהָ. מַה עֲבָדוּ יִשְׂרָאֵל, וְזָמוּ דְהָא אֶתְבָּדְרוּ לְכַבָּל, אֶתְעָרְבוּ בְּעַמֻּמִּיָּא, נָסִיבוּ נְשִׁין נְכָרִיּוֹת, וְאוֹלִידוּ בְּנִין מִנְהוֹן. עִם כָּל דָּא, אִימָא קָדִישָׁא הוּא אֶפְטָרוּפּוֹסָא עֲלֵיהּ.

34. וְעַל דְּעָבַד הֶבִי, קוֹדֵשָׁא בְּרִיָּה הוּא אָמַר, הוֹאִיל וְכִסּוּפָא אִיהוּ, לִיתִי בְּרִי אִיהוּ מִנְּרִמִּיָּה, הוֹאִיל וְזָלִל יִקְרִי, לָא אֶתְנַזְוִי דְּאִנָּא אִיזִיל תִּמְן לְאֶפְקָא לִיהָ, וְלִמְעַבְדָּא לִיהָ נָסִין וְגִבּוֹרִין כְּמִלְקָדְמִין. תְּבוּ אִינוּן, בְּלֹא סִינְעָא דְּאֶתְנַזְוִי לֹון, בְּלֹא פְלִיאָן וְנָסִין, אֶלָּא כְּלָהוּ מִתְבָּדְרִין, כְּלָהוּ לֹאֵן בְּמִסְכְּנֵי, וְתְבוּ לְהִיכְלָא דְּמִלְכָּא בְּכִסּוּפָא, וְאִימָא קָדִישָׁא עֲרַבַת לֹון.

God brought the Israelites to the Promised Land but after the death of Joshua, they left the righteous path and lost the protection of God.

Judges 2:14

וַיַּחַר-אֶף יְהוָה, בְּיִשְׂרָאֵל, וַיִּתְּנֵם בְּיַד-שָׂסִים, וַיִּשְׁסוּ אוֹתָם; וַיִּמְכְּרֵם בְּיַד אוֹיְבֵיהֶם, מִסָּבִיב, וְלֹא-יָקְלוּ עוֹד, לַעֲמֹד לִפְנֵי אוֹיְבֵיהֶם

“So the anger of YHVH was kindled against Israel, and he gave them over to plunderers, who plundered them. And he sold them into the hand of their surrounding enemies so that they could no longer withstand their enemies”

The anger of God is the aspect of the effect caused by the spiritual system when we disconnect ourselves from the Light of YHVH.

Without the Light, the Israelites are weak and their enemies can hurt them. They scattered all over the world, losing the strong connection to the Holy Land because it was desecrated by nations that took control over it.

We learned before that God didn't let Moses enter the land of Israel because they needed to continue with the process of earning the Final Redemption. Moses had a constant connection with the Light and if he were to enter the Land he would bring the end of correction and Mashiach.

Joshua conquered the Holy Land from the nations that represented the Klipot. They could get hold of the Land because the Israelites went down to Egypt to build their strength and growth as people of the Torah.

After Joshua, no one could take leadership and the people lost the path, bringing chaos onto themselves.

We need strong leaders to follow but unfortunately all leaders, on different levels, are under the control of the Klipot and the world is in chaos. It's true for heads of governments, big corporations and different religious groups of all faiths. The 'gravity' of the ego and the desire for the self of the leader separates him from the people he is supposed to lead and care for. Religious leaders and groups of spiritual teachings including Kabbalah also suffer from the same influence of klipot. The simple fact is that even if they have unity between the members of the group, they keep their own identity. Most of the righteous leaders left us in recent years, There are few righteous left but they won't try to lead big organizations because money corrupts. From time to time we hear about rabbis who disappear because of corruption, another one went to jail and others didn't get caught yet.

Leaders seek power and influence. Leaders of government will send soldiers to death because of stupid reasons. Organization leaders want the others to join them because they have a better message, teachings or whatever else. If you put them on the same street one door next to the other, you may see wars developing quickly even if they say, "There's only one God", "God is love", "God is unity" etc. It's true about God but the people are still far from true unity with their fellow men because when they put themselves as leaders, they naturally express some level of ego.

The Daily Zohar is not an organization and that is why we have students from all religious and spiritual organizations. They choose Rabbi Shimon and the Zohar as their teacher and leaders. That is why the Daily Zohar and Unity Zohar are important in unifying everyone under the teaching of the Zohar and not a person.

35. וְזָאבוּ כְּמִלְקָדְמִין. מָה עֶבֶד קוֹדֵשׁ בְּרִיךְ הוּא. אִפִּיק לְהֵאֵי בָּרָא כְּמִלְקָדְמִין מְהִיכְלִיה, וְאִימִיה בְּהֲדִיה. אָמַר, מִכָּאן וְלִהְלָאָה, אִימָא וּבְרָה יִסְבְּלוֹן כְּמָה בִּישִׁין כּוֹזָדָא, הִדָּא הוּא דְכְּתִיב, (ישעיה ג) וּבִפְשָׁעֵיכֶם שְׁלֹזָה אִמְכֶם. וְעַל דָּא כְּתִיב, (דברים ד) בָּצַר לָךְ וּמִצְאוּךָ כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בְּאַחֲרִית הַיָּמִים. מָה זֶה בְּאַחֲרִית הַיָּמִים? אֵלֶּא זֶה הָאֵם הַקְּדוּשָׁה, שְׁהִיא אַחֲרִית הַיָּמִים, וְעַמָּה סָבְלוּ כָּל מָה שְׁסָבְלוּ בְּגִלּוֹת.

35. וְזָאבוּ כְּמִלְקָדְמִין. מָה עֶבֶד קוֹדֵשׁ בְּרִיךְ הוּא. אִפִּיק לְהֵאֵי בָּרָא כְּמִלְקָדְמִין מְהִיכְלִיה, וְאִימִיה בְּהֲדִיה. אָמַר, מִכָּאן וְלִהְלָאָה, אִימָא וּבְרָה יִסְבְּלוֹן כְּמָה בִּישִׁין כּוֹזָדָא, הִדָּא הוּא דְכְּתִיב, (ישעיה ג) וּבִפְשָׁעֵיכֶם שְׁלֹזָה אִמְכֶם. וְעַל דָּא כְּתִיב, (דברים ד) בָּצַר לָךְ וּמִצְאוּךָ כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בְּאַחֲרִית הַיָּמִים. מָה זֶה בְּאַחֲרִית הַיָּמִים? אֵלֶּא זֶה הָאֵם הַקְּדוּשָׁה, שְׁהִיא אַחֲרִית הַיָּמִים, וְעַמָּה סָבְלוּ כָּל מָה שְׁסָבְלוּ בְּגִלּוֹת.

36. וַאִילוּ יִהְיוּ בְּתִיבָתָא, אֶפְיֻלוּ זֹד בִּישׁ, אוּ זֹד צַעֲרָא, דִּיעֲבֹר עֲלֵיהּ, אֶתְוֹשֵׁב עֲלֵיהּ, כָּאֵלוּ סְבָלוּ כָּלָא (ס"א ואי לאו סתים קיצא) ואי לא, כד יסתים קיצא, (בישא) וכל דרין דיליה. כמה דאמר בוצינא קדישא, דכתיב, (ויקרא כה) לצמיתות לקונה אותו לדורותיו. וכל דא, בתיבתא תליא מילתא. אמר רבי זוייא, ודאי הכי הוא. ועל דא גלותא אתבשר.

36. ואלו יחזרו בתשובה – אפילו רעה אחת או צער אחד שיעבר עליהם, יחשב עליהם כאלו סבלו כל (ואם לא יסתם הקץ) ואם לא – פשיסתם הקץ (הרע) וכל הדורות שלו, כמו שאמר המנורה הקדושה, שבתוב (ויקרא כה) לצמיתות לקנה אתו לדורותיו. וכל זה, הדבר תלוי בתשובה. אמר רבי חייא, ודאי כך זה, ועל כן נמשכת הגלות.

Because of the negativity and impurities created by the Israelites they were removed from the Holy Land. The prophet Isaiah delivers the word of God, putting the blame on the Israelites, saying that because of their iniquities God ‘divorced’ their mother, which is the Shechina.

Isaiah 50:1

כה אמר יהוה, אי זה ספר כריתות אמכם אשר שלחתי, או מי מנשני, אשר-מכרתי אתכם לו; הן בעונותיכם נמכרתם, ובפשעיכם שלחה אמכם

“Thus says YHVH: “Where is your mother’s certificate of divorce, with which I sent her away? Or which of my creditors is it to whom I have sold you? Behold, for your iniquities you were sold, and for your transgressions your mother was sent away.”

When the Holy Temple was in place and the priests conducted services, the Light could be in unification with the Shechina, keeping a steady flow of Light to the world. Without the Holy Temple, the Light can not be spread in the world. That created the aspect of ‘divorce’ because the Light can not be with the Shechina in his home, the Holy Temple. That is the state of the exile of the Shechina. She came out of the house with us to give us support and the ability to connect to the Light on Shabbat. It is the day that the Shechina can have unification with the Light for our benefit. That Shabbat is special. We welcome the Shabbat in a special way, we read the Torah using the process of seven elevations (Aliyot).

The Kabbalists teach us that Rabbi Shimon wrote the Zohar to have a connection for the Shechina supporting her unification with the Light, allowing us to bring Light into our lives and the world. Because the Zohar studies the Torah on a higher spiritual level it acts like a bridge to the upper Light and a small alternative to the Holy Temple. Rabbi Shimon was called Shabbat and Sinai, two names that represent the highest aspect of connection to the Torah.

Special Note for married couples:

The male-female unification is very important in this world to draw blessings. A married couple should make great efforts to respect each other and schedule unification on Friday night to benefit from the spiritual unification of the Light and the Shechina. Their unification with consciousness would draw great blessings to the family even if they lost the great love and passion they had before toward each other. This is a spiritual law that was designed to support the continuation of all aspects of life; from having children to fruitful relationships, success, and blessings to the family members and in work, business.

Those who think that they reached a ‘dead-end’ in their relationship should think seriously about those who are dependent on them and try harder before they go for divorce.

Schedule your Friday nights with purity and high consciousness for continuous blessings.

37. אָבֵל קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא, כָּל מָה דְּזוּמִי (ו"א דמתא) (נ"א דלקא) לֹון לְיִשְׂרָאֵל, בְּהַאי אַזְוֵרִית הַיָּמִים, וּבְהַאי אַזְוֵרִית הַיָּמִים יַעֲבִיד לֹון זְסִין וְנִקְמִין, דְּכַתִּיב, (ישעיה ב') וְהָיָה בְּאַזְוֵרִית הַיָּמִים זְכוֹן יְהוָה הָרַב בֵּית יְיָ בְּרֹאשׁ הָהָרִים. מֵאֵן רֹאשׁ הָהָרִים. דָּא אֲבָרְהָם סָבָא, (רנ"ב ע"ב) כְּהֵנָּה רַבָּא, רֹאשׁ דְּכָלָא. וּבְגִין דְּאִיהוּ רֹאשׁ, כּוּס דְּבִרְכָּה, יְהוָה זְכוֹן בְּרֹאשׁ הָהָרִים, דָּא אֲבָרְהָם סָבָא, קְדָמָא דְּלִשְׁאָר הָהָרִים. כּוּס דְּבִרְכָּה, אַצְטְרִיךְ לְמַהוּ מִתְקַנָּא בִּימִינָא.

38. (רנ"ב ע"ב) וְנִשְׂא (ק"י ב ע"ב) מַגְבָּעוֹת. אַצְטְרִיךְ לְמַהוּ זְקִיף מִן פְּתוּרָא, שְׁיַעֲוֵרָא דְּאַקְרִי (ו"א דאיהו) זֶרֶת, לְבִרְכָּא לְקוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא, וְדָא הוּא וְנִשְׂא מַגְבָּעוֹת. מַגְבָּעוֹת מֵאִי הוּא. אֵלָא בִּינָה, וּבִין בְּתוּלוֹת אַזְוֵרִיָּה רְעוּתִיָּה, שְׁיַעֲוֵרָא דְּזֶרֶת אִיהוּ. נִשְׂא כּוּס דְּבִרְכָּה מַגְבָּעוֹת וְדָא, וְעַל דָּא טָבָא דִּיהָא לִיהָ לְהַאי בְּרָא בּוֹכְרָא, בְּאַזְוֵרִית הַיָּמִים אִיהוּ.

The Zohar tells us that if the Israelites repent then even if they experience just one situation of hardship and pain, it would be considered for them as if they went through the entire suffering of the Exile.

Deuteronomy 4:30

”בצר לך-ומצאוך, כל הדברים האלה; באחרית, הימים, ושבת עד-יהוה אלהיך, ושמעת בקולו.”

“When you are in distress and all these things have come upon you, in the latter days you will return to YHVH your God and listen to His voice.”

If the Israelites won't go back to the ways of YHVH, they will have to go through the entire correction process that is full of suffering, pain, and sorrow from one generation to the next. It will be so until the end of the generations or until they fully repent.

God will then remove all aspects of negativity from the world with miracles and vengeance to bring good to all of those who left after the cleansing process.

Isaiah 2:2

”וְהָיָה בְּאַחֲרִית הַיָּמִים, נֶכֶן יְהוָה הָרַב בֵּית-יְהוָה בְּרֹאשׁ הָהָרִים, וְנִשְׂא, מַגְבָּעוֹת; וְנָהְרָו אֵלָיו, כָּל-הַגּוֹיִם”

“It shall come to pass in the latter days that the mountain of the house of YHVH shall be established as the highest of the mountains, and shall be lifted up above the hills; and all the nations shall flow to it”

Isaiah 2:3

”וְהָלְכוּ עַמִּים רַבִּים, וְאָמְרוּ לָכֵן וְנַעֲלָה אֶל-הַר-יְהוָה אֶל-בֵּית אֱלֹהֵי יַעֲקֹב, וְיִרְנוּ מִדְּרָכָיו, וְנִלְכָּה בְּאַחֲרֵיתוֹ: כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה, וְדְבַר-יְהוָה מִירוּשָׁלַם”

“And many peoples will come and say, “Come, let us go up to the mountain of YHVH, To the house of the God of Jacob; That He may teach us concerning His ways And that

we may walk in His paths.” For the Torah will go forth from Zion And the word of YHWH from Jerusalem.”

The above two verses tell us about the future. God will bring the Holy Temple, and the entire world will need and connect to the Light that comes out of it.

Those who already study the Torah through the Zohar and follow its spiritual laws earn the merits to be safe when God comes to cleanse the negativity from the world before bringing down the new and everlasting Holy Temple in Jerusalem.

Now it's the time to connect and follow the ways of the Zohar with purity. Tomorrow could be too late to change because the heart should be changed with faith and pure consciousness, not from fear when seeing the chaos spreading around. When we see how governments are in a fragile and volatile state, we know that it won't be long before Sat-an pushes one idiot at the top to make one wrong decision that would drag the whole world into wars and chaos.

39. אָמַר לֹא, יִפָּה אִמְרָתִי, שְׁפִסּוּק זֶה וְדָא בְּרָאשׁ הָהָרִים, דָּא יְמִינָא, אֲבָרְהָם סָבָא, דָּאִיהוּ רֵאשׁ הָהָרִים וְדָאִי. וְנִשְׂא מִגְבְּעוֹת, מְשִׁיעוּרָא דְגִבְעוֹת, דְּאִינוּן רְעוּתִיהָ. וְשִׁפּוּר קְאֻמְרָתָא. (ישעיה ב) וְנִהְרֻ אֱלֹוֵי כָּל הַגּוֹיִם. מֵאִי הוּא. אָמַר לִיה, וְאֶפְיֻלוּ נְשִׁים וְקִטְנִים וְשִׁמְשׁ דְּפָלְחוּ עַל פְּתוּרָא, אָפּ עַל גַּב דָּאִיהוּ לָא אָכַל, אֲצִטְרִיף לְמִשְׁמַע, וְלְמִימָר אֲמִין. (ס"א להריק ברכה לכוס דלא וכו') דְּלָא יִימָא בַּר נֶשֶׁ, אֲנָא לָא אָכַלְתִּי, וְהוֹאִיל (דף ק"צ ע"א) דְּלָא אֲצִטְרִיפְנָא לְזֻמּוֹן, לָא אֲשִׁמַּע וְלָא אִימָא אֲמִין. הַכֹּל זִימְבִין בֵּיהּ.

40. דְּבַר אַחֲרָא וְנִהְרֻ אֱלֹוֵי כָּל הַגּוֹיִם – אָפּ עַל גַּב שְׁנֵשִׁים וְקִטְנִים פְּטוּרִים מִן הַמִּצְוֹת, בְּכֹס שֶׁל בְּרָכָה הַכֹּל חֲבִיבִים, וּבְלִבְד שִׁידְעוּ אֶת מִי מְבָרְכִים, וְזֶה וְנִהְרֻ אֱלֹוֵי כָּל הַגּוֹיִם. בָּא רַבִּי יוֹסִי וְנִשְׁקוּ. אָמַר, כַּמָּה יִפָּה דְּבַר זֶה וּמִתּוֹק לַחֵד.

Isaiah 2:2

”וְהָיָה בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים, נִכּוֹן יְהִי הַר בֵּית-יְהוָה בְּרָאשׁ הָהָרִים, וְנִשְׂא, מִגְבְּעוֹת; וְנִהְרֻ אֱלֹוֵי, כָּל-הַגּוֹיִם.”

“It shall come to pass in the end of days that the mountain of the house of YHWH shall be established as the highest (head) of the mountains, and shall be above the hills; and all the nations shall flow to it”

This verse is about the revelation of the Third Holy Temple in Jerusalem that will bring Light for all nations of the world.

The Zohar brings another understanding of this verse and connects it to another aspect of great blessings.

The ‘End of Days’ is Malchut and the ‘highest of the mountains’ is Abraham and the aspect of Chessed. Like the high priest, he has a connection to Chokmah that is the ‘head’ and the highest of all.

Chessed is the head of the lower seven sefirot and continues the blessings to Malchut. 'Above the hills' is Binah that brings the blessings from Chokmah to Chessed that is the top of the vessel, which is the aspect of Malchut and the 'Cup of Blessings'.

The most important connection to the 'cup of blessings' is the Kiddush of Shabbat. It elevates us to Binah and 'fills' our cup with the Light of Shabbat.

Men and women are obligated to say kiddush on Shabbat to fulfill the precept from the 10 commandments (Exodus 20:7 and Deuteronomy 5:11).

The cup of blessings should be held with the right hand. The five fingers represent the five Sefirot of the vessel. The best way to hold the cup is to place the cup on the palm of the hand and the fingers pointing up but as long as the five fingers touch the cup, the blessings come down in full. The cup should be raised above the surface of the table for the aspect of elevating to Binah.

In the absence of a man (over 13 years old), women, married or not, should do Kiddush on Shabbat. Listening to full kiddush after Shabbat services and answering Amen is sufficient to make the connection.

You may ask more questions in the comments area below.

41. עֲבָשׁוּ יֵשׁ לְדִיקָה, אִם אַחֲרִית הַיָּמִים הַזֶּה
הִיא כּוֹס שֶׁל בְּרָכָה מִמֶּשׁ, מִה זֶה הָרַב בֵּית ה'?
הִנֵּה לוֹ לְכַתֵּב בְּדָ: וְהִנֵּה אַחֲרִית הַיָּמִים נִכּוֹן
יִהְיֶה בְּרֹאשׁ הַהָרִים. מִהוּ בְּאַחֲרִית הַיָּמִים נִכּוֹן
יִהְיֶה הָרַב בֵּית ה' אָמַר לוֹ, אַחֲרִית הַיָּמִים הַזֶּה
הָעֵץ שֶׁל הַבַּל, מִרְאשׁוֹ וְעַד סוּפוֹ, שְׁהוּא עֵץ
טוֹב וְרַע. וּבֵּא הַפְּסוּק לְבַרֵּר בְּאַחֲרִית הַיָּמִים,
וְהוֹצִיא הָרַב בֵּית ה', זֶה טוֹב בְּלִי רַע. הָרַב בֵּית
ה' וְדָאֵי שְׁאִין שֵׁם חֶלֶק לְצַד הָאֲחֵר, שְׁהִירִי

41. הַשְׁתָּא אֵית לְדִיקָה, אִי הָאֵי אַחֲרִית הַיָּמִים, אִיהוּ
כּוֹס דְּבְרָכָה מִמֶּשׁ, מִהוּ הָרַב בֵּית יי', הָרַב לִיה לְמִכְתָּב
הָכִי, וְהִנֵּה אַחֲרִית הַיָּמִים נִכּוֹן יִהְיֶה בְּרֹאשׁ הַהָרִים.
מִהוּ בְּאַחֲרִית הַיָּמִים נִכּוֹן יִהְיֶה הָרַב בֵּית יי'. אָמַר לִיה,
אַחֲרִית הַיָּמִים אִיהוּ אִילָנָא כְּלָא, מִרְשִׁינָה וְעַד סִיפִיה,
דְּהוּא אִילָנָא דְטוֹב וְרַע. וְאַתָּה קָרָא לְבַרֵּר בְּאַחֲרִית
הַיָּמִים, וְאַפִּיק הָרַב בֵּית יי', דָּא טוֹב בְּלָא רַע. הָרַב בֵּית

נבחר הר בית ה' מתוך העץ, שהוא אחרית
הימים. וזהו כוס של ברכה, שהוא נכון
בראש ההרים.

וידאי הלית תמן זולקא לסטרא אורא, דהא
אתבריר הר בית יי, מגו אילנא דאיהו אורית הימים.
ודא איהו כוס דברכה, דאיהו נכון בראש ההרים.

Isaiah 2:2

“והיה באחרית הימים, נכון יהיה הר בית-יהוה בראש ההרים, ונשא, מגבעות; ונהרו אליו, כל-הגוים”

“It shall come to pass in the end of days that the mountain of the house of YHVH shall be established as the highest (head) of the mountains, and shall be above the hills; and all the nations shall flow to it”

The Zohar continues the study of this verse and says that we need to clarify what seems to be a conflict. If the ‘End of Days’ is Malchut, and the ‘Cup of Blessings’, than what is the ‘Mountain of the House’ when it also represents Malchut?

The explanation of the Zohar is that the ‘End of Days’ is all the 10 sefirot of Malchut from its top to bottom with the aspect of ‘Good and Bad’. Those who have merits connect and receive from the ‘Good’ and those without merits receive from the ‘Bad’.

At the ‘End of Days,’ the house on the mountain of YHVH is the Holy Temple. It will be completely pure without any aspect of ‘bad’ that comes from the ‘other side’. The Holy Temple will fill the cup, which is Malchut with the blessing that is pure Light.

42. אמר רבי יוסי, זכאה ארזא דא, דזכנא ליהאי
מלה. אמר ליה במאן שמעת לה. אמר ליה, יומא
זודא הוינא אזיל בארזא, ושמענא וזמנא ליה לרב
המנונא סבא, (נ"א לרבי שמעון) דהיה דריש ליהאי קרא
לרבי אזא, וכין דשמענא וזדינא ביה, ונטירנא ליה
צריר בכנפא דלבושא, דלא יתעדי מנאי לעלמין.
אמר ליה, ודאי מלה קדישא דא, מנהירו דבוצינא
קדישא אתנהיר. זכאה דרא, דקיימי עלמא וסמכוי,
שרין בגויה. ואי אנת צרירת ליהאי מלה בקשרא וזדא
דלא יתעדי מינך. אנא אצור לה בתלתין, או
בארבעין קשרין בכיסאי, דלא יתעדי מינאי
לעלמין. (כאן חסר).

42. אמר רבי יוסי, זכאה ארזא דא, דזכנא ליהאי
מלה. אמר ליה במאן שמעת לה. אמר ליה, יומא
זודא הוינא אזיל בארזא, ושמענא וזמנא ליה לרב
המנונא סבא, (נ"א לרבי שמעון) דהיה דריש ליהאי קרא
לרבי אזא, וכין דשמענא וזדינא ביה, ונטירנא ליה
צריר בכנפא דלבושא, דלא יתעדי מנאי לעלמין.
אמר ליה, ודאי מלה קדישא דא, מנהירו דבוצינא
קדישא אתנהיר. זכאה דרא, דקיימי עלמא וסמכוי,
שרין בגויה. ואי אנת צרירת ליהאי מלה בקשרא וזדא
דלא יתעדי מינך. אנא אצור לה בתלתין, או
בארבעין קשרין בכיסאי, דלא יתעדי מינאי
לעלמין. (כאן חסר).

43. על אותו דבר שהראה הקדוש ברוך
הוא למשה, משום שאף על גב שישאל
חטאו לפניו בכל דור ודור, לא רצה מי
שיאמר עליהם לשון הרע. מנן לנו מהושע,
שכתוב (הושע א) תחלת דבר ה' בהושע.
הרי בארו את הדבר. ועל פן היה מספר בני
ישראל בחול היס וגו'. ומשום כך ברח אותם
בכמה ברכות, לחזר בתשובה ולהשיבם
לאביהם שבשמים, ולא זו משם הקדוש

43. על ההיא מלה דאזומי קודשא בריך הוא למשה,
בגין דאף על גב דישאל זבין קמיה בכל דרא ודרא,
לא בעי מאן דיימא עליהו דלטורין. מנן. מהושע,
דכתיב, (הושע א) תחלת דבר יי בהושע, הא אוקמוה
מלה. ועל דא (הושע ב) והיה מספר בני ישראל כזול
הים וגו'. ובגין דא בריך לון בכמה ברכאן, לאהדרא
בתיובתא, ולאבתא לון לגבי אבוהון דבשמיא, ולא

All of our studies become connected to our surrounding light. With acts of prayers, Tzedakah and sharing we internalize the outer/surrounding Light into our vessel.

44. אָלֵיהֶוּ מֶה פְּתִיב בֵּיה, (מלכים א יט) וַיָּבֹא וַיֵּשֶׁב
תַּזֹּת רַתֵּם אֲזֹד וְגו', אָמַר מֵאַרְיָה דְּעֻלְמָא, אַתְתָּא
וְזָדָא שְׁדָרְת לֹון לְיִשְׂרָאֵל, וּדְבֹרָה שְׁמָה,
דְּכְתִיב, (שופטים ד) וְהִיא יוֹשֶׁבֶת תַּזֹּת תִּמְרֵי דְבֹרָה.
דָּא הוּא רַתֵּם, וְאַהֲדָרְת לֹון לְמוֹטֵב, דְּכְתִיב, (שופטים
ה) עַד שְׁקַמְתִּי דְבֹרָה. וְאַנָּא עֲאֵלִית בִּינִייהוּ, וְאַכְרֹזִית
קְמִייהוּ וְלֹא יִכְלָנָא.

[illegible]

For the background story, I suggest reading 1 Kings 18 <http://www.mechon-mamre.org/p/pt/pt09a18.htm>

In short, the story tells what lead to the killing of 450 idol worship prophets by Elijah. They were serving King Ahab and Elijah was running away from the wrath of the king. Note: In chapter 18 we read how God answered Elijah's prayer. It was the time of the afternoon and many people read "Elijah Opened" from Tikunei Zohar, before praying the afternoon prayer of Mincha. We Also mention that event during the Selichot that we do every morning before and during Rosh Hashanah and Yom Kippur prayers. As God answered Elijah's prayer so we want to use the same channel opened by Elijah for our own prayers.

1 Kings 19:4

וְהוּא הִלֵּךְ בַּמִּדְבָּר, דֶּרֶךְ יוֹם, וַיָּבֹא, וַיֵּשֶׁב תַּחַת רֵתֶם אַחַת (אֶחָד); וַיִּשְׁאַל אֶת-נַפְשׁוֹ, לֵמּוֹת, וַיֹּאמֶר רַב עֲתָה יְהוָה "קַח נַפְשִׁי, כִּי-לֹא טוֹב אֲנִי מֵאֲבֹתַי"

"But he himself went a day's journey into the wilderness, and came and sat down under a juniper tree; and he requested for himself that he might die, and said, "It is enough; now, O YHVH, take my life, for I am not better than my fathers."

Elijah was The Zohar reveals that Elijah sat under a tree, reflecting on his mission, and the unsuccessful outcome of making the people to repentance. He asked God to take his life for his failure. The tree that Elijah was sitting under was the tree that the judge Deborah was sitting under the same tree. In her time the land and the people were in peace.

Judges 4:5

"וְהָיָה יוֹשֶׁבֶת תַּחַת-תֵּמַר דְּבוֹרָה, בֵּין הָרְמָה וּבֵין בֵּית-אֵל-בְּהַר אֶפְרַיִם; וַיַּעֲלוּ אֵלֶיהָ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, לִמְשָׁפֹט"

"She used to sit under the palm tree of Deborah between Ramah and Bethel in the hill country of Ephraim; and the sons of Israel came up to her for judgment."

There's a famous book of the Ramak (Rabbi Moshe Cordovero), named "the Palm of Debora". It's the ultimate book about becoming righteousness and I highly recommend reading it.

46. מִה לָךְ פֶּה, מֵאִי פֶה. בְּרִית קַיִימָא, פֶּה יִי אִידֵּהוּ. כִּינֹן דְּלֹא בָּעָאָת לְשִׁבְקָא לִי פּוּמָךְ, יִתּוּב בְּאַתֵּר דִּהֵּהוּא פּוּמָא. תִּנֵּן, בִּהֵּיָא שְׁעָתָא, אֲתַעְבֵּר מַעֲיָה הֵהוּא זְבוּבָא דִּיהֵב לִיה מִשָּׂה. דִּתִּנֵּן, מֵאִי דְכִתִּיב, (מַלְכִּים א יט) וַיִּלָּךְ בִּכְחוֹ הָאֲכִילָה הֵהִיָּא וְגו'. עַד הֵר הָאֲכִילָהִים וְזוּרְבָה. לְמוֹתַבַּע מוֹתֵמֶן, וְכִי מוֹתֵמֶן הָיָה בָּעִי. אֶלָּא לְמוֹתַבַּע כְּמִלְקָדְמִין, מִהֵהוּא דִּירִית בְּהַר הָאֲכִילָהִים, בְּרִית דָּא. פְּנִינֵס הוּא אֶלִּיהוּ, וְדָאִי בְּדִרְגָּא וְזָדָא. אֲמִר לִיה מִשָּׂה, לִית אֲנִתָּ יָכִיל לְקַבֵּל מַנְאִי, אֶלָּא יִיל לִינוֹקִיָּהוּ דִּישְׂרָאֵל, וּמֵאִינוֹן תִּרְוִיז, וְאִינוֹן יִהְיִי לָךְ, וְכִךְ הוּא עָבִיר. (חֲסֵר).

47. כְּמִה טִיבֵּו עָבִיר קוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּכָל דְּרָא וְדָרָא לִישְׂרָאֵל. תָּא וְזוּי, מִה כְּתִיב, (מִיכָה ו) וְאֶשְׁלַח בְּתוֹב, (מִיכָה ז) וְאֶשְׁלַח לְפָנֶיךָ אֶת מִשָּׁה

לְפָנֶיךָ אֶת מִשֵּׁה אֶהְרֹן וּמִרְיָם. וְהָיָה כִּמְהָ נִבְיָאִים הָיוּ אַחֲרֵי מִשֵּׁה! וְאַשְׁלַח לְפָנֶיךָ אֶת מִשֵּׁה אֶהְרֹן וְאַלְעָזָר וּפְנַחָס יְהוֹשֻׁעַ וְאַלְיָהוּ וְאַלְיִשֵּׁעַ וְכַמָּה שְׂאֵר צַדִּיקִים וְחַסִּידִים הָיָה צָרִיךְ לוֹמַר, אִם לֹמֶה שְׁלֹשֶׁת אֱלֹהִים? אֵלֹהִים אֶמַּר הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, עַמִּי, בְּנֵי, לֹמֶה לֹא תִזְכְּרוּ אֶת כָּל הַטּוֹבוֹת שְׁעִשִּׁיתִי לָכֶם, שְׁשַׁלַּחְתִּי לָכֶם אֶת מִשֵּׁה אֶהְרֹן וּמִרְיָם?

לְפָנֶיךָ אֶת מִשֵּׁה אֶהְרֹן וּמִרְיָם. וְהָיָה כִּמְהָ נִבְיָאִים הָיוּ אַחֲרֵי מִשֵּׁה! וְאַשְׁלַח לְפָנֶיךָ אֶת מִשֵּׁה אֶהְרֹן וְאַלְעָזָר וּפְנַחָס יְהוֹשֻׁעַ וְאַלְיָהוּ וְאַלְיִשֵּׁעַ, וְכַמָּה שְׂאֵר צַדִּיקִי וְחַסִּידֵי מִבְּעֵי לֵיהִ. אֲלֵיךְ תִּקְלָתָא אֲמַאי. אֵלֹהִים אֶמַּר קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא, עַמִּי, בְּנֵי, אֲמַאי לֹא תִדְכְּרוּן לְכָל טַבִּין דְּעַבְדִּית לָכֹה, דְּשִׁדְרִית לָכֹה לְמִשֵּׁה אֶהְרֹן וּמִרְיָם.

When Elijah was under the palm of Deborah he fell asleep and was awoken by an angel that gave him food and sent him on a journey of 40 days and 40 nights until he arrived Mount Horeb, which is another name to Mount Sinai. The Torah tells us that the one meal given to Elijah by the angel was enough energy to sustain him for the 40 days and 40 nights long trip.

Elijah found rest in a cave on the mountain. A message from God came to him asking the purpose of his presence on the mountain.

1 Kings 19:9 “מה-לך פה אליהו?” “What are you doing here, Elijah?”

Elijah replied;

1 Kings 19:10

וַיֹּאמֶר קִנָּא קִנָּאתִי לַיהוָה אֱלֹהֵי צְבָאוֹת, כִּי-עָזְבוּ בְרִיתְךָ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל-אֶת-מִזְבְּחֶיךָ הָרְסוּ, וְאֶת-נְבִיאֶיךָ הָרְגוּ בַּחֶרֶב; וְאֹתָר אֲנִי לְבַדִּי, וַיִּבְקְשׁוּ אֶת-נַפְשִׁי לְקַחְתָּהּ

“He said, “I have been very zealous for YHVH, the God of hosts; for the sons of Israel have forsaken Your covenant, torn down Your altars and killed Your prophets with the sword. And I alone am left; and they seek my life, to take it away.”

Elijah was sent out of the cave to stand in front of YHVH. YHVH revealed himself through the elements of Wind, Earth, and Fire and was asked the same question “What are you doing here, Elijah?” and he gave the same exact answer (1 Kings 19:14). The first answer was before God’s revelation and the second was after.

The Zohar reveals that Elijah the prophet is Pinchas, even though there were about 600 years between the time of Pinchas and Elijah.

Pinchas received the blessing of the covenant of peace “ברית שלום” and when he killed the prophets of idol worship, he broke the aspect of ‘peace’ from the blessing given to him through Moses and now it was taken away from him. That made him feel the aspect of death (1 Kings 19:4) and the desire to come back to the root of the blessing and renew it.

Moses said that he can’t receive the blessing of the “covenant of peace” but it will go to the newly born children of Israel. This way Elijah can share the blessing.

Elijah visits and participates in every circumcision. During the ceremony and before the Mohel (the one who does the circumcision) remove the foreskin, he points to the chair and says; “זֶה הַכֶּסֶּא שֶׁל אֱלִיהוּ הַנָּבִיא מֵלֶאךָ הַבְּרִית זָכוֹר לְטוֹב” “This is the chair of Elijah the prophet, the angel of the covenant of good memory”. The word ‘covenant’ is mentioned several times during the ceremony.

Elijah/Pinchas continues to support the covenant of peace through the children of Israel. He connects to the new life joining the covenant of Abraham and keeps his immortal state. Elijah also the one that will announce the coming of Mashiach and the final peace.

48. לְמַלְךָ בָּשָׂר וָדָם, דָּאִית לִיה מִדִּינָתָא, וְשִׁדָּר לְגַבְהָ, גּוֹבְרִין, אַפְרָכִין רַבְרַבִּין, דִּיהוּן מְנַהֲלֵי עָמָא, וּבְעִינִין בָּהוּ, וּבְדִינִיָּהוּ. מֵאֵן אַצְטְרִיךְ לְמַהוּי זְקוּקָא בְּמִזְוִיָּהוּ, בְּמִלְכִין דִּי־צְטָרְכוּן. לָאוּ עָמָא דִּמְדִּינָתָא, בְּעַל כְּרוֹזִיָּהוּ יִצְטָרְכוּ לְעִינָא בָּהוּ, וּלְמִיָּהֵב לָהּ יִקְרָא.

48. לְמַלְךָ בָּשָׂר וָדָם, דָּאִית לִיה מִדִּינָתָא, וְשִׁדָּר לְגַבְהָ, גּוֹבְרִין, אַפְרָכִין רַבְרַבִּין, דִּיהוּן מְנַהֲלֵי עָמָא, וּבְעִינִין בָּהוּ, וּבְדִינִיָּהוּ. מֵאֵן אַצְטְרִיךְ לְמַהוּי זְקוּקָא בְּמִזְוִיָּהוּ, בְּמִלְכִין דִּי־צְטָרְכוּן. לָאוּ עָמָא דִּמְדִּינָתָא, בְּעַל כְּרוֹזִיָּהוּ יִצְטָרְכוּ לְעִינָא בָּהוּ, וּלְמִיָּהֵב לָהּ יִקְרָא.

49. שְׁדָרִית לְמַשֶּׁה, אִיהוּ אִיִּיתִי קַמִּיִּכוּ מִן לְמִיכָל, וְנִהִיל לָכוּ וּלְבַנְיָכוּ וּלְבַעֲרִיִּכוּ, וְאַשְׁתַּדַּל בְּדִינִיִּכוּ, (ס"א במזוֹנִיִּכוּ) וּבְכָל מָה דְאַצְטְרִיךְ לָכוּ. שְׁדָרִית לְאַהֲרֹן, אִיִּיתִי (ס"א לכו ענני) הִיכְלִין דְּעִנְיָ יִקָּר לְזוּפָאָה עֲלִיִּכוּ, בְּמִלְכִין. אֲסוּזֵי לָכוּ בְּטָלֵי יִקָּר, דְּלֹא אֶתְרַקְבוּ לְבוּשֵׁיכֻן וּמַנְעֵלִיכֻן, וְהוּוּ מִתְזוּדְשִׁי בְּכָל יוֹמָא. שְׁדָרִית לְמֹרִים, אִיִּיתִיאַת בִּירָא לְאַשְׁקָאָה לָכוּ, וְשִׁתִּיתוּן אֶתוֹן וּבַעֲרִיכֻן. אֵינֻן יִהְיוּ לָכוּן, וּמִדְּלִהוּן אֲכַלְתוּן וְשִׁתִּיתוּן, וְיִתִּיבְתוּן בְּזוּזָאָה דִּיקָּר דְּלִהוּן. וּמִדְּלָכוּן לֹא יִהְיִיתוּן לֹזֵן. וְלֹא עוֹד, אֲלֹא דְאַשְׁתַּדְּלוּ עֲלִיכֻן, וְנָטְלוּ עַל צִנְאֲרִיהוּן מְטוּלְכוּן, וְהוּוּתוּן מְזוּרְפִין וּבְמַדְרָפִין לֹזֵן.

49. שְׁדָרִית לְמַשֶּׁה, אִיהוּ אִיִּיתִי קַמִּיִּכוּ מִן לְמִיכָל, וְנִהִיל לָכוּ וּלְבַנְיָכוּ וּלְבַעֲרִיִּכוּ, וְאַשְׁתַּדַּל בְּדִינִיִּכוּ, (ס"א במזוֹנִיִּכוּ) וּבְכָל מָה דְאַצְטְרִיךְ לָכוּ. שְׁדָרִית לְאַהֲרֹן, אִיִּיתִי (ס"א לכו ענני) הִיכְלִין דְּעִנְיָ יִקָּר לְזוּפָאָה עֲלִיִּכוּ, בְּמִלְכִין. אֲסוּזֵי לָכוּ בְּטָלֵי יִקָּר, דְּלֹא אֶתְרַקְבוּ לְבוּשֵׁיכֻן וּמַנְעֵלִיכֻן, וְהוּוּ מִתְזוּדְשִׁי בְּכָל יוֹמָא. שְׁדָרִית לְמֹרִים, אִיִּיתִיאַת בִּירָא לְאַשְׁקָאָה לָכוּ, וְשִׁתִּיתוּן אֶתוֹן וּבַעֲרִיכֻן. אֵינֻן יִהְיוּ לָכוּן, וּמִדְּלִהוּן אֲכַלְתוּן וְשִׁתִּיתוּן, וְיִתִּיבְתוּן בְּזוּזָאָה דִּיקָּר דְּלִהוּן. וּמִדְּלָכוּן לֹא יִהְיִיתוּן לֹזֵן. וְלֹא עוֹד, אֲלֹא דְאַשְׁתַּדְּלוּ עֲלִיכֻן, וְנָטְלוּ עַל צִנְאֲרִיהוּן מְטוּלְכוּן, וְהוּוּתוּן מְזוּרְפִין וּבְמַדְרָפִין לֹזֵן.

Micah 6:4

“כִּי הֶעֱלִיתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם, וּמִבֵּית עַבְדִּים פְּדִיתִיךָ; וְאֶשְׁלַח לְפָנֶיךָ, אֶת-מֹשֶׁה אֹהֵרֹן וּמִרְיָם.”

“Indeed, I brought you up from the land of Egypt And ransomed you from the house of slavery, And I sent before you Moses, Aaron and Miriam”

The Holy One Blessed be He, provides for the Israelites with love and compassion. The Zohar asks why in addition to the three, the verse doesn't include Elazar, Pinchas, Joshua, Elijah, Elisha, and other great Tzadikim. The explanation is that the verse is in the form of a question as to why don't you (Israelites) remember the good that I did for you by sending Moses, Aaron, and Miriam.

Moses was sent to bring the Manna, lead the people with justice and provide everything they needed. Aaron was sent to bring the clouds of honors to protect them like kings and wash them with dew that renewed their clothes and shoes. Miriam was sent to bring the water that followed them during their journeys in the wilderness.

God scolds the Israelites telling them that they enjoyed everything while giving nothing from their own. Even though Moses, Aaron, and Miriam did a lot for them, they were hostile and disrespected them.

Micah 6:8

“הֲגִיד לְךָ אָדָם, מִה-טוֹב; וּמִה-יְהוָה דּוֹרֵשׁ מִמֶּךָ, כִּי אִם-עֲשׂוֹת מִשְׁפָּט וְאַהֲבַת חֶסֶד, וְהִצְנֹעַ לֵכֶת, עִם-אֱלֹהֶיךָ.”

“He has told you, O man, what is good; And what does YHVH require of you But to do justice, to love kindness, And to walk humbly with your God?”

The prophet tells us what God expects from us. The keywords are “Walk humbly with your God”. Everything we do should be with the consciousness of being with God because it is the absolute truth. Our soul is an actual part of the Light of the Creator. When we connect our soul with the Light of the Creator we grow in a pure way. When we study the Torah using the Zohar and follow the true teaching of the Torah then we can merit the final redemption and the promise that the prophet brings in Micah 7:15 “כימי צאתך, מארץ מצרים, ארצנו, נפלאות”
 “As in the days when you came out from the land of Egypt, I will show you miracles.”
 We are in the state of ‘Egypt’, enslaved to our material desires and comfort that is the aspect of darkness. The Zohar, Torah and the Tzadikim are our Moses, Aaron, and Miriam that provide all that we need to be ready for the revelation of the great Light.

50. אמר רבי יוסי, לאו הוה אבא רזמון על בגיו כקודשא ברין הוא, וקרא הוא דכתיב, (מלכים א ח) לא נפל דבר אזור מכל דברו הטוב וגו'. תא וזוי רזמנו דיליה, אלו אמר לא נפל דבר אזור מכל דברו ולא יתיר, וזו לעלמא דלא אתברי. אבל מדאמר מכל דברו הטוב, ואפיק ביש לאזורא, דהא מלה דביש לא בעי למעבר.

51. ואף על גב דאנזים, וארים רצועה, אתא אתא אבא ואתקפת בדרועיה ימינא, וקם רצועה בקיוביה, ולא נזוית לתתא, ולא אתעביר, בגין דבעיטא וזדא הו תרווייהו, איהו דאנזים, ואיהו דאזוידת בימיניה.

52. ואי תיבא מעלן. מבלה דאיהי באתגללא, דכתיב כף רד כי שזות עמר, שרי לארמא רצועה, ומשה דלא הוה ידע ארזא דאבא, שתיק. כיון דזומא קודשא ברין הוא כה, אנקיד ליה, ובטש ביה ואמר ועתה הניוזה לי, מיד ארגיש משה, ואזויד בדרועיה דקודשא ברין הוא, דכתיב זכור לאברהם, דא רועיה ימינא, ובגין כה לא נזוית רצועה.

1 Kings 8:56

ברוך יהוה, אשר נתן מנוחה לעמו ישראל, ככל, אשר דבר: לא-נפל דבר אחד, מכל דברו הטוב, אשר דבר, ביד “משה עבדו”

“Blessed be YHVH, who has given rest to His people Israel, according to all that He promised; not one word has failed of all His good promise, which He promised through Moses His servant.”

The Zohar looks at this verse and explains that God follows and fulfill all the good that he promises. If the verse was without the word 'good' to state that God follows and fulfills all his words, including the good and the bad, then the world wouldn't be able to endure the difficulties we would've experienced in such a case. God with his infinite compassion and mercy doesn't want to inflict pain on his people so he leaves the bad behind and slows to fulfill them.

The Zohar explains it like a father that raises his hand to slap his child for his wrongdoing. The mother comes and holds his hand from coming down with its judgment. Both father and mother share the same plan to avoid judgments and help their child grow on the righteous path with love and mercy.

Exodus 32:7

“וַיֹּדְבֶר יְהוָה, אֶל-מֹשֶׁה: לֵךְ-גֵּד-כִּי שָׁחַת עַמִּי, אֲשֶׁר הִעָלִית מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם”

“Then YHVH said to Moses, “Go down, because your people, whom you brought up out of Egypt, have become corrupt.”

Exodus 32:10

“וְעַתָּה הִנֵּיטָה לִי, וַיִּחַר-אַפִּי בָהֶם וְאֶכְלֶם; וְאֶעֱשֶׂה אוֹתָךְ, לְגוֹי גָּדוֹל”

“Now leave me alone so that my anger may burn against them and that I may destroy them. Then I will make you into a great nation.”

These verses relate to what we just learned. When the people were busy making the Golden Calf, God told Moses to go down to see the spiritual corruption the people are engaging with. Moses didn't jump to stop God from the judgment that was about to follow. God then continued in a form of asking Moses “Now leave me alone so that my anger may burn against them”. Moses ‘got it’ and acted immediately to stop God from going with this harsh judgment.

Exodus 32:11

“וַיַּחַל מֹשֶׁה, אֶת-פְּנֵי יְהוָה אֱלֹהָיו; וַיֹּאמֶר, לִמָּה יְהוָה יַחַרְה אֶפְךָ בְּעַמִּי, אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם, בְּלַחַם גָּדוֹל וּבְיָד”

“But Moses sought the favor of YHVH his God. “Lord,” he said, “why should your anger burn against your people, whom you brought out of Egypt with great power and a mighty hand?”

Moses continued with his plea until God accepted;

Exodus 32:14

“וַיִּנָּחֵם, יְהוָה, עַל-הָרָעָה, אֲשֶׁר דִּבֶּר לַעֲשׂוֹת לְעַמּוֹ”

“Then YHVH relented and did not bring on his people the disaster he had threatened.”

The examples above are big and far from our day to day actions but the principal works for every little wrong thing that we do. We cannot hide from the cause and effect system but we can ‘sweeten’ the judgment by making an immediate correction and draw the light of mercy by doing Tzedakah, Torah study (Zohar) and acts of kindness. B”H I’ll expand on this important subject in future studies.

53. וְאִי תִיבֹא, אִמָּא דְאִיְהִי רְגִילָה לְאַוּזָא בְּרִצְוֵהָ דְּמִלְכָּא, אֵן הָוֵת, דְּשִׁבְקֵת מִלָּה לְבוּשָׁה. שְׂאִילָנָא וְאִמִּינָא וְהָא לֹא יִדְעָנָא בְּרִירָא דְּמִלָּה, עַד דְּנִהְיִי קָמִיָּה דְּבוּצִינָא קְדִישָׁא. כִּד אָתוּ לְקָמִיָּה דְּרַבִּי שְׁמַעוֹן, זֻמָּא בְּאַנְפִּיָּהּ סִימֵן. אָמַר עוֹלוּ בְּנֵי קְדִישִׁין, עוֹלוּ רְוִיבִין דְּמִלְכָּא, עוֹלוּ רְוִיבִין דִּילִי, עוֹלוּ רְוִיבִין אֲלִין בְּאַלִין.

53. ואם תאמר, האם שהיא רגילה לאחז ברצועת המלך, היכן היתה שהשאירה את הדבר למשה? שאלתי ואמרתי, והרי לא ידעתי את ברור הדבר, עד שנהיה לפני המנורה הקדושה. בשבאו לפני רבי שמעון, ראה בפניהם סימן. אמר, הכנסו בנים קדושים, הכנסו אהובי המלך, הכנסו אהובים שלי, הכנסו אהובים אלה לאלה.

54. דאמר רבי אבא, כל אלין זובריא, דלא רזימין אלין לאלין, אסתלקו מעלמא עד לא מטא זמנייהו, כל זובריא ביומוי דרבי שמעון, רזימוי דנפשא ורוחא הוה בינייהו, ובגין כך בדרא דרבי שמעון באתגלייא הוה, דהוה אמר רבי שמעון, כל זובריא דלא רזימין אלין לאלין, גרמין דלא ליהר בארוז מישר. ועוד דעבדין פגמוי בה, דהא אורייתא רזימוי ואזוזה וקשטו אית בה. אברהם רזים ליצחק, יצחק לאברהם, מתזבקן דא בדא, יעקב תרווייהו אזידן ביה, ברזימוי, ובאזוזה, יהבין רזימיהו דא בדא. זובריא כההוא דוגמא אצטריכו, ולא למעבד פגמוי.

54. שאמר רבי אבא, כל החברים הללו שאין אוהבים זה את זה, מסתלקים מהעולם טרם שהגיע זמנם. כל החברים בימיו של רבי שמעון, אהבת נפש ורוח היתה ביניהם, ומשום כך בדורו של רבי שמעון היו בגלוי. שהיה רבי שמעון אומר, כל החברים שאין אוהבים אלה לאלה, גורמים שלא ללכת בדרך ישרה, ועוד – שעושים בה פגם, שהרי בתורה אהבה ואחיה ואמת יש בה. אברהם אהב את יצחק, ויצחק את אברהם, היו מתחבקים זה בזה. ביצחק שניהם אחוים באהבה ובאחיה, נותנים רוחם זה בזה. גם החברים באותה דגמא הם צריכים, ולא לעשות פגם.

Rabbi Aba says that friends that didn't have true love among them, leave the world before their time. During the time of Rabbi Shimon, there was a true love among the friends on the levels of Nefesh and Ruach, which are the aspects of love through actions and love and unity with their hearts and spiritual connections. For that reason, the secrets of the Torah were revealed in the generation of Rabbi Shimon.

Rabbi Shimon used to say that the friends that do not love each other cause themselves to walk on the wrong path and also put flaws in their Torah studies that have love, unity, and truth.

Love, אהבה is numerically 13. The actions with love are the aspect of Malchut. Love from the heart is the aspect of Zeir Anpin. True love is a result of acting with love from the heart. The two aspects, $13+13=26$, which is numerically YHVH יהוה. It brings great revelation of Light.

The love among Rabbi Shimon and his friends was so pure and true that they affected their entire generation with great revelations of Light and Torah secrets.

The Zohar tells us that Abraham loved Isaac, Isaac loved Abraham and both of them hugged Jacob with love, unity, and truth.

Abraham is the right column, Isaac is left and Jacob represents the unification of both as the central column, balance and it is called 'truth'. Micah 7:20 "truth to Jacob..".

The Torah is truth and channels the love of God to us. To feel this love, we need to have an affinity with it by loving each other unconditionally and study the Zohar.

Most people express love with hidden personal agendas. The outcome of such corrupted love is experiencing lack and separation. Without true love and connection to the Light through the Torah and its precepts, the nourishment 'feed' from the upper levels cannot be established to preserve unity in truth.

There are many relationships that started with love and later the empty bond maintained by personal agenda related to children, money, social status and similar.

Nothing is lost until we give up. For those who want to make efforts in saving their relationships, I suggest focusing on one or more positive traits that they can find in the other person and learn to love and respect it. If they don't find any positive traits then there's blindness caused by the negativity that can be broken with a lot of light earned through the desire to find it and studies. When you find positive traits, share

it with the other person and start building on it. If your hearts are in truth, then with the study of Zohar both of you have a good chance to 'restart' the relationship with true and balanced love.

55. כיון דזומא סימן באנפיהו, ואמר לון הכי. אמרו ליה ודאי רוזן נבואה שרא על בועינא קדישא, והכי אצטריך לן למנדע. בכה רבי שמעון ואמר, וזד מלה מאינן מלין דלזישו לי מזו ריש מתיבתא דגנתא דערן, דלא אמרו באתגללא מלה דא סתרא איהו, ואימא לכו בני רוזימאי, בני רוזימין דנפשי, מה אעביד, אמרו לי בלזישא, ואנא אימא באתגלליא. וכלומא דזומי אנפין באנפין, (דף קצ"א ע"א) כל אנפין יסתמכון בדא.

56. בני. זוזבא דעבדו (ערב רב) עמא דלבר. ואשתתפו ביה עמא קדישא, באמא זוזבא, דכתיב קום עשה לנו אלהים, אלהים ודאי. כבוד ישראל הזה, הוא שורה עליה כאם על בנים, וזהו סוד הכתוב (תהלים קו) וימירו את כבודם בתבנית שור. זה כבודם של ישראל, האמא שלהם. וזהו שכתוב (שמואל א ד) גלה כבוד. שגרמו לשכינה לגלות בגלות עמהם. ועל זה וימירו את כבודם. במה? בתבנית שור.

57. כאן הוא סוד הדבר. בא וראה, למטה בתוך שמרי היין השמרים הרעים, יצא מפגיע אחד, מקטרג, מזיק קדמון, והוא בסוד דמות אדם. בשקרב לתוך הקדש, כיון שמעבר משם ורוצה לרדת למטה, רוצה להתלבש בלבוש להזיק את העולם. ויורד הוא ומרפבותיו. והלבוש הראשון שהוא לוקח – תבנית שור, דמות שור, וראשון לנזיקין מאותם ארבעה. הוא שור. והם ארבעה אבות להזיק לעולם, וכל שלשת אבות הנזיקין פרט לשור, כלם שלו, ועל זה כתוב וימירו את כבודם בתבנית שור.

55. כיון דזומא סימן באנפיהו, ואמר לון הכי. אמרו ליה ודאי רוזן נבואה שרא על בועינא קדישא, והכי אצטריך לן למנדע. בכה רבי שמעון ואמר, וזד מלה מאינן מלין דלזישו לי מזו ריש מתיבתא דגנתא דערן, דלא אמרו באתגללא מלה דא סתרא איהו, ואימא לכו בני רוזימאי, בני רוזימין דנפשי, מה אעביד, אמרו לי בלזישא, ואנא אימא באתגלליא. וכלומא דזומי אנפין באנפין, (דף קצ"א ע"א) כל אנפין יסתמכון בדא.

56. בני. זוזבא דעבדו (ערב רב) עמא דלבר. ואשתתפו ביה עמא קדישא, באמא זוזבא, דכתיב קום עשה לנו אלהים, אלהים ודאי. כבוד ישראל דא, איהו דשריא עליהו כאמא על בנין, ודא הוא רזא דכתיב, (תהלים קו) וימירו את כבודם בתבנית שור. דא כבודם דישראל, אמא דלהון. ודא הוא דכתיב, (שמואל א ד) גלה כבוד. דגרמו לשכינתא דאתגלי בגלותא עמהון. ועל דא וימירו את כבודם, במה. בתבנית שור.

57. הכא איהו רזא דמלה, תא וזוי, לתתא גו שמרים דזומרא, דורדין בישין, נפק זזד ערעורא, מקטרגא, מזיקא קדמאה, ואיהו ברזא דיוקנא דאדם. כד קריב לגו קדישא. כיון דאתעבר מתמן, ובעי לזוזתא לתתא. בעי לאתלבשא בלבושא, לזוקא עלמא. וזוזית הוא ורתיכו. ולבושא (קצ"ג ע"ב) קדמאה דקא נקיט, תבנית שור, דיוקנא דשור, וקדמאה לזיקין מאינן ארבע, שור איהו. ואינן ארבע (ק"ח ע"א) אבות לזוקא עלמא. וכלהו תלתא דאבות נזיקין בר שור, פלהו דיליה, ועל דא כתיב, וימירו את כבודם בתבנית שור.

58. מה זה אכל עשב? הרי דרשנו בו, אבל עקר הדבר מתמצית של לחם ושבעה מיני דגן אין לו בהם חלק. ומשום כך האם לא היתה שם, ולא נאח לה להיות שם. ומשום שהאב היה יודע את רחמנות האם ודרבה, אמר למשה, בני אהובי, העצה בזה תמיד בשניהם. וזהו שלחשו לי בלחש, שלא ראוי לגלות, שהבן לא ידע, ויראה שהרי רצונה מוכנה, ותמיד יפחד. אבל שניהם בעצה זו ובעצה אחת.

59. בא וראה, פתוב וירא העם כי בשש משה. מי זה העם? הם הערב רב. מי הערב רב? וכי לודים וכושים וכפתורים ותוגרמים היו, שקראו להם ערב רב? והלא מצריים היו, וממצרים נסעו. ואלו היו ערבוביה של עמים רבים, כך היה לו לכתב: ערב רב עלו אתם לפי הערבוביה שלהם.

60. אלא ערב רב עלה אתם – עם אחד היה ולשון אחת, אבל כל מכשפי מצרים וכל חרטמיהם היו אלה, שכתוב בהם (שמות ז) ויעשו גם הם חרטמי מצרים. שרצו לעמד כנגד נפלאות הקדוש ברוך הוא. כיון שראו הנסים והנפלאות שעשה משה במצרים, חזרו למשה. אמר הקדוש ברוך הוא למשה, אל תקבל אותם. אמר משה, רבון העולם, כיון שראו גבורתך הם רוצים להתגזר. ייראו גבורתך בכל יום, וידעו שאין אלוה מבלעדך. וקבל אותם משה.

58. מהו אוכל עשב. הא דרשינן ביה. אבל עקרא דמלה, מתמצית דלחם ושבעה מיני דגן, לית ליה בהו זולקא. ובגני כר, אימא לא הות תמן, ולא יאות לה למהו תמן. ובגין דאבא הוה ידע רזומנו דאבא וארזא דילה, אמר למשה, בני רזומאי, עיטא בתרומיהו ברא תדיר. ורא הוא דלזישו לי בלזישו, דלא זוזי לזלאתה, דברא לא ידע, ויזומי דהא רצונה אתתקנת, וידול תדיר. אבל תרומיהו בעיטא דא, ובעיטא זודא.

59. תא זוזי פתיב (שמות לז) וירא העם כי בשש משה. מאן העם. אינון ערב רב. מאן ערב רב. וכי לודים וכושים וכפתורים ותוגרמים הוו, דקראן לון ערב רב, והלא מצריים הוו, וממצרים זטלו, ואלו הוו ערבוביא דעמין סגיאין, הכי הוה ליה למכתב, ערב רב עלו אתם לפי ערבוביא דלהון.

60. אלא (שמות יב) ערב רב עלה אתם. עמא זוד הוה, ולישון זוד, אבל כל זורשי מצרים, וכל זורטומי דלהון הוו, דכתיב בהו, (שמות ז) ויעשו גם הם זורטומי מצרים. דבעו למיקם לקבל פליאן דקודשא בריה הוא, כיון דזומי נסין ופליאן דעבד משה במצרים, אהדרו לגבי משה. אמר ליה קודשא בריה הוא למשה, לא תקבל לון. אמר משה, מאריה דעלמא, כיון דזומי גבורתא דילה, בעאן לאתגזירא. יזומון גבורתך בכל יומא, וידעון דלית אלהא בר מנה. וקבל לון משה.

Exodus 12:38

“וגם ערב רב עלה אתם וצאן ובקר מקנה כבד מאד”

“A mixed multitude also went up with them, along with flocks and herds, a very large number of livestock.”

They were called ‘Mixed Multitude’ and not by the name of their nation and language that was one.

They were the magicians and witchcraft wizards of Egypt. They saw the miracles and wonders Moses did in Egypt and they followed him.

God told Moses not to accept them but Moses insisted to support their desire to join the Israelites. He believed that they will convert when they see the wonders of the Holy One Blessed be He every day and know that there's only one God.

61. אֲמַאי קָרָא לוֹן עַרְב רַב. אֱלָא כָּל זֹרְשִׁין דְּמִצְרַיִם הָיוּ, וּבְרִישִׁיהוֹן (בלק קצ"ד ע"א) יוֹנוֹס (אמרו המגיהים אולי אלו הם יוחני וממרא שנזכרו בשמות רבה פרשת ט' דף ע"ב ע"ג שורה ל"א אמרו יוחני וממרא אל משה תבן אתה מכניס לעפריים) וַיִּמְבְּרוּס, וּבְשִׁיעֲתִי דְיוֹמָא הָיוּ עֲבָדֵי תְדִיר זֹרְשִׁיהוּ. וְכָל אַלְיָן זֹרְשִׁין עֲלֵאִין, הָיוּ מִסְתַּכְלֵי מִכִּי זָטִי שְׂמִשָּׁא, מִשִּׁירוּתָא דְשִׁית שְׁעוֹת וּמְוֹצָה, עַד שִׁירוּתָא דְתַשַּׁע וּמְוֹצָה. דְּהֵיִינוּ עַרְב רַבְרָבָא. כָּל אֵינֹן זֹרְשִׁין זְעִירִין, מִשִּׁירוּתָא דְתַשַּׁע וּמְוֹצָה, עַד פְּלָגוֹת לֵילִיא.

The Zohar asks; why weren't they call 'mixed multitude' and explains that they were all the magicians of Egypt. Their leaders were Yonus and Yombrus. The higher level magicians were always doing their magics when the sun was at the evening time, after six and half hours of the day. The small magicians were doing their magic from nine and a half hours of the day until midnight.

62. אֵינֹן עֲלֵאִין דְּבָהוּ, הָיוּ מִסְתַּכְלֵי מִכִּי זָטִי שְׂמִשָּׁא. דְּהָא בְּדִין שְׂרָאן תַּשַּׁע מָאָה וְתַשַּׁעִין וְזֻמִּישׁ דְּרָגִין, לְמִשְׁטָטָא עַל טוּרֵי זֻשׁוּף. וְרוּזָא דְלֵהוֹן, הָוָה (בלק קצ"א ע"א) מִשְׁטָטָא עַל כָּל אֵינֹן זֹרְשִׁין (נ"א דרגין) בְּזֹרְשִׁיהוּ. וְאַלְיָן הָיוּ עֲבָדֵי, כָּל מָה דְּאֵינֹן בְּעָאן. עַד דְּכָל מִצְרָאֵי רוּזְעָנוּ דְלֵהוֹן בְּאַלְיָן הָוָה. וְקָרָאן לוֹן עַרְב רַב. בְּגִין דְּאִית עַרְב זְעִירָא, מִתַּשַּׁע שְׁעוֹת (דף קצ"א ע"ב) וּמְוֹצָה וּלְתַתָּא, דָּא עַרְב זְעִירָא. וְתַרִּי עַרְבֵי אֵינֹן, וְעַל דָּא זָגַם עַרְב רַב עָלָה אֲתָם.

The high-level magicians were waiting for the sun to come down. At that time 995 levels of negativity began to wander around the land, These negative spiritual forces could connect with the magicians and do whatever they want and all Egyptians trusted them. The word for 'Mixed', 'ערב', pronounced 'Erev', also means 'evening' and it's related to the times the negative forces were mixed. That is why it says that 'A mixed multitude also went up with them'.

63. וְחִכְמָתָם הִיתָה רַבָּה, וְהֵם הִסְתַּכְּלוּ בְּשְׁעוֹת הַיּוֹם, וְהִסְתַּכְּלוּ בְּדִרְגַּת מִשָּׁה, וְרָאוּ שְׁהָרִי בְּכָל הַצְּדִידִים בְּשֵׁשׁ מִשָּׁה: בְּשֵׁשׁ שְׁעוֹת רֵאשׁוֹנוֹת שֶׁל הַיּוֹם, שְׁהֵם לֹא יוֹכִלִים לְשַׁלֵּט

בהם, (בגלל שש) בשש דרגות עליונות שאוחזים בו (שאוחז בהם). ובכל הצדדים היה בשש, ובצורות השש הללו היה עתיד לרדת מן ההר, שכתוב כי בשש משה לרדת מן ההר.

לא יכלין לשלטה בהו, (נ"א בגין שית) בשית דרגין עלאין דאזדינן ביה (נ"א דאחיד בהו). ובכל סטרין בשית הוה, ובצטרין דאלין שית, הוה זמין לרדת מן ההר, דכתיב כי בשש משה לרדת מן ההר.

He wisdom of the Erev Rav, 'Mix Multitude' was great. They could see in the first six hours of the day.

Exodus 32:1

וַיֵּרָא הָעָם, כִּי-בִשְׁשׁ מִשָּׁה לָרֶדֶת מִן-הָהָר; וַיִּקְהַל הָעָם עַל-אַהֲרֹן, וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו קוֹם עֲשֵׂה-לָנוּ אֱלֹהִים אֲשֶׁר יִלְכוּ לָפָנֵינוּ—כִּי-זֶה מֹשֶׁה הָאִישׁ אֲשֶׁר הָעֵלָנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם, לֹא יָדַעְנוּ מָה-הָיָה לוֹ.

"The people saw that Moses delayed to come down from the mountain, the people assembled about Aaron and said to him, "Come, make us a god who will go before us; as for this Moses, the man who brought us up from the land of Egypt, we do not know what has become of him."

The word 'delayed' can also be read as 'with six'. These six hours of the day, the Erev Rav couldn't have control because Moses was connected to the six Sefirot of Zeir Anpin, the levels that he was about to come down from the mountain.

64. מִיָּד וַיִּקְהַל הָעָם עַל אַהֲרֹן, (שָׁכַר לַמִּדְּבוֹרָה, שְׂבֹאוֹתָהּ שָׁעָה שְׁנֵי־דָּמִים מִשָּׁה וְקָבֵל הַתּוֹרָה לְבָדוֹ קָלִיל כֹּל יִשְׂרָאֵל, וְהוּא קָבֵל הַתּוֹרָה בְּעוֹלָם. וְאִפְלוּ מִגִּלְתָּ אֶסְתֵּר שְׂכֵתוֹב (אֶסְתֵּר ט) וְקָבֵל הַיְּהוּדִים, וְקָבֵלוּ הַיְּהוּדִים הָיָה צָרָה לְהִיטֹל! מִהוּ וְקָבֵל? אֵלָּא זֶה מֹשֶׁה שְׂהוּא הַיְּהוּדִים, קָלִיל כֹּל הַיְּהוּדִים. וַיִּקְהַל הָעָם עַל אַהֲרֹן) לָמָּה עַל אַהֲרֹן? בְּדִי לְהַפְלִל בְּצַד הַיָּמִין, שְׁהָרִי הֵם הַשְּׂמָאל רָצוּ מִמֶּנּוּ, וְכִדִּי שִׁיחָה כָּלֹל בְּיָמִין, הַתְּכַנְסוּ עַל אַהֲרֹן, וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו קוֹם עֲשֵׂה לָנוּ אֱלֹהִים. (אֱלֹהִים וְדָאִי רָצוּ צַד הַשְּׂמָאל. אֲשֶׁר יִלְכוּ, אֲשֶׁר יֵלֶךְ הָיָה צָרָה לְהִיטֹל! מִהוּ אֲשֶׁר יִלְכוּ? אֵלָּא אֱלֹהִים, שֵׁשׁ מִדְּרָגוֹת הֵן, (שֵׁשׁ יָמִי הַמַּעֲשֵׂה), כֹּלֵם בְּצַד הַשְּׂמָאל שֶׁל אֱלֹהִים, שֵׁשׁ הֵן. שָׁאֵם תֹּאמַר שְׁהָרִי הֵן שִׁבְעָה, אוֹתוֹ הָאֱלֹהִים הָעֵלִיּוֹן לֹא נִכְנָס בְּכָלֵל).

64. מִיָּד וַיִּקְהַל הָעָם עַל אַהֲרֹן, (דהכי תנינן דבההיא שעתא דנחית משה וקביל אורייתא בלחודי כללא דכל ישראל ואיהו קביל אורייתא בעלמא. ואפילו מגילת אסתר דכתיב (אסתר ט') וקבל היהודים. וקבלו היהודים מבעי ליה. מאי וקבל אלא דא משה דאיהו היהודים כללא דיהודאי. ויקהל העם על אהרן) אַבְמַאי עַל אַהֲרֹן. בְּגִין לְאַתְּכַלְלָא בְּסִטְרָא דִּימִינָא, דְּהָא אִינוּן שְׂמָאלָא בְּעוֹ מִנִּינָא, וּבְגִין דְּלִהּ כָּלִיל בְּיָמִינָא, אֶתְכַנְסוּ עַל אַהֲרֹן, וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו קוֹם עֲשֵׂה לָנוּ אֱלֹהִים. (אלהים ודאי בעו סטר שמאלא. אשר ילכו אשר ילך מבעי ליה. מאי אשר ילכו. אלא אלהים שית דרגא אינון (ד"א ששת ימי המעשה) כלהו בסטר שמאלא דאלהים שית אינון. דאי תימא דהא שבע אינון. ההוא אלהים עילאה לא עאל בכללא).

Immediately after, 'the people assembled about Aaron'. Why Aaron, the Zohar asks and answers that it was done to connect to the Right, Chessed that Aaron represented. They asked him "Come, make us a god who will go before us".

The Erev Rav wanted to have access to the side and energy that Moses had access to in order to bring about the Golden Calf.

65. בֹּא וְרֵא, כָּל זְמַן שְׁהָיָה מֹשֶׁה בְּמִצְרַיִם, לֹא הִזְכִּיר הַשֵּׁם שֶׁל אֱלֹהִים, אֵלָּא שֵׁם שֶׁל ה', וְעַל זֶה קָשָׁה לוֹ לְפָרְעָה, בְּדִי שְׂלֵא יִהְיֶה תִּקְוָה לְאוֹתוֹ הַצֵּד הָאֲחֵר וְלֹא יִתְחַזַּק בְּעוֹלָם. עֲכָשׁוּ

65. תָּא זִזְוִי, כָּל זְמַנָּא דְּהָוָה מִשָּׁה בְּמִצְרַיִם, שְׂמָא דְּאֱלֹהִים לֹא דְּכִיר, אֵלָּא שְׂמָא דִּי, וְעַל דָּא קָשִׁיָּא לִיהַּ לְפָרְעָה בְּגִין דְּלֹא יִהְיֶה תִּקְוָה לְהַהוּא סִטְרָא אֲזִזְרָא,

רצו את אותו הדבר, וזהו קום עשה לנו אלהים. לנו דוקא, שאנו צריכים את הדבר הזה לחזק את הצד שלנו, שהיה דחוי עד עכשו.

66. אשר ילכו לפנינו. מה אמרו? אלא כך אמרו, אנו רואים שאתם ישראל, כל טוב וכל הכבוד של העולם לכם, ואנו דחויים בחוץ. שלכם – (שמות יג) וה' הלך לפניכם יומם. אף כך אלהים אשר ילכו לפנינו, כמו שה' הלך לפניכם. שהרי יש לנו רשות לצד שלנו ללכת אף כך לפנינו, אם נזמן לו מעשה.

67. בא וראה, כל ענני הכבוד שהלכו במדבר, לא היו מכסים אלא רק את בני ישראל לבדם, ואותו ענן כבוד שבתוב וה' הלך לפניכם יומם, הלך לפניכם. והערב רב הללו, וכל אותן בהמות, צאן ושוורים, היו הולכים מחוץ למחנה באחרונה. ובא ראה, כל אותם ארבעים שנים שהלכו ישראל במדבר, שום כלבדו וטנוף לא היה בתוך העננים בפנים. ועל זה צאן ובקר שהיו אוכלים עשב היו בחוץ, וכל אותם ששומרים אותם.

The clouds of honor that covered and protected the Israelites during their journeys in the wilderness. They were only above the camps of the Israelites. The mixed multitude, Erev Rav, and the animals were outside the camps and the protection of the clouds. Inside the boundary of the clouds, there was no filth, dirt and or waste. The animals were eating grass outside the camps and had wasted. Also, the people that were guarding them.

68. אמר רבי אלעזר, אבא, אם כך, אותם ערב רב לא היו אוכלים מן המן? אמר לו, ודאי כך הוא, אלא רק מה שנותנים להם ישראל, כמי שנותן לעבדו. וממה היו אוכלים? מתמצית, מה שנשאר אחר הרחים, פסלת. והכתוב מכריז ואומר, (שם 20) ובני ישראל אכלו את המן ארבעים שנה. בני ישראל, ולא אחרים. ויראו בני ישראל ויאמרו מן הוא, ולא שאר הערב רב, צאן ובקר שהיו ביניהם.

ולא יתתקף בעלמא. השתא בעו ההיא מלה, והיינו קום עשה לנו אלהים. לנו דייקא, דאנן צריכין ליהאי מלה, לתקפא סטרא דילן, דהוה אתדוויא עד השתא.

66. אשר ילכו לפנינו. מאי אמרו. אלא הכי אמרו, וזמין דאתון ישראל, כל טוב וכל יקר דעלמא לכו, ואנן דוויין לבר. הלכו, (שמות יג) וי' הולך לפניכם יומם. אוף הכי אלהים אשר ילכו לפנינו, כמה דאזיל קמייכו וי'. דהא רשו אית לסטרא דילן למהר אוף הכי לקמנא, אי נזמין ליה עובדא.

67. תא וזוי, כל ענני יקר דאזיל במדברא, לא הוו נופין אלא לבני ישראל לזודייהו. וההוא עננא דיקר, דכתוב וי' הולך לפניכם יומם, אזלא לקמיייהו. ואלין ערב רב, וכל אינן בעירי עאנן ותורין, הוו אזלו לבר ממשרייתא, לבתרייתא. ותא וזוי, כל אינן ארבעין שנין דקא אזלו ישראל במדברא, שום לכלוכא וטנופא לא הוה גו ענני לגו. ועל דא עאנן ותורי דהוו אכלי עשב לבר הוו, וכל אינן דנטרי לון.

68. אמר רבי אלעזר, אבא, אי הכי אינן ערב רב לא הוו אכלי מן מנא. אמר ליה ודאי הכי הוא. אלא מה דיהבין לון ישראל, כמאן דיהיב לעבדיה. ובמנה הוו אכלי. מתמצית, מה דאשתאר מבתר ריוויא, פסולת. וקרא אכרין ואמר, (שמות 20) ובני ישראל אכלו את המן ארבעים שנה. בני ישראל, ולא אחרים. ויראו בני ישראל ויאמרו מן הוא, ולא שאר ערב רב, עאנן ותורי, דהוו ביניהו.

Rabbi Elazar asks his father; weren't the Erev Rav eating from the Manna? And Rabbi Shimon answers; certainly so. They were only eating from what the Israelites were giving them like a person gives leftovers to his servant.

Exodus 16:35

“וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אָכְלוּ אֶת הַמָּן אַרְבָּעִים שָׁנָה עַד בָּאָם אֶל אֶרֶץ נוֹשָׁבִת אֶת הַמָּן אָכְלוּ עַד בָּאָם אֶל קְצֵה אֶרֶץ כְּנָעַן.”

“The sons of Israel ate the manna forty years until they came to an inhabited land; they ate the manna until they came to the border of the land of Canaan.”

When the Torah says, ‘sons of Israel,’ it always refers to the twelve tribes of Israel, excluding the Erev Rav. This verse tells us that only the Israelites ate the manna.

Lesson;

The Erev Rav were called by this name because their souls were mixed form the good and bad side.

The Zohar reveals that after the sin in the Garden of Eden, Adam was away from Eve for 130 years. During this time he sinned with the female of the other side. The adverse outcome of this relationship was the creation of negative souls mixed with some good from the side of Adam. These souls incarnated in the Erev Rav. The female side of the soul has a stronger impact on the vessel that the souls bond with. Therefore, the Erev Rav were mostly negative with a great desire for the self alone.

As incarnation of Abel, son of Adam, he knew about this aspect of correction and wanted to correct the “Sin of Adam/his father” by allowing the Erev Rav to join the Israelites in the exodus from Egypt. By taking them along on the spiritual journey to the Land of Israel, he hoped to elevate their souls, even though God had advised him against it. Because the Creator did not agree with Moses’s decision, the Torah refers to the Erev Rav as “the People” not as the Children of Israel.

The Zohar nowadays gives protection like what the cloud of honors gave the Israelites in the wilderness. When we are under the ‘clouds’ that are the studies of the Zohar, we have protection. There are many souls of the Erev Rav that the small spark of good in them is attracted to the Zohar. They fail when they let the desire for the self alone seek ‘Shortcuts’ (See DZ 2934 < <https://dailyzohar.com/daily-zohar-2934/> >) that is the aspect of looking for a ‘Golden Calf’ to have a god that they can see and touch. Those who are looking for ‘Shortcuts’ should fight the attraction to the ‘Golden Calf’ and study for the sake of revealing Light and follow the spiritual laws that the Zohar teaches us. Only then we can get under the ‘Clouds’ and benefit from them.

69. עַד הַשְׁתָּא, הֵווּ אֲתַכְפִּיין אֵינוֹן עֶרֶב רַב וְהַשְׁתָּא קָמוּ וּבָעוּ עוֹבְדָא, לְאַתְקַפָּא לְסִטְרָא אֲזוּרָא. אָמְרוּ, אוּ נָהָא כְלָנָא עָמָא זֹרָא, וְנִהְיוּ בְכֻלָּא עֲמוּכוֹן, אוּ יְהָא כֵּן מֵאֵן דִּיהֵךְ קָמְנָא, כְּמִה דִּיהֵךְ אֶלְהִכוֹן קָמִיכוֹן. אָמַר אֲהֵרֹן, זֶס וְשָׁלוֹם דְּאֶלִין יִשְׁתַּתְּפוֹן בְּעָמָא קַדִּישָׁא, לְמִהְיוּ כְלָא כְלָלָא זֹרָא, וְלֹא יִתְעַרְבוּן עָמָא קַדִּישָׁא בְּעָמָא דָּא, כְּלָלָא זֹרָא, אֶלָּא טָב אִיהוּ לְאַפְרָשָׁא כֵּן מִזֵּו עָמָא קַדִּישָׁא, עַד דִּיִּיתִי מוֹשֶׁה.

69. עַד עַכְשָׁו הָיוּ כְּנוּעִים אוֹתָם עֶרֶב רַב, וְעַכְשָׁו עָמְדוּ וְרָצוּ מַעֲשֶׂה לְחֹזֵק אֶת הַצַּד הָאֲחֵר, וְאָמְרוּ, אוּ נִהְיָ כְלָנוּ עִם אֶחָד וְנִהְיָ בְכֻלָּא עֲמוּכָם, אוּ שִׁיחִיָּה לָנוּ מִי שִׁילֵךְ לְפָנֵינוּ כְּמוֹ שְׁחֹלֵף אֱלֹהֵיכֶם לְפָנֵיכֶם. אָמַר אֲהֵרֹן, חַס וְשָׁלוֹם שְׂאֵלָה יִשְׁתַּתְּפוּ בְּעַם הַקִּדּוּשׁ לְהִיוֹת הַכֹּל כְּלָל אֶחָד, וְלֹא יִתְעַרְבוּ הָעַם הַקִּדּוּשׁ בְּעַם הַזֶּה בְּכֻלָּא אֶחָד, אֶלָּא טוֹב לְהַפְרִידָם מִתּוֹךְ הָעַם הַקִּדּוּשׁ עַד שִׁיבָא מוֹשֶׁה.

While Moses was around, the negative side of the Erev Rav was subdued. Now that he was away on the mountain for forty days, they felt that it was time to raise the power

of the other-side. They wanted to be an integral part of the Israelites or have their own God leading them as God leads them.

Aaron thought that mixing the Erev Rav with the holy children of Israel if not acceptable. He chose to keep them away until Moses comes back.

70. וְאַהֲרֹן לָטֵב אֶתְכֻּוֹן, אֲלֵא סִיּוּיִן הֵו מִיִּשְׂרָאֵל
 דְּאִשְׁתַּתְּפוּ בְּהַדְיָהוּ בְּלָבָא. וּבְגִין כֹּךְ, כִּד אֶתָּא מִשְׁהָ,
 אֶצְטְרִיךְ לְבָרְרָא וּלְלָבָנָא לְעֵמָא קְדִישָׁא מִהֵהוּא
 זִוּבָא, וְאִשְׁקִי לֹון שְׁקִי, עַד דְּאִתְבְּרִירוּ (דף קצ"ב
 ע"א) כִּלְהוּ וְלֹא אִשְׁתָּאָר בְּהוּ פְסוּלָת כִּלְל.

Aaron's intention was pure, but many from the Israelites were weak in heart and followed the Erev Rav. Aaron allowed them to create the Golden Calf to stay far from the Israelites. When Moses came back and saw them celebrating their new God, it angered Moses. He broke the tablets, and the Erev Rav run away from him (Ramban on Exodus 32). He took the Golden Calf, burned it and ground it to powder. Then he spread the dust over water and made the Israelites drink this water to find out those with a corrupted consciousness. He had to make this process of selection to remove the evil from spreading in the camps of the children of Israel.

Lesson;

The process of Moses's use is similar to the method used by the priest to find out if a woman was unfaithful to her husband (check links below). Moses transformed the golden idol to thin powder that doesn't have form or energy due to the process of fire and grinding. They were humiliated when they see the 'Golden Calf, comes out with their body waste.

Another aspect of the process is to check if the corrupted consciousness gives energy back to the 'consumed' idol. Those with strong faith could overcome the idol's force in their body. If the 'immune' system is active, the person is cleared from the sin, and if not, It would then be shown on the body.

Additional read: Unfaithful woman

<https://dailyzohar.com/daily-zohar-2744/>

<https://dailyzohar.com/daily-zohar-2745/>

71. אָמַר לֹון אֶהֱרֹן, (שְׁמוֹת לֵב) פִּרְקוּ נְזֻמֵּי הַזָּהָב, וְכִי
 לֹא הָיָה לֹון דְּהָבָא אֲזוּרָא. אֲלֵא אָמַר אֶהֱרֹן, בְּעוֹד
 דְּאִית לֹון קְטָטָה בְּבִיּוּהוּ וּבְנִשְׁיּוּהוּ, יִתְעַכְבוּן, וּבִין כֹּךְ
 יִיְתִי מִשְׁהָ. תָּא זִוּי, תְּנִינֵן קָשִׁים גָּרִים לְיִשְׂרָאֵל כְּסַפּוֹת
 בְּבִשְׁר הַזִּוּי, כֹּל שִׁכָּן אֶלִין, דְּלֹא הֵו גָּרִים כְּדָקָא יֵאוּת.
 אִינוּן מִה עֲבָדוּ. וְיִתְפָּרְקוּ כֹל הָעָם אֶת נְזֻמֵּי הַזָּהָב אֲשֶׁר
 בְּאַזְנֵיהֶם. כְּמִת אֶלְפֵי וּרְבִוּוֹן הֵו מִנְזֻמִּיהוּן תַּמָּן.

Exodus 32:2

”וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם, אֶהֱרֹן, פִּרְקוּ נְזֻמֵּי הַזָּהָב, אֲשֶׁר בְּאַזְנֵי נְשִׁיכֶם בְּנִיכֶם וּבְנִתֵיכֶם; וְהֵבִיאוּ, אֵלַי,

“Aaron said to them, “Tear off the gold rings which are in the ears of your wives, your sons, and your daughters, and bring them to me.”

The people had a lot of gold, but Aaron asked them to tear off the gold from the ears of their wives and children. Aaron expected the people to have the objections of their family to give the gold they are wearing and delay the process until Moses comes back. There were about two and a half million Erev Rav that came out of Egypt attached to the Israelites. They were not converted, and their presence was like unwanted skin growth.

72. מה כתוב, ויקח מידם ויצר אותו בחרט וגו'. אהרן לא אסתמר, מאינן תרין זוכימין, דהו ברישיהון דההוא ערב רב. וזר מנייהו הוה קמיה, ואזרר הוה עביר בזרשוי. כיון דתרווייהו אתייעטו בוזא, נטלו ההיא דהבא, (חנ) תרין שלישי בידא דזר, ושליש בידא דאזרר. בגין דהכי אצטרך בההוא וינא דזרשא.

72. מה כתוב? ויקח מידם ויצר אותו בחרט וגו'. אהרן לא נשמר מאותם שני חכמים שהיו בראשיהם של אותו ערב רב, אחד מהם היה לפנני, והאחר היה עושה בכשפים. כיון ששניהם התיעצו באחד, לקחו את אותו זהב, (אחד) שני שלישי ביד אחת, ושליש ביד האחרת. משום שכך צריך באותו מין של כשוף.

Exodus 32:4

”ויקח מידם, ויצר אתו בחרט, ויעשהו, עגל מסכה; ויאמרו—אלה אלהיך ישראל, אשר העלוך מארץ מצרים”

“He took this from their hand, and fashioned it with a graving tool and made it into a molten calf; and they said, “This is your god, O Israel, who brought you up from the land of Egypt.”

Yunus and Yombrus were the top wizards and leaders of the Erev Rav. They were the children of Balaam and knew how to make the Golden Calf. Aaron didn't see their witchcraft on the gold. One of them had two-third of the gold in his hand, and the other had one third. That process was needed together with the Right aspect of Aaron to bring the Golden Calf to life.

Lesson;

The Erev Rav still exists in our time. They can be found among the Israelites all over the world with souls that have aspects of negativity from those who came out from Egypt. They are always ‘attached’ like growth to ‘bodies’ that produce well in all aspects of life. They are greedy with a desire to control everything. Many of them can be found as leaders of countries and communities. Even Rabbis can be from the Erev Rav, especially those who seek to have greater influence. Do not judge people, avoid those who are not true to the teachings of Torah and Kabbalah. If they offer ‘shortcuts,’ avoid!. Ask them how to make a gram of gold or a simple way to boil water in their hands. They are all charlatans. If they offer big and deliver little, they can not be trusted. Avoid them!

We wait for Moses even if he is late because when he comes, he will bring with him all the light we need, needing no ‘idols’ of this world.

73. בכה רבי שמעון, אמר אי זוסידא קדישא, אהרן משייזא דאלהא רבא, בזוסידותך נפלו כמה מעמא קדישא. ואנת לא הוית ידע לאסתמרא. מהו עבדו. כד מטו שית שעתי, ויומא הוה במתקלא, נטלו ההוא דהבא דפריקו מאודניהון. מאי טעמא. בגין דבאן דאצטרך למעבד זרשא, לא בעי למיזוס עיני על

73. בכה רבי שמעון, אמר, אי חסיד קדוש, אהרן משוח של האל הגדול, בחסידותך נפלו כמה מהעם הקדוש, ואנת לא היית יודע להשמר. מה עשו? בשהגיעו שש שעות והיום היה במשקל, לקחו את אותו זהב שפרקו מאזניהם. מה הטעם? משום שמי שצריך לעשות כשוף, לא מתבקש לחוס

עינו על ממון. והם אומרים, השעה עומדת לנו, אם איננו מעבדים. זו אינה שעה לחוס על הזהב. מיד – ויתפרקו כל העם. מה זה ויתפרקו? כמו שנאמר (מלכים א יט) מפרק הרים ומשבר סלעים, שהשחיתו ושברו את אוניהם. בכה במקדש ואמר, אי עם קדוש של הקדוש ברוך הוא.

במונא. ואינון אמרי, שעתא קיימא קן, אי אנן לא מעבדין. לאו שעתא למיוזס על דהבא, מיד ויתפרקו כל העם. מאי ויתפרקו. כמה דאת אמר (מלכים א יט) מפרק הרים ומשבר סלעים, דזבילו ותברו אודנייהו. בכה במלקדמין ואמר אי עמא קדישא אי עמא קדישא, דקודשא בריך הוא.

“Rabbi Shimon cried, and said, “Aaron, the Holy anointed of God. Even with your righteousness, you couldn’t protect yourself, and many from Israel died.”

Rabbi Shimon continues to explain what the wizards of the Erev Rav did. They waited for the midday when the sun in the middle of the sky and did not lean either to the east or to the west. Then took the gold they removed from their ears and handed it to Aaron.

The Zohar explains that those who want to make magic don’t bother by the cost. They knew that the timing was on their favor and immediately ripped the gold from their ears, ignoring the pain.

74. פתח רבי שמעון בבבליה ואמר, (שמות כא) והגישו אדניו אל האלהים וגו'. הרי פרשה החברים, האזן ששמעה בסני (ויקרא כה) כי לי בני ישראל עבדים וגו', והוא פרק על מלכות שמים מעליו ומכר עצמו לאחר – תרצע. ואלו הרשעים החיבים, אנשים רעים, בתשוקתם לחזר לסרחונם לא רצו מנשיהם ובניהם אלא השחתת דרכם (אזניהם), והתפרקו מעל של שמים שצוה אותם משה ושברו אוניהם, שאין להם חלק בשם הקדוש והעם הקדוש.

74. פתחו רבי שמעון בבבליה, ואמר, (שמות כא) והגישו אדניו אל האלהים וגו'. הא אוקמוה זבדייא, אנן דשמע בסני, (ויקרא כה) כי לי בני ישראל עבדים וגו'. ואיהו פריק עול מלכות שמים מעליה, וזבין זרמיה לאזר, תרצע. ואלין זבייבא רשיעין, גזברין בישין, בתיאובתא דלהון למהדר לסרוזניהו, לא בעו מנשיהון ובניהון אלא זבילו אורזניהו (א"א אודנייהו) ואתפרקו מעול שביא דפקיד להו משה, ותברו אודנייהו, דלית לון זולקא בשמא קדישא, ועמא קדישא.

Leviticus 25:55

“כי לי בני ישראל עבדים הם אשר הוצאתי אותם מארץ מצרים אני יהוה אלהיכם”

“For the sons of Israel are My servants; they are My servants whom I brought out from the land of Egypt. I am YHVH your God.”

The people received the Torah on Mount Sinai and heard the words of the Torah with their ears. By tearing the gold from their ears, they made a flaw in the ears that listened to the commandment of “You shall have no other gods before me.”. Now they follow another god, disconnecting from the Holy and true God and the Holy children of Israel. Lesson;

We were born in the 'Image' of God, meaning that our mortal body is parallel to our spiritual body. When we do negative actions using any part of our body, we make a flaw in the aspect of the spiritual body. That requires a matching correction.

If we listen to a lot of gossip and evil speech, we need to speak and listen to the sacred Torah and Zohar text to correct the flawed 'ear'. If we took from others without proper pay/earning, we need to give back on the same spiritual level.

The study of Zohar and giving Tzedaka help in correcting almost all transgressions, because the high light revealed, 'wash' away and correct the 'flaws' as needed.

This is one of the aspects of "An eye for an eye", "a tooth for a tooth".

75. מזה עבדו. פלגו תרומיהו ההוא דהבא, וזר נטיל תרין שלישיין, וזר שלישי. קמו ללכל שמשא, בשית שעתין. עבדו זרשיהו, ובכלטו בלטיהון בזרשא דפומא. כיון דמטא שירותא דשבע, ארימו תרומיהו ידיהו על ידי דאהרן. (ומנלן דמידא דתרויהו יד מכל חד נטל ולא יתיר) דכתיב ויקוז מידם, תרומיהו הו, ולא יתיר. כיון דאיהו קביל מידם (ס"א תרי ולא ידיהם), קלא נפק ואמר, (משלי יא) יד ליד לא ינקה רע, דכתיב כי ברע הוא. אייתי רע לעלמא.

75. מה עשו? חלקו שניהם אותו הזהב, אחד נטל שני שלישים, ואחד שלישי. עמדו בנגד השמש בשש שעות. עשו כשפיהם וכשפו בלהטיהם בכשוף של הפה. כיון שהגיעה ראשית השעה השביעית, שניהם הרימו ידיהם על ידי אהרן, (ומנלן שמהיך של שניהם נטל יד אחת ולא יותר?) שכתוב ויקח מידם. שניהם היו ולא יותר. כיון שהוא קביל מידם (שתיים, ולא ידיהם), יצא קול ואמר, (משלי יא) יד ליד לא ינקה רע, שכתוב כי ברע הוא. הביא רע לעולם.

Yunus and Yumbrus split the gold among themselves, one took two thirds and the other one took one third. They rose to the sun in mid-day, which is six hours from sunrise. They did magic spells, and at the start of the seventh hour of the day, they raised their hands and brought the gold to Aaron. Aaron took the gold only from the hands of these two evils.

When Aaron took the gold from their hands, a voice announced the verse from Proverbs 11:21

”יד ליד לא ינקה רע וזרע צדיקים נמלט”

“My hand upon it! the evil man shall not be unpunished, but the seed of the righteous shall escape.”

And Aaron said (Exodus 32:22)

”ויאמר אהרן אל יחר אף אדני אתה ידעת את העם כי ברע הוא”

“Aaron said, “Do not let the anger of my lord burn; you know the people yourself, that they are prone to evil.”

76. רזא דמלה. אינון רשעים וזיבין זרשין בנזי דבלעם וזיבא, בנזי בלעם החוטא, וזמו דכוס שכל ברכה בימין איהו, ובן ימינא אתקף תדיר. (ס"א יתיר) אמרו, אי יהא בסטר דא, ההוא רישא דימינא, הא תוקפא דילן כדקא נאות.

76. סוד הדבר – אותם החוטאים הרשעים מבשפים בני בלעם החוטא, בני בנזי של לבן הרשע, ראו שבוס של ברכה היא בימין, ומהימין מתחזקת תמיד (יותר), אמרו, אם יהיה בצד הזה אותו ראש של הימין, הרי העצמה שלנו כראוי.

Yunus and Yumbrus 'tricked' Aaron when they raised their hands to give him the gold. Raising the hands above is a connection to the upper three sefirot. Aaron had to raise his hands to take the Gold, and when he did, he also connected to the upper three

Sefirot, where the force of life comes to the world. In this case, he drew life to the ox creature of the other-side that the Erev Rav wanted to create. If Aaron were to take the gold from the ground that is the aspect of the lower sefirot, the ox of the other-side wouldn't have had life from above, and nothing would have happened.

Lesson;

Sometimes good intentions may lead to adverse outcomes. We must be careful when dealing with the negative side. Even if we think that we can handle it, just the fact that we are in contact with some form of negative may hurt us.

Some of us with good heart and intention try to help people that we see on the 'other-side'. In such a case, we need to go down and pull them up. The danger is that they may drag us down to their level. We can help people ONLY if they choose to go up and made true efforts to shed their 'Klipots' that hold them down.

The rule is not to try to convert but to send ropes of support. If they try to pull us down, we let go, even if we lose a piece of rope, which is the aspect of our time and energy, we don't lose our level and still able to help others.

77. כִּיֹּן דְמִטָּא שְׁבַע שְׁעֵתִין דְּיוֹמָא, יִהְיֹו לִיה לְאַהֲרֹן מִיד. אִי אִיהֵו הָיָה אָמַר לֹון שְׁוֹ לִיה בְּאַרְעָא בְּקִדְמִיתָא, וְאַנָּא אָטוּל, לֹא הָיוּ יִכְלִין בְּזוּרְשֵׁיהֶו כְּלוּם, אֲלֹא מִיָּדָם נָטַל. וְקָרָא מִתְרַעֵם וְאָמַר, וַיִּקְחוּ מִיָּדָם, וְזָמְנוּ מִה עֶבֶד אֶהְיֶה גִבֹר גְּבִיָּה גִבֹר וְזָכִים, לֹא יָדַע לְאַסְתַּמְרָא, דְּאִילוּ נָטַל מֵאַרְעָא, כָּל זִרְשִׁין דְּעֻלְמָא לֹא הָיוּ יִכְלִין לְאַעְלֹוא. אֲבָל בְּמֵה אַעְלֹוּ בְּעוֹבְדָא דָא, בְּגִין דְּוִיקְחוּ מִיָּדָם וְלֹא מֵאַרְעָא.

77. כִּיֹּן דְמִטָּא שְׁבַע שְׁעֵתִין דְּיוֹמָא, יִהְיֹו לִיה לְאַהֲרֹן מִיד. אִי אִיהֵו הָיָה אָמַר לֹון שְׁוֹ לִיה בְּאַרְעָא בְּקִדְמִיתָא, וְאַנָּא אָטוּל, לֹא הָיוּ יִכְלִין בְּזוּרְשֵׁיהֶו כְּלוּם, אֲלֹא מִיָּדָם נָטַל. וְקָרָא מִתְרַעֵם וְאָמַר, וַיִּקְחוּ מִיָּדָם, וְזָמְנוּ מִה עֶבֶד אֶהְיֶה גִבֹר גְּבִיָּה גִבֹר וְזָכִים, לֹא יָדַע לְאַסְתַּמְרָא, דְּאִילוּ נָטַל מֵאַרְעָא, כָּל זִרְשִׁין דְּעֻלְמָא לֹא הָיוּ יִכְלִין לְאַעְלֹוא. אֲבָל בְּמֵה אַעְלֹוּ בְּעוֹבְדָא דָא, בְּגִין דְּוִיקְחוּ מִיָּדָם וְלֹא מֵאַרְעָא.

If Aaron were to ask Yunus and Yumbrus to put the gold on the ground first, then pick it up, they wouldn't be able to activate any of their magic spells. Unfortunately, Aaron who was a wise man and on a level of the prophet didn't know how to protect himself.

78. (שמות לב) וַיִּצֹר אוֹתוֹ בְּזוּרְטָא, לֹא כְּמֵה דְּזוּרְשִׁין בְּנִי בְנֵי נִשְׂא, דְּעֶבֶד צִירִין בְּמִזְוִיָּה, אוּ בְּמִלְכָּה אֲזוּרָא. אֲלֹא אֵתָא קָרָא לְאַוְכּוּזָא מִלְכָּה, דְּאַהֲרֹן לֹא יָדַע לְאַסְתַּמְרָא. אִילוּ כִּד נָטַל מִיָּדֵיהוֹן, הָיָה שְׁדִי לְאַרְעָא, וְאַף עַל גַּב דְּיִטּוּל לִיה לְבִתֵּר, לֹא הָיָה (דף קצ"ב ע"ב) אַעְלֹוּ עוֹבְדָא בִישָׂא דָא. אֲבָל בְּכֻלָּא סִיּוּעָא בִישָׂא הָיָה, דְּנִקִּיט דְּהִבָּא, וְטִמְרִיה מַעֲיָנָא, בִישָׂא בִתֵּר בִישָׂא, מֵאִי וַיִּצֹר אוֹתוֹ בְּזוּרְטָא. דְּשִׁוִי כָּל דְּהִבָּא בְּכִיסָא וְזָדָא, וְאַסְתַּמְרָא מַעֲיָנָא. כְּדִין סְלִיק כְּלָא לְעוֹבְדָא.

78. (שמות לב) וַיִּצֹר אוֹתוֹ בְּזוּרְטָא, לֹא כְּמֵה דְּזוּרְשִׁין בְּנִי בְנֵי נִשְׂא, דְּעֶבֶד צִירִין בְּמִזְוִיָּה, אוּ בְּמִלְכָּה אֲזוּרָא. אֲלֹא אֵתָא קָרָא לְאַוְכּוּזָא מִלְכָּה, דְּאַהֲרֹן לֹא יָדַע לְאַסְתַּמְרָא. אִילוּ כִּד נָטַל מִיָּדֵיהוֹן, הָיָה שְׁדִי לְאַרְעָא, וְאַף עַל גַּב דְּיִטּוּל לִיה לְבִתֵּר, לֹא הָיָה (דף קצ"ב ע"ב) אַעְלֹוּ עוֹבְדָא בִישָׂא דָא. אֲבָל בְּכֻלָּא סִיּוּעָא בִישָׂא הָיָה, דְּנִקִּיט דְּהִבָּא, וְטִמְרִיה מַעֲיָנָא, בִישָׂא בִתֵּר בִישָׂא, מֵאִי וַיִּצֹר אוֹתוֹ בְּזוּרְטָא. דְּשִׁוִי כָּל דְּהִבָּא בְּכִיסָא וְזָדָא, וְאַסְתַּמְרָא מַעֲיָנָא. כְּדִין סְלִיק כְּלָא לְעוֹבְדָא.

Exodus 32:4

”וַיִּקַּח מִיָּדָם וַיִּצֹר אוֹתוֹ בְּחֶרֶט וַיַּעֲשֶׂהוּ עַגֹל מִסַּכָּה וַיֹּאמְרוּ אֵלֶיהֶּי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הָעֵלּוּךְ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם.”

“He took this from their hand, and fashioned it with a graving tool and made it into a molten calf; and they said, “This is your god, O Israel, who brought you up from the land of Egypt.”

Aaron could have thrown the gold immediately to the ground to break the spell, then pick it up but the negative force was strong, and he completed the process as they wanted. The Zohar explains that Aaron didn't form the shape of the Golden Calf with carving tools. He placed the gold under a sheet to conceal the process from viewing eyes. Because of that concealment, the process completed and the shape of the Golden Calf appeared in a complete and living form.

Lesson;

Doing the wrong things with pure intention doesn't stop the adverse outcome. The initial action and the consciousness that comes with it determines the results. Yunus and Yumbrus made magic spells on the gold to inject their consciousness for creating other-god to lead them. Their consciousness was so strong that even Aaron fell under it.

We can protect ourselves from falling under the influence of negativity by avoiding situations where there's a risk of meeting the presence of negative forces. In most cases, these forces are stronger than us. The Torah gives us 248 precepts of positive action and 365 of avoiding negativity. It's 117 more precepts of not to engage with negativity. It teaches us that we have to watch and avoid different aspects of negative and impure situations.

We should restrict all kind of temptations that comes mostly from the impure side to trap us and get our pure energy to give them life. Since the other-side is in 'darkness', they need us to draw for them. They will await anywhere we have the opportunity to bring light.

Anger is an important aspect of negativity that causes us to lose most of the Light we work hard to get. Anger is considered to be idol worship and could even attract negative souls or entities to enter our spiritual realm and confuse us. The best way to avoid it is to stop the reactive thoughts immediately and before it progresses into action like screaming or physical contact. When anger comes and hard to control, find something that would distract you from the cause of the anger. Looking at a picture or a video of babies would have a great calming effect. Also calling a loved one that would calm you and not plan a revenge attack.

79. בְּסִפְרָא דְּזִנוּנָה אֲשֶׁכּוּזָא, דְּהוּה אָמַר הָכִי, בְּרָא יְזִידָאָה יְתִיִּלְדָּה לְהָהוּא רִישָׁא זִוּוּרָא, וְכֵד יִיתָן מִבְּשָׂרָא דְּזִוּוּרִי, יִטְעִין לִיה, בְּהָהוּא דְּעֵייל (נ"א דנטי'ל) מִרְגָּלָן בְּזִגִין דְּדִהָבָא, בְּלָא דְּעֵתָא דִּילִית, וְדִיוּקָנָא יִצִיר בְּצִיּוּרָא בְּזִוּרֵט. מֵאִי בְּזִוּרֵט. בְּזִוּרֵט אָנוּשׁ. דָּא קְלָמוּסָא דְּאָנוּשׁ וְזִיבָא, דְּאִטְעִי לְבָנִי נָשָׂא.

79. בְּסִפְרוֹ שֶׁל חֲנוּךְ מִצָּאנוּ שֶׁכֵּן הָיָה אֹמֵר, בֶּן יָחִיד יוֹלֵד לְאוֹתוֹ רֹאשׁ הַלֵּב, וְכִשְׂבָּאוֹ אוֹתָם מִבָּשָׂר הַחֲמוּרִים, יִטְעוּ אוֹתוֹ בְּאוֹתוֹ שִׂיכָנִים (שִׁיטֵּל) מִרְגָּלִיּוֹת בְּפַעֲמוֹנֵי זָהָב לֵלֵא דְּעֵתוֹ, וְדָמוֹת תַּצִּיר בְּצִיּוּר בְּחָרֵט. מֵה זֶה בְּחָרֵט? בְּחָרֵט אָנוּשׁ, זֶהוּ קוֹלְמוּס שֶׁל אָנוּשׁ הָרָשָׁע שֶׁהִטְעָה בְּנֵי אָדָם.

In the book of Chanoch (or Book of Enoch, See note below) is says “Single child would be born to the the ‘head of white’ and when the people made from the flesh of donkeys they will cause him to make mistakes and put precious stones in golden bells without being aware of that. An image would be formed with the scriber ”

The single child from the head of white is Aaron that was born from the line of Chessed that its root is called ‘Head of White’. The Erev Rav are described as made out of Donkeys’ flesh. The golden bells are the bells on the garments of the High priest.

The 'Scriber' is the tool used by Enosh, son of Seth, son of Adam to make magic and lead people away from YHVH.

The Erev Rav knew that they had to connect to the Right column and draw Chassadim through Aaron, in order to succeed with their plot to create the Golden Calf.

Gold is the aspect of the Left and on Aaron, it used to draw holiness. The Erev Rav that is on the Left could connect to the Left (Gold aspect) of Aaron and draw Right/Chessed energy from him.

80. וְדַאי דָּא בְּרִירָא דְּמִלְכָּה, דְּאֵנוֹשׁ כִּד אֲטַעֵי עַלְמָא, בְּקַלְמוֹסָא הָוֵה רְשִׁים רְשִׁימִין, דְּכָל דְּיוֹקֶנִין וְפִלְזוֹנִין נִכְרְאִין בְּהָהוּא קַלְמוֹסָא, (ו"א רְשִׁים רְשִׁימִין) וְעַל דָּא כְּתִיב בְּזֹרֶט, הָהוּא דְּאִשְׁתַּבּוּדַּע לְמַעַבְדַּד הָכִי. וְדַא הוּא בְּרִירו דְּמִלְכָּה.

80. וְדַאי זֶהוּ בְּרִיר דְּדָבָר, שְׁאֵנוֹשׁ בְּשֶׁהִטְעָה אֶת הָעוֹלָם, בְּקַלְמוֹס הִיָּה רוֹשֵׁם רְשׁוּמִים שֶׁל כָּל הַדְּמִיּוֹת וְעִבּוּדוֹת זָרוֹת בְּאוֹתוֹ קַלְמוֹס (רְשִׁים רְשׁוּם), וְלִכֵּן כְּתוּב בְּזֹרֶט, אוֹתוֹ שְׂנוּדַע לַעֲשׂוֹת כֵּךְ. וְזֶהוּ בְּרִיר דְּדָבָר.

Enosh led the world into idol worship by the drawings he made with his scriber. His scriber wrote letters and shapes that expressed visually but drew down spiritual forces.

81. וְכָלָא הָוֵה, דְּוְדַאי בְּכִיסָא אַרְמִי דְּהֶבֶא, וְכָסִי לִיָּה מַעֲיָנָא, כְּמוֹה דְּאִמְרוּ אֵינּוֹן זֹרְשִׁין, וְהָכִי אֲעֲטָרִיָּה בְּזִינִי דְּזֹרְשִׁין אֲלִין. וְדַא הוּא עוֹבְדָא דְּזֹרְשִׁין אֲלִין, מִלְכָּה דְּאֲעֲטָרִיָּה בְּאֲתַגְלִיא, לְאֲתַגְלִיא לְבִתָּר, אֲעֲטָרִיָּה טְבִירָו וְכִסּוּיָא בְּקַדְמִיתָא, דִּיתְכָּסִי מַעֲיָנָא, וְבִתָּר יְפוּקָא אוּבְנָא לְאוּבְנֵי תִיָּה. וּמִלְכָּה דְּאֲעֲטָרִיָּה בְּכִסּוּיָא לְבִתָּר, אֲעֲטָרִיָּה בְּקַדְמִיתָא.

81. וְהִכֵּל הִיָּה, שְׂוֹדַאי בְּכִיס הַשְּׁלִיף הַזֶּהב וְכִסָּה אוֹתוֹ מִן הָעֵין, כְּמוֹ שְׁאִמְרוּ אוֹתָם מִכְשָׁפִים, וְכֵךְ צָרִיךְ בְּמִינֵי הַכְשָׁפִים הָלָלוּ. וְזֶהוּ מַעֲשֵׂיהֶם שֶׁל הַכְשָׁפִים הָלָלוּ – דְּבָר שְׁצָרִיךְ בְּגִלּוֹי לְגִלּוֹת אַחֵר כֵּךְ, צָרִיךְ הַסְתָּרָה וְכִסּוּי בְּרֵאשׁוֹנָה, שְׂיִתְכַסֶּה מִן הָעֵין, וְאַחֵר כֵּךְ יֵצֵא הָאֱמָן לְאִמְנוּתוֹ. וְדָבָר שְׁצָרִיךְ אַחֵר כֵּךְ כִּסּוּי, צָרִיךְ בְּרֵאשׁוֹנָה בְּגִלּוּי.

God created parallel spiritual systems. The Holy one on the right side and the impure on the other side. 'סיטרא אחרא' (Pronounced 'Sitra Achra') literally means 'other-side'. To create the Golden Calf, the Erev Rav needed the Holy Side of Aaron and they came with their magic and confused him to follow their 'script' and create their living idol. Lesson;

The Book of Chanoch is one of the external books, found together with the Dead Sea Scrolls. It wasn't included in the Bible because it wasn't considered as sacred but Rabbi Shimon quotes it in the Zohar.

--==

Genesis 4:26

”וַלֵּשֶׁת גַּם הוּא יָלַד בֶּן וַיִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ אֶנוֹשׁ אֲז הוּחַל לִקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה.”

“And as for Seth, to him also a son was born; and he named him Enosh. Then men began to call on the name of YHVH.”

Enosh and his generation were on a very high spiritual level and could control the physical world by using the YHVH name but it was for selfish reasons. They were called the wicked generation of Enosh.

The leaders of the Erev Rav knew the wisdom of magic that came from the generation of Enosh. They needed the connection to the YHVH name that was in the hands of Aaron.

82. הַשֵּׁתָּא בְּנֵי רוֹזִימָאִי, רוֹזִימִין דְּנִפְשָׁאִי, מִה אַעֲבִיד, וְדָאִי אַעֲטָרִיכְנָא לְנִלְאָה, אַעֲיִתּוּ וְאַטְמִירוּ מִלִּין. בְּסִטְרָ קְדוּשָׁה הָהוּא, אֱלֹהִים דְּקִשּׁוּט, מִלְךְ עַל עֲלָמָא, בְּתִלְתָּ (מִלִּין) עֲלָמִין (אֲלִין) אַתְתָּקֶף. (בְּרַאשִׁית קע"ז ע"ב, ר"ח ע"א) בְּבְרִיאָה. בְּיִצְרָה. בְּעִשְׂיָה. וְהָא אַתְמִיר, רָזָא דְכָל זִידָא וְזִידָא הָכָא. לְקַבֵּל בְּרִיאָה, וַיִּקְחוּ מִיָּדָם, מִלָּה דְלֹא הָיָה בֵּיהּ עַד כַּעַן כְּלוּם. לְקַבֵּל יִצְרָה, וַיִּצֹר אוֹתוֹ בְּזִרְטָ. לְקַבֵּל עִשְׂיָה, וַיַּעֲשִׂהוּ עֲגֹל מִסְכָּה. מֵאֵן זִזְמָא זִרְשִׁין בְּכָל עֲלָמָא כְּאֲלִין.

82. עֲכָשׁוּ, בְּנֵי אֱהוֹבִי, אֱהוֹבֵי נִפְשֵׁי, מִה אַעֲשֶׂה? וְדָאִי שְׁצָרִיד לְגִלּוֹת. הִקְשִׁיבוּ וְהִסְתִּירוּ הַדְּבָרִים. בְּצַד הַקִּנְדָּשָׁה הָהוּא, אֱלֹהִים אֱמֶת, מֶלֶךְ עַל הָעוֹלָם, בְּשִׁלְשָׁה (דְּבָרִים) עוֹלָמוֹת (אֵלּוּ) הַתְּחִיָּק – בְּבְרִיאָה, בְּיִצְרָה, בְּעִשְׂיָה. וְהָרִי נֹאמֵר הַסּוּד שֶׁל כָּל אֶחָד וְאֶחָד כָּאן. כְּנֶגֶד בְּרִיאָה – וַיִּקַּח מִיָּדָם, דְּבָר שֶׁלֹּא הָיָה בּוֹ עַד עֲכָשׁוּ כְּלוּם. כְּנֶגֶד יִצְרָה – וַיִּצֹר אוֹתוֹ בְּחֶרֶט. כְּנֶגֶד עִשְׂיָה – וַיַּעֲשֶׂהוּ עֲגֹל מִסְכָּה. מִי רָאָה בְּבִשְׁפִים הָאֵלֶּה בְּכָל הָעוֹלָם?

The magicians manipulated Aaron to connect to the three worlds of Briah (Creation), Yetzirah (Formation) and Asiah (Action). It is revealed from the verse; Exodus 32:4

“וַיִּקַּח מִיָּדָם וַיִּצֹר אוֹתוֹ בְּחֶרֶט וַיַּעֲשֶׂהוּ עֲגֹל מִסְכָּה וַיֹּאמְרוּ אֵלֶּהֶּיךָ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הָעֲלוּךְ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם.”
 “He took this from their hand, and formed it with a graving tool and made it into a molten calf; and they said, “This is your god, O Israel, who brought you up from the land of Egypt.”

‘He took’ implies the world of Creation because Aaron took something new, which was their gold that he didn’t have before. New things created in the world of Creation.

‘He formed’ implies the world of Formation. A newly created thing is the force in the world of Creation and it is formed and defined in the world of Formation.

‘He made it into a molten calf’ implies the world of Action, where the ‘things’ from above are manifested.

83. הַשֵּׁתָּא אֵיית לְמִימֵר, וְכִי לָא כְּתִיב וְאַשְׁלִיכְהוּ בָּאֵשׁ, וְכִי יִתִּיר, וְכִדִּין וַיֵּצֵא הָעֲגֹל הַזֶּה. וְהַשֵּׁתָּא אַתְּ אִמְרַת וַיַּעֲשִׂהוּ עֲגֹל מִסְכָּה אֱלָא זֶס וְשָׁלוּם דְּאַהֲרֹן עֲבִיד, וְקָרָא אוֹכּוּז דְּכְתִיב וַיִּקְחוּ אֶת הָעֲגֹל אֲשֶׁר עָשׂוּ. אֲבָל מִמֶּה דְּכְתִיב וַיִּקְחוּ מִיָּדָם, וְכְתִיב וַיִּצֹר אוֹתוֹ. מִזִּיכָּל דְּתִרִין אֲלִין, אַתְתָּעֲבִיד כְּלָא. כְּבִיכּוּל הוּא עֲבִיד לִיה, דָּאִי תִרִין אֲלִין לָא הָווּ, לָא אַתְתָּעֲבִיד וְכִי לָא נִפְקָ לְאוֹמְנוֹתָא. אֲבָל מֵאֵן גָּרַם דְּאַתְתָּעֲבִיד. אֵינִין תִּרִין. (כְּבִיכּוּל וַיַּעֲשֶׂהוּ אִיהוּ וְדָאִי עָשָׂהוּ) בְּעוֹד דְּאִיהוּ לְקִחוּ מִיָּדָם, אֵינִיהוּ עֲבִידִי זִרְשִׁייהוּ, וּבְלִזְשִׁי בְּפּוֹבִייהוּ, וּבְשִׁכִּי רוּזָא לְתִתָּא, מִן סִטְרָא אֲזִירָא.

83. עֲכָשׁוּ יֵשׁ לּוֹמֵר, וְכִי לָא כְּתוּב וְאַשְׁלִיכְהוּ בָּאֵשׁ, וְכִי יוֹתֵר, וְאֵז וַיֵּצֵא הָעֲגֹל הַזֶּה, וַעֲכָשׁוּ אֶתְּהּ אוֹמֵר וַיַּעֲשִׂהוּ עֲגֹל מִסְכָּה? אֱלָא חֶס וְשָׁלוֹם שְׁאַהֲרֹן עָשָׂה, וְהַכְּתוּב מוֹכִיחַ, שְׁכָתוּב וַיִּקַּח אֶת הָעֲגֹל אֲשֶׁר עָשׂוּ. אֲבָל מִמֶּה שְׁכָתוּב וַיִּקַּח מִיָּדָם וְכָתוּב וַיִּצֹר אוֹתוֹ, מִכֵּן שְׁנֵי אֱלֹהִים נַעֲשֶׂה הֶכָּל. כְּבִיכּוּל הוּא עָשָׂה אוֹתוֹ. שְׁאֵם שְׁנֵי אֱלֹהִים לֹא הָיוּ, לֹא הָיָה נַעֲשֶׂה וְלֹא יוֹצֵא לְאִמְנוֹתָא. אֲבָל מִי גָרַם שְׁנַעֲשֶׂה? שְׁנֵי אֱלֹהִים. (כְּבִיכּוּל וַיַּעֲשֶׂהוּ, הוּא וְדָאִי עָשָׂהוּ) בְּעוֹד שְׁהוּא לּוֹקַח מִיָּדָם, הֵם עָשׂוּ כְּשִׁפְיָהֶם וְלִזְשִׁים בְּפִיָּהֶם, וּמוֹשְׁכִים רוּחַ לְמִטָּה מִהַצֵּד הָאַחֵר.

Exodus 32:20

“וַיִּקַּח אֶת הָעֲגֹל אֲשֶׁר עָשׂוּ וַיִּשְׂרֹף בָּאֵשׁ וַיִּטְחֵן עַד אֲשֶׁר דָּק וַיִּזֶר עַל פְּנֵי הַמַּיִם וַיִּשְׁק אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.”
 “Then he took the calf which they had made, burned it in the fire, and ground it to powder; and he scattered it on the water and made the children of Israel drink it.”

From the story of creating the Golden Calf, we can read that Aaron did the Golden Calf as it says, He took, He Formed and he Made.

The Torah says 'he took the calf which THEY had made', not 'He made' and the Zohar explains that while Aaron, took the gold, Yonos and Yimbrus did their magic and spells, drawing the spirit from the other side into the calf.

Lesson;

The process of creating new things in this world requires four steps/phases.

The world of Emanation, Atzilut is where we get the ideas, These ideas are 'filtered' according to our consciousness. Positive people would get good positive ideas and wicked people would get evil ideas from the other side. We need to pray for good ideas that are gifts from God.

The idea is received for us in the world of Creation, which is the vision and the possibilities of the new idea that 'pops' into our mind/consciousness. In this world, we may experience 'interference' from the other-side that wish to draw this light away from us by transforming the idea to something selfish or temporary.

The planning of executing the idea is in the world of Formation. It is where we go into the small details. The manifestation is in the world of action.

During the process from Creation to Action, we need a strong connection to the Light so the final outcome would be with a strong foundation that benefits others before ourselves.

84. וּמִשְׁכּוֹ תֵּרִין רִוּוּזִין כְּזֹדָא, זֹד מִן דְּכַר, וְזֹד מִן נְקִבָּא. דְּכַר אֶתְלַבֵּשׁ בְּדִיוֹקָנָא דְשׁוֹר. נְקִבָּא בְּדִיוֹקָנָא דְזֻמְבוֹר, תִּירוּוִייהוּ הֵוּ כְּלִילָן כְּזֹדָא. אֲמַאי תֵּרִין אֵלִין. אֵלָא שׁוֹר הָא אֶתְבַּר. זֻמְבוֹר אֲמַאי. בְּגִין דְּזֻרְשִׁין אֵלִין דְּמִצְרָאִי, כְּתִיב בְּהוּ, (יִחְזַקְאֵל כֵּג) אֲשֶׁר בָּשָׂר זֻמְבוֹרִים בָּשָׂרָם.

84. וּמִשְׁכּוֹ שְׁתֵּי רוּחוֹת כְּאַחַת, אַחַת מֵהֶזְכֵּר וְאַחַת מֵהִנְקֵבָה. שְׁכֵשְׁמַתְלַבֵּשׁ הֶזְכֵּר בְּדַמּוּת הַשׁוֹר, הִנְקֵבָה בְּדַמּוּת הַזֻּמְבוֹר, וְשְׁנֵיהֶם הֵיוּ כְּלוּלִים כְּאַחַד. לָמָּה שְׁנֵי אֱלֹהִים? אֵלָא שׁוֹר הָרִי נֶאֱמַר, וְזֻמְבוֹר לָמָּה? מִשּׁוּם שְׁבִמְכִשְׁפִּים הַמִּצְרָאִים הֵלְלוּ כְּתוּב בָּהֶם, (יִחְזַקְאֵל כֵּג) אֲשֶׁר בָּשָׂר זֻמְבוֹרִים בָּשָׂרָם.

The magicians of the Erev Rav drew two spirits together, one male and one female. The spirit of Male dressed in the shape of Ox and the female spirit dressed in the shape of a Donkey.

The male shape formed because the first harmful force of the other side is called 'Ox'. The Donkey shape because it was said about the Egyptian magicians that they have flesh of Donkeys.

85. וְעַל דָּא, כָּל אֵינוֹן דְּיִשְׂרָאֵל דְּמִיתוּ, אֶתְזַבְּרוּ בְּהַדְרֵיהוּ בְּלִבְהוֹן. וּבְגִין דְּהֵווּ תֵּרִין דִּיוֹקָנִין, כְּתִיב אֵלָא אֱלֹהֵיךָ יִשְׂרָאֵל, וְלֹא כְּתִיב זֶה, אֵלָא אֱלֹהֵיךָ יִשְׂרָאֵל, וְלֹא כְּתִיב זֶה, אֵלָא אֱלֹהֵיךָ יִשְׂרָאֵל. שְׁנֵים הֵיוּ כְּאַחַד. אֲשֶׁר הָעֵלֹף מֵאַרְץ מִצְרַיִם, הָעֵלֹף וְלֹא כְּתִיב הָעֵלֹף.

85. וְעַל דָּא, כָּל אֵינוֹן דְּיִשְׂרָאֵל דְּמִיתוּ, אֶתְזַבְּרוּ בְּהַדְרֵיהוּ בְּלִבְהוֹן. וּבְגִין דְּהֵווּ תֵּרִין דִּיוֹקָנִין, כְּתִיב אֵלָא אֱלֹהֵיךָ יִשְׂרָאֵל, וְלֹא כְּתִיב זֶה, אֵלָא אֱלֹהֵיךָ יִשְׂרָאֵל, וְלֹא כְּתִיב זֶה, אֵלָא אֱלֹהֵיךָ יִשְׂרָאֵל. שְׁנֵים הֵיוּ כְּאַחַד. אֲשֶׁר הָעֵלֹף מֵאַרְץ מִצְרַיִם, הָעֵלֹף וְלֹא כְּתִיב הָעֵלֹף.

The verse says, "and they said, 'These are your gods'". The plural form of the verse tells us that the Erev Rav declared it and not Aaron. 'Gods' refer to the two spiritual shapes that were part of the Golden Calf.

86. (שמות לב) ויעשהו עגל מסכה ויאמרו. ויאמר לא כתיב, אלא ויאמרו, האהרן לא אמר מדי. תנינן, (ויקרא ע"ט ע"א) מאה ועשרים וזמשי קנטרין הו ביה.

The word 'מסכה' translated as 'molded' or 'molten' has a numerical value of 125. The Zohar explains that from the word 'אלהים' 'God' of the Holy side to the God of the other side there are 120 arrangements of the word 'אלהים'. For that reason, the Magicians use 120 weight units of Gold for creating the Golden Calf. The added 5 is for the 5 letters of the name 'אלהים'.

87. הין כתיב ויקחו מידם, וכי בידם הו כל אלן קנטרין. אלא מכלל דאיןון קנטרין נטלו מלי ידיהו. והוא ועיר, אסתלק על כלא, כאילו הוה כלא בידיהו.

The 120 units of Gold were very heavy. The Zohar explains that they brought only hands full to Aaron and 'He took this from their hands'. It wasn't the whole quantity but a small amount that represented the entire 120 units of weight.

Lesson;

When we create something new, we better conceal it from others, until it forms the shape that we are looking for. Because external consciousness can impact our actions significantly. The pregnancy of a woman is not visible for the first three months in order to protect the baby in its first and important stage of development.

Similarly, with every new idea that we wish to bring to action, we better conceal it from any eye or ear that is not ready to support us. We may not have wicked magicians around us but every unkind consciousness or jealousy could negatively affect our actions.

88. תא וזוי, מה כתיב וירא אהרן ויבן מזבח לפניו. אי וסידא קדישא, כמה רעותה הוה לטב, ולא ידעת לאסתמרא. ביון דארמי ליה בנורא, אתתקף וזילא דסטרא אזורא תמן בנורא, ונפק (דף קצ"ג ע"א) דיוקנא דשור, כמה דאתמר בתרין משיכין דסטרא אזורא. מיד וירא אהרן. מהו וירא אהרן. זמא דסטרא אזורא אתתקף, מיד ויבן מזבח לפניו, דאלמלא דאקדים ובנה מזבח דא, עלקא אתהדר לזרבנא.

Exodus 32:5

"וירא אהרן ויבן מזבח לפניו ויקרא אהרן ויאמר חג ליהוה מחר"

"So when Aaron saw it, he built an altar before it. And Aaron made a proclamation and said, 'Tomorrow is a feast to YHVH'"

When the Magicians of the Erev Rav threw the gold into the fire, the image of the Ox came out with the forces of Ox and Donkey from the other-side. Aaron realized that the power of the other-side is growing stronger. He didn't plan for this outcome and to remedy the situation he immediately built an altar to God, before the force of the other-side matured to a point that can't be stopped and bring destruction on the world.

89. לְלִסְטִים דְּהוּה נָפִיק לְקַפְזוּא וּלְקַטְלָא בְּנֵי זֵשׂא, זֻמָּא לְגִיזְנָא דְּמַלְכָּא, דְּהָהוּא לִסְטִים נָפִיק בְּזוּיָלָא תַקִּיף מָה עָבַד הָהוּא לְגִיזְנָא, אֲשֶׁתִּדְּל בְּהָדֵי מַלְכָּא לְנִפְקָא בְּאַרְזוּא. וּבְמִשִּׁיף לִיה הָהוּא לְגִיזְנָא בְּהָהוּא אַרְזוּא, עַד דְּאֵזִיל הָהוּא לִסְטִים בְּהָהוּא אַרְזוּא, זֻמָּא דִּיּוֹקְנָא דְּמַלְכָּא קָאִים קָמִיָּה, בֵּין דְּזֻמָּא לִיה לְמַלְכָּא דְּהוּה אֵזִיל קָמִיָּה בְּאַרְזוּא, מִיָּד נִרְתַּע וְאַתְדָּר לְאַוּזָרָא.

89. לְלִסְטִים שֶׁהָיָה יוֹצֵא לְאַבְד וּלְהַרֵּג בְּנֵי אָדָם, רָאָה לְגִיזוֹן הַמֶּלֶךְ שְׁאוֹתוֹ הַלִּסְטִים יוֹצֵא בְּכַח חֲזָק, מָה עָשָׂה אוֹתוֹ לְגִיזוֹן? שִׁדֵּל אֶת הַמֶּלֶךְ לְצֵאת לְדֶרֶךְ, וּמִשִּׁיף אוֹתוֹ הַלְגִּיזוֹן לְאוֹתָהּ הַדֶּרֶךְ. בְּשַׁעֲדִין הַלִּסְטִים הוֹלֵךְ בְּאוֹתָהּ הַדֶּרֶךְ, רָאָה דְמוּת הַמֶּלֶךְ עוֹמֶדֶת לִפְנָיו. בֵּין שֶׂרָאָה אֶת הַמֶּלֶךְ שֶׁהָיָה הוֹלֵךְ לִפְנָיו בְּדֶרֶךְ, מִיָּד נִרְתַּע וְחָזַר לְאַחֹר.

To explain this situation the Zohar brings an analogy of a bandit with strong force blocking a major road. The king's general asked the king to join him and when the bandit saw that the king comes on the same road, he got scared and retreated.

90. כִּךְ וַיֵּרָא אֶהֱרֹן דְּסִטְרַא אֲזוּרָא אֲתַקִּיף, אֲזוּזִיד בְּאַסּוּוֹתָא, וְאַתְקִיף בְּסִטְרַא קְדוּשָׁה וְשׁוּי לִיה קָמִיָּה. בֵּין דְּזֻמָּא סִטְרָא בִּישָׂא דִּיּוֹקְנָא דְּמַלְכָּא דְּקָאִים קָמִיָּה, מִיָּד אֲתַדָּר לְאַוּזָרָא, וְאַתְזוּלֵשׁ תַּקִּיפִיָּה וְזוּיָלִיָּה, דְּהָא אֲתַתְקִיף, (מִיָּד וַיֵּבֶן מִזְבֵּחַ לִפְנָיו) וּבְזֻבְזוֹ דָּא אֲתַגְבֵּר, וְאַתְזוּלֵשׁ סִטְרָא אֲזוּרָא.

90. כִּךְ וַיֵּרָא אֶהֱרֹן שֶׁהָיָה הָאֲחֵר מִתְגַּבֵּר, אֲחִי בְּרַפּוּאָה וְהַחֲזִיק בְּצַד הַקִּדְשָׁה וְשָׂם אוֹתוֹ לִפְנָיו. בֵּין שֶׂרָאָה הָצַד הָרַע אֶת דִּיּוֹקְנֵי הַמֶּלֶךְ שְׁעוֹמֵד לִפְנָיו, מִיָּד חָזַר לְאַחֹר וְנִחְלַשׁ כַּחוֹ וְחִילּוֹ, שֶׁהָיָה הַתְּחִזָּק, (מִיָּד וַיֵּבֶן מִזְבֵּחַ לִפְנָיו) וְהַמְּזַבֵּחַ הָיָה הַתְּגַבֵּר, וְנִחְלַשׁ הָצַד הָאֲחֵר.

Similarly, when Aaron saw that the other-side getting stronger, he built the Altar to get strength and draw the Holy Light from the King. The Altar has the aspect of Malchut receiving the Light from the upper Sefirot. When the other-side saw the Light of the Holy king in front of him, his power weakened.

Lesson;

Sometimes we fail to follow the light and the negative side gets a stronger influence on us. The other-side wishes to control us and push us away from the righteous path.

The remedy is to make actions that connect us to the Light. Stopping the negative influence is done by the quick action of Tzedakah because it connects us to Yessod and the Light. The other other-side hates that and move away. Even putting a few coins in a Tzedakah jar at home is good enough if followed by Psalms listed below and Zohar's study.

We should never give up, even if we see the negative side hovering on us like a depressing dark cloud.

For protection from negativity and for spiritual uplifting read the following Psalms. They have the aspect of building a quick altar to draw light.

Psalms 23:4 "Even though I walk through the valley of the shadow of death, I fear no evil, for You are with me; Your rod and Your staff, they comfort me."

Read Psalms chapters 20, 130, 142

Follow with Zohar study and B"H only success and good news.

91. תָּא זִזְי מִיָּה כְּתִיב (שמות לב) וַיִּקְרָא אֶהֱרֹן וַיֹּאמֶר זִזְי כִּי מִיָּזָר. זִזְי כִּי, וְלֹא לַעֲגֹל. וְלִסְטֵר קְדוּשָׁה עֲבָד, וְלִסְטֵר קְדוּשָׁה קָרָא וַאֲמַר. וְדָא אֲסוּוּתָא אֶקְדִּים, דְּאֵלְמָלָא דְעֵבֶד דָּא, לֹא קָאִים עֲלֵמָא עַל קִיּוּמִיהָ, וְעַם כָּל דָּא, לֹא שְׂכִיף רִיגְוִיָּה מֵאֶהֱרֹן, אִף עַל גַּב דְּלֹא אֲתַכּוּן לְבִישׁ.

91. בא וראה מה כתוב, ויקרא אהרן ויאמר חג לה' מחר. חג לה', ולא לעגל. ולצד הקדשה עשה, ולצד הקדשה קרא ואמר. וזו הרפואה שהקדים, שאלמלא עשה את זה, לא עמד העולם על מקומו, ועם כל זה לא שכף רגזו מאהרן, אף על גב שלא התבונן לרע.

Aaron built the Altar and declared "Tomorrow is a feast to YHVH". He didn't mention the Golden Calf of the Erev Rav because he connected the Altar to the Holy side and saved the world from collapsing to the other-side. Even though Aaron didn't mean to cause harm and mitigated the situation, God was still angry with him.

92. אָמַר לוֹ הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֶהֱרֹן, שְׁנֵי אֱלִין מִשְׁכּוֹ כֹּף לְמִיָּה דְבָעוּ. זִזְיָה, תֵּרִין בְּנֵי יִפְלוּ, וְעַל זִזְבָּא דָּא יִתְפַּסְקוּן (ס"א ובחובא דא יתפסון) הָדָא הוּא דְכְּתִיב, (דברים ט) וּבָאֶהֱרֹן הַתְּאֲנָף יְיָ מֵאֵד לְהַשְׁמִידוֹ. מֵאֵי לְהַשְׁמִידוֹ. אֱלִין בְּנֵי, כְּמִיָּה דָּאֵת אָמַר (עמוס ב) וְאֲשַׁמִּיד פְּרִי מִמֶּעַל, דְּפִרִי דְּבֵר זֵנִי בְנֵי אִינוּן.

92. אמר לו הקדוש ברוך הוא, אהרן, שני המכשפים הללו משכו אותך למה שרצו, חייך ששני בנים יפלו, ועל החטא הזה ימותו (ובחטא הזה הם יתפסו). זהו שכתוב (דברים ט) ובאהרן התאנף ה' מאד להשמידו. מה זה להשמידו? אלו בנים, כמו שנאמר (עמוס ב) ואשמיד פרי ממעל, שפריו של אדם אלו הם בנים.

Deuteronomy 9:20

”וּבָאֶהֱרֹן הַתְּאֲנָף יְהוָה מֵאֵד לְהַשְׁמִידוֹ וְאֵתְפַלֵּל גַּם בְּעַד אֶהֱרֹן בְּעַת הַהוּא”

“And YHVH was very angry with Aaron and would have destroyed him; so I prayed for Aaron also at the same time.”

The Holy One Blessed be He told Aaron that because he allowed the two magicians to manipulate him, his two sons will fall because of this sin.

Taking the life of Aaron's sons is the aspect of 'destroying him' because children are considered as the 'fruits' of the tree, their father. We learn that from Amos 2:9

”וְאֲנִי הַשְׁמַדְתִּי אֶת הָאֱמֹרִי מִפְּנֵיהֶם אֲשֶׁר כְּגִבָּה אֲרָזִים גְּבָהוּ וְחֹסֶן הוּא כְּאֵלוֹנִים וְאֲשַׁמִּיד פְּרִי מִמֶּעַל וְשִׁרְשֻׁי מִתַּחַת.”

“Yet it was I who destroyed the Amorite before them, Though his height was like the height of cedars And he was strong as the oaks; I even destroyed his fruit above and his root below.”

The Amorite described in this verse as Cedars and Oaks and their children as fruits. The verse describes how God destroyed the Amorite and their children.

93. תָּא זִזְי, אֶהֱרֹן שְׁנֵי לִיָּה לְהֵהוּא מִזְבֵּזוֹ לְפָנָיו, וְעֵגְלָא תֵב לְאִזְזוּרָא. בְּנֵי שְׁוֵי לְסְטֵר אִזְזוּרָא לְפָנָיו, וְסְטֵר קְדוּשָׁה אֶהֱדֵר לְאִזְזוּרָא, דְּכְּתִיב, (ויקרא י) וַיִּקְרִיבוּ לְפָנַי יְיָ, לְפָנַי יְיָ שְׁוֵי. אֲתַפְסוּ בְּזוּזָה דָּא.

93. בא וראה, אהרן שם את אותו מזבח לפניו, והעגל שב לאחוריו. בנים שמו את הצד האחר לפניו, וצד הקדשה חזר לאחור, שכתוב (ויקרא י) ויקריבו לפני ה'. לפני ה' שמו. נתפסו בחטא הזה.

The sin of the Golden Calf was that the Erev Rav brought the force of the other-side to the front while it should always be in the back. Aaron brought the Holy side back to the front, pushing back the Golden Calf and its force to the back.

Aaron's sons, Nadav and Avihu, had good intentions when they brought offerings into the Holy Tabernacle but they didn't have the proper vessel nor the proper time to do the action. Because of that, they brought the other-side in front of YHVH.

Leviticus 10:1

“וַיִּקְחוּ בְנֵי אַהֲרֹן נָדָב וַאֲבִיהוּא אִישׁ מִחֶתֶתוֹ וַיִּתְּנוּ בָהֶן אֵשׁ וַיִּשְׂמוּ עָלֶיהָ קֶטֶרֶת וַיִּקְרְבוּ לִפְנֵי יְהוָה אֵשׁ זָרָה אֲשֶׁר לֹא צִוָּה אֹתָם.”

“Then Nadab and Abihu, the sons of Aaron, each took his censer and put fire in it, put incense on it, and offered strange fire before YHVH, which He had not commanded them.”

94. אַהֲרֹן זָוָע, דְּבִין כַּף יִימֵי מִשְׁהָ, וְעַל דָּא הָהוּא מִזְבֵּחַ לֹא סְתִיר לִיה מִשְׁהָ, דְּאִילוּ הָוָה כְּמָה דְּזִשְׁבִּין בְּנֵי נְשִׂא, מְלָה קְדָמָא דְּאִבְעֵי לְמִשְׁהָ, לְנִתְצָא לְהָהוּא מִזְבֵּחַ אֲצִרְיָה, כְּמָה דְּנָבִי עָדוּ עַל מִזְבֵּחַ דְּבֵית אֵל, וְנִבְאָתִיהָ עַל הָהוּא מִזְבֵּחַ הָוָה. אֲבָל הָכָא מְלָה אֲזִירָא הָוָה כְּמָה דְּאִתְבָּר. וְכִתִּיב, וַיִּקְחוּ אֶת הָעֵגֶל אֲשֶׁר עָשׂוּ, וְלֹא כִתִּיב וַיִּנְתֵּן אֶת הַמִּזְבֵּחַ.

94. אַהֲרֹן חָשַׁב, שְׁבִינִתִּים יָבֵא מִשְׁהָ, וְלָכֵן אֶת אוֹתוֹ מִזְבֵּחַ לֹא הָרַס מִשְׁהָ, שְׁאֵלוּ הָיָה כְּמוֹ שְׁחֹשְׁבִים בְּנֵי אָדָם, הַדָּבָר הָרִאשׁוֹן שֶׁהָצִטְרַךְ מִשְׁהָ – לְנִתֵּן אֶת אוֹתוֹ מִזְבֵּחַ הָיָה צָרִיךְ, כְּמוֹ שֶׁהִתְנַבֵּא הַנְּבִיא עָדוּ עַל הַמִּזְבֵּחַ בְּבֵית אֵל, וְנִבְאָתוֹ עַל אוֹתוֹ מִזְבֵּחַ הָיָה. אֲבָל כָּאן הָיָה דָּבָר אַחֵר כְּמוֹ שֶׁנִּתְבָּרַר. וְכִתּוּב וַיִּקַּח אֶת הָעֵגֶל אֲשֶׁר עָשׂוּ, וְלֹא כִתּוּב וַיִּנְתֵּן אֶת הַמִּזְבֵּחַ.

The Erev Rav pushed to make their own God because they didn't believe that Moses will come down from the mountain after forty days. Aaron thought that while he is keeping the Erev Rav busy with preparing the Golden Calf, Moses would come and resolve the situation.

When Moses came down he took the Golden Calf and destroyed it. He didn't touch the Altar that Aaron built because it was holy.

Exodus 32:20

“וַיִּקַּח אֶת הָעֵגֶל אֲשֶׁר עָשׂוּ וַיִּשְׂרֹף בָּאֵשׁ וַיִּטְחֵן עַד אֲשֶׁר דָּק וַיִּזֶר עַל פְּנֵי הַמַּיִם וַיִּשָּׁק אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.”

“Then he took the calf which they had made, burned it in the fire, and ground it to powder; and he scattered it on the water and made the children of Israel drink it.”

Lesson;

God's anger is the effect/judgment of a cause created by an action that is a disconnection from the Light. Aaron was on a high level and should have known better on how to deal with the magicians of the Erev Rav. His altar was not enough to repair the spiritual damage. When Moses came down from the mountain and saw the Erev Rav celebrating their new God, the Tablets of the Torah broke. Later he was invited by God to come up again and receive a different Torah. The second Torah was on a level that requires a Tikun process.

As we grow spiritually we have a greater responsibility for our actions. Our awareness and consciousness have a greater spiritual impact.

With a bigger vessel, we can receive more light and at the same time, we may cause a greater judgment by doing wrong.

The key is always to keep moving forward with positive and accept any correction sent down to us.

95. תָּא זִוְי וַיִּקְרָא אֶהָרָן. אֶכְרִיז אִיהוּ בְּקָלָא וְאָמַר. כְּתִיב הֶכָּא וַיִּקְרָא וַיֹּאמֶר, וְכִתִּיב בִּיּוֹנָה (יוֹנָה ג) וַיִּקְרָא וַיֹּאמֶר, מָה לְהִלָּךְ כְּרִיז לְדִינָא, אוֹף הֶכָּא כְּרִיז לְדִינָא. זִוְג לִיז' מוֹזָר, גְּבִי גְבוּאָה בְּהֵהוּא רִיזוּ דְּמִזְבֵּחוֹ, דְּזִמִּין דִּינָא לְשִׁרְיָא עָלֵיהּ. זִוְג לִיז', לְמַעַבְדָּא בְּכוּ דִינָא.

Jonah 3:4

”וַיֵּחַל יוֹנָה לְבוֹא בְּעִיר מִחֶלֶק יוֹם אֶחָד וַיִּקְרָא וַיֹּאמֶר עוֹד אַרְבָּעִים יוֹם וְיִנְיָה נִהְפָּכֶת.”

“Jonah set out on the first day of his walk in the city and proclaimed and said, “In forty days Nineveh will be demolished!”

The words “proclaimed and said” exist in the two verses. It implies that judgment is near. Aaron received a prophetic message that bestowed on him from the Holiness of the Altar that he just built. He knew that judgments would come to the people.

96. וְתַלְתּ דִּינִין הָיוּ, זִוְר, וַיִּזְוֹף יִי אֶת הָעָם. וְזִוְר, בְּבִיז' לִי. וְזִוְר, דְּאִשְׁקִי לְבִיז' יִשְׂרָאֵל. וְהִינֵנוּ זִוְג דְּבִיז' לִי. לִיז', דְּוִיזְוֹף יִי. מוֹזָר, דְּאִשְׁקִי לֹון מִשָּׁה. וּבֵיתוֹ בְּהֵהוּא לִילִיא, וְלְמוֹזָר אִשְׁתְּכוּזוֹ נְפִיזוֹן וּבִיתוֹן. וְאִיזוֹן מִיִּין הָיוּ מְכַשְׁפִּין בְּמַעֲיָהוֹן כָּל לִילִיא, וּבְצַפְרָא אִשְׁתְּכוּזוֹ מוֹתִין, וְעַל דָּא זִוְג לִיז' מוֹזָר. וְכָל אִסּוּתָא דְּעַבְדָּא אֶהָרָן, בְּגִין דְּכִתִּיב וַיִּבֶן מִזְבֵּחוֹ לְפָנָיו.

There were three judgments;

One was the plague on the people.

Exodus 32:35

”וַיִּגַּף יְהוָה אֶת הָעָם עַל אֲשֶׁר עָשׂוּ אֶת הָעֵגֶל אֲשֶׁר עָשָׂה אֶהָרָן.”

“So YHVH plagued the people because of what they did with the calf which Aaron made.”

Another judgment inflicted when Moses sent the Levites to kill those who participated in the sin of the Golden Calf.

Exodus 32:28

”וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי-לֵוִי, כְּדִבְרֵי מֹשֶׁה; וַיִּפֹּל מִן-הָעָם בַּיּוֹם הַהוּא, כִּשְׁלֹשֶׁת אֲלָפֵי אִישׁ.”

“So the sons of Levi did according to the word of Moses. And about three thousand men fell that day.”

The third judgment was when Moses burnt the Golden Calf to dust and spread it over the water where the Israelites were drinking from. Those who desired the Golden Calf didn't wake up in the morning.

Exodus 32:20

”וַיִּקַּח אֶת-הָעֵגֶל אֲשֶׁר עָשׂוּ, וַיִּשְׂרֹף בָּאֵשׁ, וַיִּטְחֵן, עַד אֲשֶׁר-דָּק; וַיִּזְר על-פְּנֵי הַמַּיִם, וַיִּשְׂק אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.”

“Then he took the calf which they had made, burned it in the fire, and ground it to powder; and he scattered it on the water and made the children of Israel drink it.”

97. תָּא וְזוּי, (ההוא מזבח דקדושה הוה) דְּכְתִיב וַיֵּרָא
 אֶת הָעֵגֹל וּמִזְבְּחוֹתָיו, וְאָלוּ מִזְבְּחוֹ לֹא כְתִיב. דְּהָא אֲהָרֹן
 מְנַדֵּעַ הָיָה יָדַע, דְּכְתִיב, (שמות כב) וַיֵּבֶן לְאֱלֹהִים
 יִזְוָרֵם בְּלִתֵּי לִי לְבָדּוֹ, וְדָאִי אֲשֶׁתִּיב אֲהָרֹן בְּעֵיטָא
 טָבָא דְרַבֵּר לְנַפְשִׁיהּ, וְכֹלָא בְרַעְיוֹתָא שְׁלִים טָב, דְּלֹא
 אֲתַכְּוִין לְבִישׁ.

97. בא ויראה, (אותו מזבח של קדשה
 היה) שכתוב וירא את העגל ומחלת, ואלו
 מזבח לא כתוב. שהרי אהרן ידיעה היה יודע
 שכתוב (שמות כב) זבח לאלהים יחרם
 בלתי לה לבדו, ודאי נצל אהרן בעצה טובה
 שהנהיג לנפשו, והכל ברצון שלם טוב, שלא
 התכונן לרע.

Exodus 32:19

”וַיְהִי, כַּאֲשֶׁר קָרַב אֶל-הַמַּחֲנֶה, וַיֵּרָא אֶת-הָעֵגֹל, וּמַחֲלָת.”

“So it was, as soon as he came near the camp, that he saw the calf and the dancing.”
 The verse doesn't mention the Altar because Moses saw the evildoers and their actions.
 Aaron dedicated the Altar to YHVH with a pure heart and that saved himself from the
 harsh judgment that inflicted upon the people. As we explained above, his sons carried
 the judgment for his faults.

Lesson;

The Golden Calf is a symbol of the dependency on the material world. The Erev Rav
 were desperate when they didn't see Moses back from the mountain with new 'magic'
 tools that they experience in Egypt.

They went immediately to create their own 'god' made out of gold, a material that
 expresses the Left and desire. As with every material, its state is temporary and can
 be broken down and disappear into dust.

The world is experiencing nowadays a fight against an evil Coronavirus that disrupts
 every aspect of our lives. Rich and poor people, celebrities, politicians or forgotten
 homeless in a dark alley, may all be affected equally by this virus.

The lack of faith in YHVH rush people to embrace their 'gold' by accumulating food at
 home and sell their investment in stocks etc.

If a person gets sick and on his deathbed, he realizes that all his 'gold' doesn't worth
 another moment of life.

Those with faith know that elevated life begins for them at the time of death.

We are closer to the month of Nisan and the holiday of Passover when we can achieve
 true freedom. Nisan begins the year for calculation of tithing. It is most advisable to
 calculate the yearly tithe and share the balance of your tithe among those channels of
 Light that benefit our souls and help us grow our spiritual vessel.

The month of Nisan as the first month of the year starts a new cycle of Life and when
 we start it without debts we are free from slavery to the Golden Calf of this world.

This is pure spiritual teaching and not a direct solicitation to give to the Daily Zohar.
 Obviously the DZ project would appreciate the support and do more but the key is to
 give and be free because when we give from our 'gold' we transform the 'vacant' space
 with pure light that benefits and protects us when we need it the most in our lives.

A story that I heard recently from Rabbi Y. Yosef Pinto.

There was a rich man that gave to charities and even helped in building a big Yeshiva
 for Torah studies. He also supported the students until one day he lost all his fortune.
 He used to come and sit outside the Yeshiva and listen to the students discussing
 Torah studies. One time a student asked the man; “Don't you have regrets giving us
 this building, you would have left with a lot of money”.

The man answered "Are you kidding? I don't have even a small regret. This building is all I have left!"

We learn that the good deeds we do are the 'investment' that we can never lose and it always giving, even beyond life in this world.

Make a list of those who benefit you and start investing for unlimited ROI (return on investment). Do that before Rosh Chodesh Nisan (This year is on March 25th, 2020).

98. אמר ליה רבי אלעזר, אבא ודאי הכי הוא, וישראל לא הווי. אבל ירבועם דעבד עגלין, הא ישראל הווי, ועגל עבדו. אמר ליה ודאי, ואוקמוה, אבל ירבועם זוטא והזוטא, ולא כמות דאמרו. דודאי זוטא בישא עבד ובמלכות זוטא.

99. אמר ירבועם, ודאי ידענא דהא סטר קדושה לא שריא, אלא בלבא דכל עלמא, ודא ירושלם. אנא לא יכולנא לאמשיכא להווא סטר הכא, מה אעביד. מיד (מלכים א יב) ויועץ המלך ויעש וגו'. נטל עיטא בישא, אמר הא (דף קצ"ג ע"ב) סטרא אזורא, דאתמשיכא מיד לכל אתר. וכל שכן בארעא דא, דתיאובתיה לאשראה בגויה, אבל לא יכול לאתלבשא אלא בדיוקנא דשור.

100. תרין עגלים אבאי. אלא אמר ירבועם, (ס"א במצרים ובמדברא) במדברא הווי אינן זורשין, דכתיב, (יחזקאל כג) בשר זמורים בשרם. (ס"א לאאינון מצרים אלא) הכא, אינן תרין ריוזין בישין, יתלבשו כדקא זוזי לון, דכר ונוקבא אינן. דכר הוה בבית אל, ונוקבא הוה בדרן. ומוזו דכתיב, (משלי ה) נפת תטפנה שפתי זרה, אתמשיכו ישראל אבתרה יתיר, דכתיב וילכו העם לפני האזור עד דן. ובגין כך תרין עגלין הווי. ובשיף לון ירבועם בארעא קדישא, והוה זוטא עליה ועל ישראל, ומנע ברבאן בן עלמא. ועליה כתיב (משלי כח) גוזל אביו ואמו וגו'.

101. ועל דא הווי עגלין, דהא לבושה קדמאה דמתלבש סטרא אזורא שור איהו, (קצ"א ע"א) כמות דאתמר. ואי תימא אבאי איהו עגל ולא שור. אלא

98. אמר לו רבי אלעזר, אבא, ודאי כך הוא, וישראל לא היו. אבל ירבועם שעשה עגלים, הרי ישראל היו, ועגל עשו. אמר לו, ודאי, ופרשוה, אבל ירבועם חטא והחטיא, ולא כמו שאמרו. שודאי חטא רע עשה, ובמלכות חטא.

99. אמר ירבועם, הרי ודאי שהרי צד הקדשה לא שורה אלא רק בלב כל העולם, וזו ירושלים. אני לא יכול למשך את אותו הצד לכאן, מה אעשה? מיד – (מלכים א יב) ויועץ המלך ויעש וגו'. נטל עצה רעה. אמר, הרי הצד האחר שנמשך מיד לכל מקום, וכל שכן בארץ הזו, שתשוקתו לשרות בתוכה, אבל לא יכול להתלבש אלא רק בדמות של שור.

100. שני עגלים למה? אלא אמר ירבועם, (במצרים ובמדבר) במדבר היו אותם מכשפים, שכתוב (יחזקאל כג) בשר חמורים בשרם. (לא אותם מצרים, אלא) כאן אותן שתי רוחות רעות יתלבשו בראוי, זכר ונקבה הם. שהרי הזכר היה בבית אל, והנקבה היתה בדרן. ומתוך שכתוב נפת תטפנה שפתי זרה, נמשכו ישראל אחריו יותר, שכתוב וילכו העם לפני האחד עד דן. ומשום כך היו שני עגלים, ומשך אותם ירבועם לארץ הקדושה, והיה חטא עליו ועל כל ישראל, ומנע ברכות מן העולם, ועליו כתוב (משלי כח) גוזל אביו ואמו וגו'.

101. ועל פן היו העגלים, שהרי הלבוש הראשון שמתלבש הצד האחר הוא שור, כמו שנתבאר. ואם תאמר, למה הוא עגל ולא שור? אלא ודאי כך ראוי, וכן בכל

הַעֲדָדִים, רֹאשִׁית הַלְבוּשׁ הוּא קָטָן, וְהָרִי בֶּאֱרֶנוּ.

102. וְלָכֵן, בְּנֵי אֱהוֹבִי, בִּינוֹן שְׂרָצוּ אֱלֹהִים, וּבְצַד שֶׁל אֱלֹהִים נִבְנָה הַמַּעֲשֶׂה, הָאֱלֹהִים הַקְדוֹשׁ, הָאֵם, שְׁאוֹחֹת תְּמִיד בְּזֹרֵעַ הַמֶּלֶךְ וּמַעֲלָה אֶת הַרְצוּעָה, לֹא הִיטָה שֶׁם, וְהַצֵּטְרֵךְ מִשָּׁה לִהְיוֹת שֶׁם בְּמִקְוֶמָה. בִּינוֹן שְׂרָמָו לֹא הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, הַסֵּתֶכֶל.

103. שְׁלֹשׁ פְּעָמִים רָמָז לֹא, אִי מִשָּׁה הַרְעָה הַנֶּאֱמָר, כְּמָה חֲזָק כֹּחַ, כְּמָה גְבוּרָתָהּ גְדוּלָּה. שְׁלֹשׁ פְּעָמִים רָמָז לֹא, שְׁכָנוּב וְעֵתָה הַנִּיחָה לִי – הָרִי אֶחָד. וְיִחָר אִפִּי בָהֶם וְאֶכְלֶם – הָרִי שְׁתֵּים. וְאֶעֱשֶׂה אוֹתָהּ לְגוֹי גְדוֹל – הָרִי שְׁלֹשׁ. חֲכָמָתוֹ שֶׁל מִשָּׁה בְּשִׁלְשֶׁת הַרְמָזִים הַלָּלוּ. אֶחָד בְּזֹרֵעַ יְמִינוֹ – בְּנִגְדַּת הַנִּיחָה לִי. אֶחָד בְּזֹרֵעַ שְׂמָאלוֹ – בְּנִגְדַּת וְיִחָר אִפִּי בָהֶם וְאֶכְלֶם. הַתְּחַבֵּק בְּגוֹף הַמֶּלֶךְ – בְּנִגְדַּת וְאֶעֱשֶׂה אוֹתָהּ לְגוֹי גְדוֹל. וּבְשִׁתְּחַבֵּק בְּגוֹף, וְשְׁתֵּי זְרוּעוֹת מִצַּד זֶה וּמִצַּד זֶה, לֹא יָכוֹל לְהִתְנַעֵנֵעַ לְצַד בְּעוֹלָם. זֶה הִיטָה חֲכָמָתוֹ שֶׁל מִשָּׁה, (שְׁבַדְבְּרִי) שְׁמִינִי רְמָזִים שֶׁל הַמֶּלֶךְ הַכִּיר בְּכָל אֶחָד מֵהֶם מֵאִיָּה מְקוֹם יַחְזִיק, וּבְחֲכָמָה הוּא עֹשֶׂה.

104. בָּאוּ רַבִּי אֶלְעָזָר וְהַחֲבָרִים וְנִשְׁקָו יָדָיו. הִיָּה שֶׁם רַבִּי אַבָּא. אָמַר, אֶלְמָלָא לֹא בָּאֲתִי לְעוֹלָם אֶלָּא לְשִׁמְעַת אֶת זֶה – דִּי לָנוּ. בְּכָה וְאָמַר, וַיְרַבֵּי בְּשִׁתְּסִתְּלָק מִן הָעוֹלָם, מִי יֵאִיר וַיִּגְלֶה אֹרוֹת הַתּוֹרָה? דְּבָר זֶה בְּחֻשְׁבָּה נִסְתָּר עַד עַכְשָׁיו, שִׁינְעָא מִשָּׁם, וְהָרִי מֵאִיר עַד רוֹם הַרְקִיעַ, וּבְכִסָּא הַמֶּלֶךְ הוּא רְשׁוּם, וְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂמַח עֲכָשׁוּ בְּדָבָר הַזֶּה. וְכִמְהָ שְׂמַחָה עַל שְׂמַחָה נִסְפָּה מִלְפָּנֵי הַמֶּלֶךְ הַקְדוֹשׁ. מִי יַעֲיִיר דְּבָרֵי חֲכָמָה בְּעוֹלָם הַזֶּה בְּמוֹתָהּ.

105. בֹּא וּרְאֵה, טָרַם חֲטָא אָדָם, הִיָּה עוֹלָה וְעוֹמֵד בְּחֲכָמָת הָאוֹר הָעֲלִיוֹן, וְלֹא הִיָּה נִפְרָד מִעַץ הַחַיִּים. בִּינוֹן שְׁהַגְדִּיל תְּשׁוּקָתוֹ לְדַעַת

וְדָאִי כֹף אֶתְּוֹזִי, וְכֹן בְּכָל סִטְרִין, שִׁירוּתָא דְּלִבּוּשָׁא זֻטָּא אִיהוּ, וְהָא אוֹקִימָנָא.

102. וְעַל דָּא בְּנֵי רוֹזִימָאִי, בִּינוֹן דְּאֱלֹהִים בְּעוֹ, וּבְסִטְרֵי דְּאֱלֹהִים אֶתְבְּנִי עוֹבְדָא, אֱלֹהִים קְדִישָׁא, אִימָא, דְּאֶזְוִידֵת תְּדִיר בְּדְרוּעָא דְּמִלְכָּא, וְסִלִּיקֵת רְצוּעָה, לֹא הָיוּ תַּמּוֹן, וְאֶצְטְרִיךְ לִיהָ לְמִשָּׁה לְמַהוּי תַּמּוֹן בְּאַתְרָהּ, בִּינוֹן דְּאֶנְקִיד לִיהָ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, אֶסְתֵּכֶל.

103. תִּלְתָּ וְזִמְנִין אֶנְקִיד לִיהָ, אִי מִשָּׁה רַעִיָּא מִהִימָנָא, כְּמָה זִיכְרָהּ תַּקִּיף, כְּמָה גְבוּרָתָהּ רַב, תִּלְתָּ וְזִמְנִין אֶנְקִיד לִיהָ, דְּכִתִּיב וְעֵתָה הַנִּיחָה לִי הָא נֹד. וְיִזְוֹר אִפִּי בָהֶם וְאֶכְלֶם, הָא תְּרִין. וְאֶעֱשֶׂה אוֹתָהּ לְגוֹי גְדוֹל, הָא תִּלְתָּ. וְזִכְמָתָא דְּמִשָּׁה בְּתִלְתָּ נְקוּדִין אֶלֶין. אֶזְוִיד בְּדְרוּעָהּ יְמִינָא, לְקַבֵּל הַנִּיחָה לִי. אֶזְוִיד בְּדְרוּעָהּ שְׂמָאלָא, לְקַבֵּל וְיִזְוֹר אִפִּי בָהֶם וְאֶכְלֶם. אֶתְוֹבֵק בְּגוֹפָא דְּמִלְכָּא, לְקַבֵּל וְאֶעֱשֶׂה אוֹתָהּ לְגוֹי גְדוֹל. וְכֹד אֶתְוֹבֵק בְּגוֹפָא, תְּרִין דְּרוּעִין מִסִּטְרָא דָּא וּמִסִּטְרָא דָּא, לֹא יָכִיל לְאַתְנַעֵנֵעַ לְסִטְרָא בְּעִלְמָא. דָּא הָיוּ זִכְמָתָא דְּמִשָּׁה, (ו"א דְּבִמִּילִי) דְּמִינִי נְקוּדִין דְּמִלְכָּא יָדַע בְּכָל נֹד מִנִּיָּהּ, בָּאֵן אֶתֶר יִתְתַּקֵּף, וּבְזִכְמָתָא עֲבַד.

104. אֶתּוּ רַבִּי אֶלְעָזָר וְזוֹבְרִיא, וְנִשְׁקָו יָדָיו. הָיוּ תַּמּוֹן רַבִּי אַבָּא, אָמַר, אֶלְמָלִי לֹא אֶתִּינָא לְעִלְמָא אֶלָּא לְמִשְׁמַע דָּא, דִּי לָן. בְּכָה וְאָמַר, וַיְרַבֵּי כֹד תִּסְתַּלְּק מִן הָעוֹלָם, מִן מִן יִגְלֶה וַיִּגְלֶה נְהוֹרִין דְּאוֹרִיָּתָא. מִלְּהָ דָּא, בְּזִשׁוּכָא אֶתְטָבֵר עַד הַשְּׁתֵּתָא, דְּנִפְקָה מִתַּמּוֹן, וְהָא גְדִיר עַד רוֹם רְקִיעָא, וּבְכִרְסֵיָא דְּמִלְכָּא רְשִׁיב, וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְזִדִּי הַשְּׁתֵּתָא בְּהָא מִלְּהָ. וְכִמְהָ נֹדֵי עַל נֹדֵי, אֶתְוֹסֵף מִקְבִּי מִלְכָּא קְדִישָׁא. מִן יִתְעַר מִלִּי דְּזִכְמָתָא בְּעִלְמָא דִּין כְּוֹתִיָּהּ.

105. תָּא זֻזִּי, עַד לֹא זֻטָּא אָדָם, הָיוּ סִלִּיק וְקֵאִים (בְּרֹאשִׁית נ"ב ע"ב) בְּזִכְמָתָהּ דְּנְהִירוֹ עֲלָהָה, וְלֹא הָיוּ מִתְּפָרֵשׁ מֵאִילָנָא דְּזִינִי. בִּינוֹן דְּאֶסְגִּי תִּיאֻבָּתָא

ולרדת למטה, נמשך אחריהם, עד שנפרד מעץ החיים, וידע רע ועזב הטוב. ולכן כתוב (תהלים ח) כי לא אל חפץ רשע אתה לא יגרף רע. מי שנמשך ברע, אין לו דיור עם עץ החיים. וטרם שחטאו, היו שומעים קול מלמעלה ויודעים את החכמה העליונה ולא פוחדים. כיון שחטאו, אפלו קול שלמטה לא יכלו לעמד בו.

106. כמו זה, טרם שחטאו ישראל, בשעה שעמדו ישראל על הר סיני, העברה מהם זהמתו של הנחש הזה, שהרי אז בטול של יצר הרע היה בעולם, ודחו אותו מהם, ואז נאחזו בעץ החיים ועלו למעלה, ולא ירדו למטה. אז היו מבירים והיו רואים אספקלריות העליונות, ועיניהם הוארו, ושמחו להכיר ולשמע. ואז חגר אותם הקדוש ברוך הוא בחגורות של אותיות השם הקדוש שלא יוכל לשלט עליהם הנחש הזה, ולא יטמא אותם בבראשונה.

107. כיון שחטאו בעגל, העברו מהם כל אותן הדרגות והאורות העליונים, והעברה מהם חגורת כלי הוצן שהתעטרו מהשם הקדוש העליון, והמשיכו עליהם הנחש הרע במקדם, וגרמו מות לכל העולם. ואחר כך מה כתוב? וירא אהרן וכל בני ישראל את משה והנה קרן עור פניו וייראו מגשת אליו.

108. בא וראה, מה כתוב בראשונה? (שמות יד) וירא ישראל את היד הגדלה. וכלם ראו את ההרים העליונים נאורים באספקלריה המאירה, שכתוב (שם כ) וכל העם ראים את הקולות. ועל הים היו רואים ולא פוחדים, שכתוב זה אלי ואנוהו. אחר שחטאו, פני הסרסור לא היו יכולים לראות. מה כתוב? וייראו מגשת אליו.

למנדע, ולנוזתא לתתא, אתמשיך אבתרייהו, עד דאתפרש מאילנא דזווי, וידע רע ושבך טוב. ועל דא כתיב, (תהלים ה) כי לא אל חפץ רשע אתה לא יגרף רע, מאן דאתמשיך ברע, לית ליה דיורא עם אילנא דזווי. ועד לא נזטאו, היו שמעין קלא מלעילא, וידעין נזכמתא עלאה, ולא דזולי. כיון דזטאו, אפילו קלא דלתתא, לא היו יכלין למיקם ביה.

106. כנוזא דא, עד לא זזאבו ישראל, בשעתא דקיימו ישראל על טורא דסיני, אתעבר מנייהו וזהמא דהאי זוויא, דהא כדן בטול יצר הרע הזה מעלמא, ודזו ליה מנייהו. וכדן אתאזידו באילנא דזווי, וסליקו לעילא, ולא נזזתו לתתא. כדן היו ידעין, והיו נזמאן, אספקלרין עלאין, ואתגהרן עיניהו, ונזדאן למנדע ולמשמע. וכדן נזר לון קודשא בריך הוא, וזגירין דאתון דשמא קדישא, דלא יכיל לשלטאה עליהו האי זוויא, ולא יסאב לון בדפקדמיתא.

107. כיון דזטאו בעגלא, אתעברו מנייהו כל אינן דרגין, ונהורין עלאין, ואתעבר מנייהו וזגירו מניינין, דאתעטרו משמא קדישא עלאה, ואמשיכו עליהו זוויא בישא כמלקדמין, וזרימו מותא לכל עלמא. ולבתר מה כתיב. וירא אהרן וכל בני ישראל את משה והנה (דף קצ"ד ע"א) קרן עור פניו וייראו מגשת אליו.

108. תא זווי, מה כתיב בפקדמיתא, (שמות יד) וירא ישראל את היד הגדולה, וכלהו נזמאן זהרין עלאין, אתגהרין באספקלריא דנהרא, דכתיב, (שמות כ) וכל העם רואים את הקולות. ועל ימא, היו נזמאן ולא דזלין, דכתיב זה אלי ואנוהו, לבתר דזטאו, פני הסרסור לא היו יכלי למזומי. מה כתיב, וייראו מגשת אליו.

109. וְתָא זִוְי, מַה כְּתִיב בְּהוּ (שמות לג) וַיִּתְּנָצְלוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת עֲדִים (ע"ג ע"ב) מִהָר זֹרֵב, דְּאַתְעֵבְרוּ מִנִּייהוּ, אֵינֹן מִזִּינִין דְּאַתְעֵבְרוּ בְּהוּ בְּטוֹרָא דְּסִינִי, בְּגִין דְּלֹא יִשְׁלוּט בְּהוּ הָהוּא זִוְיָא בִּישָׂא, כִּינֹן דְּאַתְעֵבְר מִנִּייהוּ, מַה כְּתִיב, וּמִשָּׁה (רל"ו) יִקְחוּ אֶת הָאֱהֶל וְנָטָה לוֹ מִזְוִין לְמִזְוֵתָה הָרֹזֶק מִן הַמִּזְוֵתָה. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, מַאי הָאֵי קָרָא לְגַבִּי הָאֵי. אָלָא, כִּינֹן דִּידְעָ מִשָּׁה, דְּאַתְעֵבְרוּ מִנִּייהוּ דִּישְׂרָאֵל אֵינֹן זִינִין עֲלָאִין, אָמַר, הָאֵי וְדָאֵי מִכָּאן וְלֵהֲלָאָה, זִוְיָא בִּישָׂא יִיְיָ לְדִיִּירָא בִּינִייהוּ, וְאֵי יָקוּם מִקִּדְשָׁא הָכָא בִּינִייהוּ יִסְתַּבֵּב, מִיָּד וּמִשָּׁה יִקְחוּ אֶת הָאֱהֶל וְנָטָה לוֹ מִזְוִין לְמִזְוֵתָה הָרֹזֶק מִן הַמִּזְוֵתָה. בְּגִין דְּזִוְיָא מִשָּׁה, דְּהָא כְּדִין יִשְׁלוּט זִוְיָא בִּישָׂא, מַה דְּלֹא הָוָה מִקְדָּמַת דְּנָא.

110. וְקָרָא לוֹ אֱהֶל מוֹעֵד, וְכִי לֹא בְּקִדְמִיתָא אֱהֶל מוֹעֵד. אָלָא, בְּקִדְמִיתָא אֱהֶל סֶתֶם, הִשְׁתָּא אֱהֶל מוֹעֵד. מַאי מוֹעֵד. רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר לְטָב, רַבִּי אַבָּא אָמַר לְטָב, אָמַר לְבִישִׁי, רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר לְטָב, מַה מוֹעֵד דְּאִיהוּ יוֹם זִוְדוּתָה דְּסִיְהָרָא, דְּאִיתְּוֹסְפָא בֵּיתָה קְדִישָׁה, לֹא שְׁלֵטָא בְּהָא פְּגִימוּתָא, אוֹף הָכָא קָרִי לִיהָ בְּשֵׁמָא דָּא, לְאִזְוֵתָא דְּהָא אִתְּרוּזִיק מִבִּינִייהוּ, וְלֹא אִתְּפִגִּים, וְעַל דָּא וְקָרָא לוֹ אֱהֶל מוֹעֵד כְּתִיב.

111. וְרַבִּי אַבָּא אָמַר לְבִישִׁי, דְּהָא בְּקִדְמִיתָא הָוָה אֱהֶל סֶתֶם, כְּמַה דְּאַתְּ אָמַר (ישעיה לג) אֱהֶל בָּל יִצְעָן בָּל יִסַּע יִתְדוּתֵי לְנִצָּח, וְעִכְשָׁו אֱהֶל מוֹעֵד. בְּרַאשׁוֹנָה לְתַת רְפוּאוֹת לְעוֹלָם שְׁלֹא יִשְׁלֹט בְּהֶם הַמָּוֶת – מִכָּאן וְלֵהֲלָאָה אֱהֶל מוֹעֵד, כְּמוֹ שְׁנָאֵמַר (איוב ל) וּבֵית מוֹעֵד לְכָל חַי. כָּאֵן נָתַן בּוֹ זְמַן וַחַיִּים קְצוּבִין לְעוֹלָם. בְּתַחֲלָה לֹא נִפְגָּם – וְעִכְשָׁו נִפְגָּם. בְּרַאשׁוֹנָה חֲבֵרוּתָא זִוְיָא לְלִבְנָה עִם הַשֶּׁמֶשׁ שְׁלֹא יוֹסְרוּ – עִכְשָׁו אֱהֶל מוֹעֵד, זִוְיָא מִזְמַן לְזִמְן. וּמִשָּׁה כְּדָא, וְקָרָא לוֹ אֱהֶל מוֹעֵד, מַה שְׁלֹא הָוָה קִדְּם.

110. וְקָרָא לוֹ אֱהֶל מוֹעֵד, וְכִי לֹא הָוָה בְּקִדְמִיתָא אֱהֶל מוֹעֵד. אָלָא, בְּקִדְמִיתָא אֱהֶל סֶתֶם, הִשְׁתָּא אֱהֶל מוֹעֵד. מַאי מוֹעֵד. רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר לְטָב, רַבִּי אַבָּא אָמַר לְטָב, אָמַר לְבִישִׁי, רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר לְטָב, מַה מוֹעֵד דְּאִיהוּ יוֹם זִוְדוּתָה דְּסִיְהָרָא, דְּאִיתְּוֹסְפָא בֵּיתָה קְדִישָׁה, לֹא שְׁלֵטָא בְּהָא פְּגִימוּתָא, אוֹף הָכָא קָרִי לִיהָ בְּשֵׁמָא דָּא, לְאִזְוֵתָא דְּהָא אִתְּרוּזִיק מִבִּינִייהוּ, וְלֹא אִתְּפִגִּים, וְעַל דָּא וְקָרָא לוֹ אֱהֶל מוֹעֵד כְּתִיב.

111. וְרַבִּי אַבָּא אָמַר לְבִישִׁי, דְּהָא בְּקִדְמִיתָא הָוָה אֱהֶל סֶתֶם, כְּמַה דְּאַתְּ אָמַר (ישעיה לג) אֱהֶל בָּל יִצְעָן בָּל יִסַּע יִתְדוּתֵי לְנִצָּח, וְהִשְׁתָּא אֱהֶל מוֹעֵד. בְּקִדְמִיתָא, לְמִיְהָב זִוְיָא אַרוּכִין לְעֵלְמִין, דְּלֹא יִשְׁלוּט בְּהוּ מוֹתָא. מִכָּאן לְהֵלָאָה אֱהֶל מוֹעֵד, כְּמַה דְּאַתְּ אָמַר (איוב ל) וּבֵית מוֹעֵד לְכָל חַי, הִשְׁתָּא, אִתְּיִהֵב בֵּיתָא זְמַנָּא וְזִינִין קְצוּבִין לְעֵלְמָא. בְּקִדְמִיתָא לֹא אִתְּפִגִּים, וְהִשְׁתָּא אִתְּפִגִּים. בְּקִדְמִיתָא זִוְיָא וְזִוְיָא לְסִיְהָרָא בְּשֵׁמָשׁ, דְּלֹא יַעֲדוּן. הִשְׁתָּא אֱהֶל מוֹעֵד, וְזִוְיָא דְּלֵהוּן מִזְמַן לְזִמְן, וּבְגִין כְּדָא וְקָרָא לוֹ אֱהֶל מוֹעֵד, מַה דְּלֹא הָוָה קִדְּם.

112. רבי שמעון, הוה יתיב ליליא זורא, ולעי באורייתא, והו יתבי קמיה רבי יהודה ורבי יצחק ורבי יוסי. אמר רבי יהודה, הא פתיב ויתנצלו בני ישראל את עדים מהר זורב. וקאמרינן דגרבמו מותא עליהו, מההוא זמנא ולעילא, ושלטי בהו ההוא זמנא בישא, דאעדי ליה מנייהו בקדמיתא. ישראל תינוז. יהושע דלא זוטא, אתעדי מניה ההוא זמנא עקאה דקביל עמהון בטורא דסיני, או לא.

113. אי תימא דלא אתעדי מניה. אי הכי, אמאי ביה כשאר כל בני נשא. ואי תימא דאתעדי מניה, אמאי. והא לא זוטא, דהא איהו עם משה הוה בשעתא דזובו ישראל. ואי תימא דלא קביל ההוא עטרא בטורא דסיני, כמה דקבילו ישראל. אמאי.

114. פתוז רבי שמעון ואמר, (תהלים יא) כי צדיק יי צדקות אהב ישר יוזוז פנימו, האי קרא אמרו ביה זובריא מה דאמרו, אבל כי צדיק יי, צדיק הוא, ושמיה צדיק, ובגין כך צדקות אהב. ישר. ואיהו ישר, כמה דאת אמר (דברים לז) צדיק וישר. ועל דא יוזוז פנימו, כל בני עולם, ויתקנון ארזייהו, למיהר בארזו מיישר כדקא יאות.

115. ותא זוזי, כד דאין קודשא בריך הוא עקמא, לא דין ליה אלא לפום רובן דבני נשא. ותא זוזי, כד זוב אדם באילנא דאכל מניה, גרם ליההוא אילנא, דשרי ביה מותא לכל עקמא, וגרם פנימו לאפרשא אתתא מבגלה, וקאים זוזבה דפנימו דא בסיחרא, עד דקיימן ישראל בטורא דסיני, כיון דקיימו ישראל בטורא (דף קצ"ד ע"ב) דסיני, אתעבר ההוא פנימו דסיחרא, וקיימא לאנהרא תדיר. כיון דזובו ישראל בעקלא, תבת סיהרא כמלקדמין לאתפגמא, ושלטא זוזיא בישא, ואזייד בה, ומשיח ליה לגביה, ואתפגימית.

112. רבי שמעון היה יושב לילה אחד ועוסק בתורה, והיו יושבים לפניו רבי יהודה ורבי יצחק ורבי יוסי. אמר רבי יהודה, הרי כתוב ויתנצלו בני ישראל את עדים מהר זורב, ואמרנו שגרמו מות עליהם מאותו זמן ומעלה ושלט בהם אותו הנחש הרע שהוסר מהם בראשונה. ישראל מילא, אבל יהושע שלא חטא, האם הוסר ממנו אותו כלי זין עליון שקבל עמם בחר סיני או לא?

113. אם תאמר שלא הוסר ממנו, אם כך, אז למה מת כשאר כל בני האדם? ואם תאמר שהוסר ממנו, למה? והרי לא חטא! שהרי הוא היה עם משה בשעה שחטאו ישראל. ואם תאמר שלא קבל אותה העטרה בחר סיני כמו שקבלו ישראל, למה?

114. פתח רבי שמעון ואמר, (תהלים יד) כי צדיק ה' צדקות אהב ישר יחזו פנימו. פסוק זה אמרו בו החברים מה שאמרו. אבל כי צדיק ה' – צדיק הוא ושמו צדיק, ומשום כך צדקות אהב. ישר והוא ישר, כמו שנאמר (דברים לב) צדיק וישר. ועל זה יחזו פנימו, כל בני העולם, ויתקנו דרכיהם ללכת בדרך ישר בראוי.

115. ובא ראה, בשדן הקדוש ברוך הוא את העולם, לא דן אותו אלא לפי רב בני האדם. ובא ראה, בשחטא אדם בעץ שאכל ממנו, גרם לאותו עץ ששורה בו המות לכל העולם, וגרם פגם להפריד אשה מבגלה, ועמד החטא של הפגם הזה בלבנה עד שעמדו ישראל בחר סיני. כיון שעמדו ישראל בחר סיני, העבר אותו הפגם של הלבנה ועמד להאיר תמיד. כיון שחטאו ישראל בעגל, שבה הלבנה כמקדם לפגמה, ושלט הנחש הרע, ואחז בה ומשך אותה אליו ונפגמה.

116. וכשירד משה שחטאו ישראל והעברו מהם אותם כלי זין הקדושים, ידע ודאי שהרי הנחש אחז בלבנה למשך אותה אליו ונפגמה. אז הוציא אותה בחוץ. וכיון שעמדה להפגם, אף על גב שיהושע עומד בעטרת כלי הזין שלה, כיון שהפגם שורה בה וחורה לכמו שנפגמה בחטאו של אדם, לא יכול אדם להתקיים, פרט למשה ששלט בה, ומותו היה בצד אחר. ועל זה לא היה בה רשות לקיים את יהושע תמיד ולא מישחו אחר. ועל כן קורא לה אהל מועד, שהרי שורה בה זמן קצוב לכל העולם.

117. ולכן סוד הדבר – יש ימין למעלה ויש ימין למטה. יש שמאל למעלה ויש שמאל למטה. יש ימין למעלה בקדשה עליונה. ויש ימין למטה שהוא בצד האחר. יש שמאל למעלה בקדשה עליונה, לעורר אהבה, להתקשר ללבנה, במקום קדוש למעלה להאיר.

118. ויש שמאל למטה שמפריד אהבה שלמעלה, ומפריד אותה מלהאיר בשמש ולהתקרב עמו, וזהו הצד של הנחש הרע. שבאשר השמאל הזה שלמטה מתעורר, אז הוא מושך את הלבנה ומפרידה מלמעלה, ואזרה נחשך, ונדבקה בנחש, ואז שואבת מות למטה לכל, כי נדבקה בנחש ומתרחקת מעץ החיים, ולכן גורמת מות לכל העולם. וזהו באשר נטמא המקדש עד זמן קצוב בשמנתקנת הלבנה ושבה להאיר, וזהו אהל מועד.

119. ועל זה יהושע לא מת, אלא בעטיו של הנחש הזה שקרב ופגם את המשכן כבראשונה. וזהו סוד הכתוב יהושע בן נון נער. שאף על גב שהוא נער למטה לקבל אור, לא ימיש מתוך האהל. כמו שהנפגם,

116. וכד ידע משה דזוכו ישראל, ואתעברו מנייהו אינן זיינן קדישין, ידע ודאי, דהא זוזיא אזורי בה בסיהרא, לאמישכא לה לזביה, ואתפגמית. כדן אפיק ליה לבר. וכיון דקיימא לאתפגמא, אף על גב דיהושע קאים בעטרא דזיינן דילה, כיון דפגמיו שריא בה, ואתהדרת כמה דאתפגמית בזוזיא דאדם, לא יכיל בר נש לאתקיימא. בר משה, דהוה שליט בה, ומוותיה הוה בסטר אזורא. ועל דא לא הוה רשו בה, לקיימא ליהושע תדיר, ולא לאזורא. ועל דא אהל מועד קרי ליה, דהא שריא ביה זמן קציב, לכל עולם.

117. ועל דא, רזא דמלה, אית ימינא לעילא, ואית ימינא לתתא. אית שמאלא לעילא, ואית שמאלא לתתא. אית ימינא לעילא, בקדושה עלאה. ואית ימינא לתתא, דאיהו בסטרא אזורא. אית שמאלא לעילא בקדושה עלאה, לאתערא רוזיבותא, לאתקשרא סיהרא, באתר קדישא לעילא, לאתנהרא.

118. ואית שמאלא לתתא, דאפריש רוזיבותא דלעילא, ואפריש לה מלאנהרא בשמישא, ולאנתקרבא בהדיה, ודא הוא סטרא דזוזיא בישא. דכד שמאלא דא דלתתא אתערא, כדן משיך לה לסיהרא, ואפריש לה מלעילא, ואתוזשכת זהורהא, ואתדבקה בזוזיא, וכדן שאיבת מותא לתתא, לכלא דאתדבקה בזוזיא, ואתרוקת מאילנא דזיי, ועל דא גרים מותא לכל עולם. ודא הוא כד אסתאב מקדשא, עד זמן קציב, דאתתקנת סיהרא, ותבת לאנהרא, ודא הוא אהל מועד.

119. ועל דא יהושע לא מית, אלא בעיטא דנחש דא, דקריב ופגם משכנא כדקדמיתא. ודא הוא רזא דכתיב, (שמות לג) יהושע בן נון נער. דאף על גב דאיהו נער לתתא, לקבלא זהורהא, לא ימיש מתוך

<p>כך גם זה נפגם, אף על גב שמיין קדוש היה לו, כיון שנפגמה הלבנה, כך ודאי לא נצול לבדו ממנו מאותו גון ממש, והרי נתבאר.</p>	<p>האהל, כמות האתפלים דא, הכי נמי אתפלים דא אף על גב דזינא קדישא הוה ליה, כיון דאתפלים סיהרא, הכי הוא ודאי לא אשתויב בלזוודוי מניה, מיהווא גוונא ממש, והא אתמר.</p>
<p>120. אשרי הצדיקים שיודעים סודות התורה ונדבקים בתורה, ומקיימים הפסוק שכתוב, (יהושע א) והגית בו יומם ולילה וגו'. ובשבילה יזכו לחיי העולם הבא, שכתוב (דברים ל) כי הוא חייך וארך ימך וגו'.</p>	<p>120. ופאין אינון צדיקיא, דידיעין רזין דאורייתא, ובתדבקין בה באורייתא, ומקיימין קרא דכתיב, (יהושע א) והגית בו יומם ולילה וגו'. ובגין זה יזכו לזיי עלמא דאתי, דכתיב, (דברים ל) כי הוא זייה וארך ימיה וגו'.</p>

ברוך יי' לעולם אמן ואמן ימלוך יי' לעולם אמן ואמן.

